

Uradni list

Evropske unije

L 84

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 57

20. marec 2014

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) št. 248/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 260/2012 v zvezi s preходом na kreditne prenose in direktne bremenitve po vsej Uniji ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) št. 249/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 827/2004 o prepovedi uvoza atlantskega veleokega tuna (*Thunnus obesus*) s poreklom iz Bolivije, Kambodže, Ekvatorialne Gvineje, Gruzije in Sierre Leone in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1036/2001 4
- ★ Uredba (EU) št. 250/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o uvedbi programa za spodbujanje dejavnosti na področju zaščite finančnih interesov Evropske unije (program Herkul III) in razveljavitvi Sklepa št. 804/2004/ES 6
- ★ Uredba (EU) št. 251/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91 14
- ★ Uredba (EU) št. 252/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 774/94 kar zadeva izvedbena in prenesena pooblastila, ki se prenesejo na Komisijo 35

Cena: 7 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

- ★ Uredba (EU) št. 253/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 510/2011 zaradi opredelitve načinov za doseganje cilja za leto 2020 glede zmanjšanja emisij CO₂ iz novih lahkih gospodarskih vozil ⁽¹⁾ 38
- ★ Uredba (EU) št. 254/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o večletnem programu za potrošnike za obdobje 2014–2020 in o razveljavitvi Sklepa št. 1926/2006/ES 42
- ★ Uredba (EU) št. 255/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o spremembi uredb Sveta (ES) št. 2008/97, (ES) št. 779/98 in (ES) št. 1506/98 na področju uvoza oljčnega olja in drugih kmetijskih proizvodov iz Turčije, kar zadeva prenesena in izvedbena pooblastila, ki se prenesejo na Komisijo 57
- ★ Uredba (EU) št. 256/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o uradnem obveščanju Komisije o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v Evropski uniji, nadomestitvi Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 617/2010 in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 736/96 61
- ★ Uredba (EU) št. 257/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2368/2002 zaradi vključitve Grenlandije v izvajanje sistema potrjevanja procesa Kimberley 69

DIREKTIVE

- ★ Direktiva 2014/26/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic ter izdajanju več ozemeljskih licenc za pravice za glasbena dela za spletno uporabo na notranjem trgu ⁽¹⁾ 72

SKLEPI

- ★ Sklep Sveta št. 136/2014/EU z dne 20. februarja 2014 o določitvi pravil in postopkov, ki omogočajo udeležbo Grenlandije v sistemu potrjevanja procesa Kimberley 99

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 248/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. februarja 2014

o spremembi Uredbe (EU) št. 260/2012 v zvezi s prehodom na kreditne prenose in direktne bremenitve po vsej Uniji

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ ima skupaj z Uredbo (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ pomembno vlogo pri vzpostavitvi enotnega območja plačil v eurih (SEPA), v katerem se ne razlikuje med čezmejnimi in nacionalnimi plačili v eurih. Glavni cilj Uredbe (EU) št. 260/2012 je prehod z nacionalnih shem za kreditne prenose in

direktne bremenitve na usklajeni shemi za kreditne prenose SEPA in direktne bremenitve SEPA, med drugim z zagotovitvijo edinstvene mednarodne številke bančnega računa (IBAN) državljanom Unije, ki se lahko uporablja za vse kreditne prenose SEPA in direktne bremenitve SEPA v eurih.

(2) Uredba (EU) št. 260/2012 določa, da se mora prehod na SEPA izvesti do 1. februarja 2014, da bi se ponudnikom in uporabnikom plačilnih storitev zagotovilo dovolj časa, da svoje postopke prilagodijo tehničnim zahtevam, ki jih vključuje prehod na kreditne prenose SEPA in direktne bremenitve SEPA.

(3) Komisija in Evropska centralna banka sta od sprejetja Uredbe (EU) št. 260/2012 pozorno spremljali napredek pri prehodu na SEPA. Organiziranih je bilo več srečanj z državami članicami, nacionalnimi javnimi organi in udeleženci na trgu. Evropska centralna banka je redno objavljala poročila o napredku pri prehodu na SEPA na podlagi podatkov o plačilih, ki so jih zbrale nacionalne centralne banke. Navedena poročila kažejo, da vrsta držav članic v euroobmočju dobro napreduje pri prehodu, in sicer s stopnjami prehoda za kreditne prenose SEPA blizu 100 %. Velika večina ponudnikov plačilnih storitev je sporočila, da že izpolnjujejo zahteve SEPA. Vendar v več drugih državah članicah stopnje prehoda zaostajajo za pričakovanji. To še zlasti velja za direktne bremenitve SEPA.

(4) Svet ECOFIN je 14. maja 2013 v svojih sklepih ponovno poudaril pomembnost prehoda na SEPA. Ugotovljeno je bilo, da prehod na SEPA še zdaleč ni zaključen in da je potrebno takojšnje ukrepanje na strani vseh udeležencev na trgu, da bo prehod na SEPA pravočasno zaključen. Sprejet je bil akcijski načrt, v okviru katerega so bili trgovci, podjetja, MSP in javne uprave pozvani, naj nemudoma sprejmejo potrebne konkretne interne ukrepe, da bodo prilagodili svoje postopke ter obvestili stranke o podrobnostih v zvezi z IBAN.

⁽¹⁾ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 4. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 18. februarja 2014.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012, str. 22).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L 266, 9.10.2009, str. 11).

- (5) Kljub znatnim prizadevanjem Evropske centralne banke, držav članic, njihovih nacionalnih javnih organov in udeležencev na trgu v preteklih mesecih najnovejši statistični podatki o prehodu kažejo, da se je v euroobmočju skupno prehod na kreditne prenose SEPA povečal s 40 % v juniju 2013 na samo okrog 64 % v novembru 2013, prehod na direktne bremenitve SEPA pa je skupno dosegel samo 26 %. Čeprav nacionalne številke kažejo dober napredek v več državah članicah, pomembna skupina držav članic še vedno precej zaostaja za pričakovanimi stopnjami prehoda. Zato je zelo malo verjetno, da bodo vsi udeleženci na trgu zagotovili izpolnjevanje zahtev SEPA do 1. februarja 2014.
- (6) Banke in drugi ponudniki plačilnih storitev bodo morali od 1. februarja 2014 zaradi svojih pravnih obveznosti zavračati obdelavo kreditnih prenosov ali direktnih bremenitev, ki ne izpolnjujejo zahtev SEPA, čeprav bi lahko tehnično taka plačila obdelovali z nadaljnjo uporabo obstoječih plačilnih shem, vzporedno s shemami za kreditne prenose SEPA in direktne bremenitve SEPA, kar trenutno že poteka. V primeru nepopolnega prehoda na kreditne prenose SEPA in direktne bremenitve SEPA zamud pri plačilih torej ni mogoče izključiti. To bi lahko prizadelo vse uporabnike plačilnih storitev, zlasti MSP in potrošnike.
- (7) Bistvenega pomena je, da se preprečijo nepotrebne motnje pri plačilih, ki bi bile posledica dejstva, da prehod na SEPA ne bo v celoti zaključen do 1. februarja 2014. Ponudnikom plačilnih storitev bi se zato moralo za omejeno obdobje dovoliti, da nadaljujejo z obdelavo plačilnih transakcij prek obstoječih shem, vzporedno s shemami za kreditne prenose SEPA in direktne bremenitve SEPA, kar trenutno tudi počnejo. Zato bi bilo treba uvesti prehodno obdobje, ki omogoča nadaljevanje takega vzporednega obdelovanja plačil v različnih oblikah. Glede na trenutne podatke o prehodu in pričakovano hitrost prehoda je primerno enkratno dodatno prehodno obdobje 6 mesecev. Takšna uporaba obstoječih sistemov, ki ne izpolnjujejo zahtev SEPA, v prehodnem obdobju bi se morala obravnavati kot izreden ukrep in bi zato morala trajati čim manj časa, saj je hiter in celovit prehod potreben za to, da se zagotovijo vse koristi povezanega trga plačil. Pomembno je tudi, da se časovno omejijo stroški za ponudnike plačilnih storitev, ki bodo vzporedno s sistemom SEPA še naprej uporabljali obstoječe plačilne sheme. Ponudniki plačilnih storitev, ki so že v celoti izvedli prehod na SEPA, lahko razmislijo o nujenju storitev pretvorbe uporabnikom plačilnih storitev, ki prehoda še niso izvedli, v prehodnem obdobju. V prehodnem obdobju države članice ne bi smele nalagati kazni ponudnikom plačilnih storitev, ki obdelujejo neskladna plačila, in uporabnikom plačilnih storitev, ki še niso izvedli prehoda.
- (8) Več večjih uporabnikov instrumentov direktne bremenitve je že napovedalo, da nameravajo izvesti prehod blizu končnega roka. Kakršno koli odlaganje takih projektov prehoda bi lahko privedlo do začasne obremenitve vhodnih plačil in denarnih tokov ter s tem na finančna sredstva zadevnih podjetij. Tak pozen prehod velikega obsega bi lahko ustvaril tudi ozka grla, zlasti na ravni bank in dobaviteljev programske opreme, ki se bodo morda soočili z omejitvami, kar zadeva zmogljivost. Navedeno dodatno obdobje za uvedbo novega sistema bi omogočilo bolj postopen pristop. Udeležence na trgu, ki še niso začeli z izvajanjem potrebnih prilagoditev za izpolnjevanje zahtev SEPA, se poziva, naj to storijo čim prej. Udeleženci na trgu, ki so že začeli prilagajati svoje plačilne postopke, bi kljub temu morali zaključiti prehod, kolikor hitro je mogoče.
- (9) Glede na splošni cilj zagotoviti usklajen in povezan prehod je primerno, da se prehodno obdobje uporablja tako za kreditne prenose SEPA kot za direktne bremenitve SEPA. Različni prehodni obdobji za kreditne prenose SEPA in za direktne bremenitve SEPA bi privedlo do zmede pri potrošnikih, ponudnikih plačilnih storitev, MSP in drugih uporabnikih plačilnih storitev.
- (10) Zaradi pravne varnosti in da bi se preprečila kakršna koli prekinitev uporabe Uredbe (EU) št. 260/2012, je potrebno, da ta uredba začeti veljati čim prej in se uporablja z retroaktivnim učinkom od 31. januarja 2014.
- (11) Glede na nujnost zadeve bi bilo treba uporabiti izjemo od roka osmih tednov iz člena 4 Protokola (št. 1) o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o delovanju Evropske unije in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.
- (12) Uredbo (EU) št. 260/2012 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

V členu 16 Uredbe (EU) št. 260/2012 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Z odstopanjem od člena 6(1) in (2) lahko ponudniki plačilnih storitev še naprej, in sicer do 1. avgusta 2014, obdelujejo plačilne transakcije v eurih v oblikah, ki se razlikujejo od tistih, ki se v skladu s to uredbo zahtevajo za kreditne prenose in direktne bremenitve.

Države članice uporabljajo predpise o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve člena 6(1) in (2) in so določene v skladu s členom 11, od 2. avgusta 2014.

Z odstopanjem od člena 6(1) in (2) lahko države članice ponudnikom plačilnih storitev dovolijo, da do 1. februarja 2016 uporabnikom plačilnih storitev zagotavljajo storitve pretvorbe za nacionalne plačilne transakcije in s tem uporabnikom plačilnih storitev, ki so potrošniki, omogočijo nadaljnjo uporabo številke BBAN namesto identifikacije plačilnega računa iz točke 1(a) Priloge, pod pogojem, da je zagotovljena interoperabilnost s pretvorbo številke BBAN plačnika in prejemnika plačila na tehničen in varen način v ustrezno identifikacijo plačilnega računa iz točke 1(a) Priloge. Ta identifikacija plačilnega računa se po potrebi posreduje

uporabniku plačilne storitve, ki sproži transakcijo, pred izvršitvijo plačila. V tem primeru ponudniki plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev neposredno ali posredno ne zaračunajo nikakršnih stroškov ali drugih pristojbin, povezanih s storitvijo pretvorbe.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se z retroaktivnim učinkom od 31. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 26. februarja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

UREDBA (EU) št. 249/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. februarja 2014

o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 827/2004 o prepovedi uvoza atlantskega veleokega tuna (*Thunnus obesus*) s poreklom iz Bolivije, Kambodže, Ekvatorialne Gvineje, Gruzije in Sierra Leone in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1036/2001

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija je pogodbenica Mednarodne konvencije za ohranitev tunov v Atlantiku (v nadaljnjem besedilu: Konvencija ICCAT) od 14. novembra 1997, po sprejetju Sklepa Sveta 86/238/EGS ⁽²⁾.
- (2) Konvencija ICCAT določa okvir za regionalno sodelovanje pri ohranjanju in upravljanju tuna ter tunu podobnih vrst v Atlantskem oceanu in sosednjih morjih. S Konvencijo ICCAT je bila ustanovljena Mednarodna komisija za ohranitev tunov v Atlantiku (ICCAT), ki sprejema ukrepe za ohranjanje in upravljanje. Ti ukrepi postanejo zavezujoči za pogodbenice.
- (3) Leta 1998 je ICCAT sprejela resolucijo 98-18 v zvezi z neprijavljenim in nereguliranim ulovom tuna z večjimi plovili za ribolov s parangali na območju Konvencije. V navedeni resoluciji so bili določeni postopki za identifikacijo držav, katerih plovila so lovila tuna in tunu podobne vrste na način, ki zmanjšuje učinkovitost ukrepov ICCAT za ohranjanje in upravljanje. V resoluciji so bili prav tako opredeljeni ukrepi, ki jih je treba izvajati, med katere se po potrebi vključijo tudi nediskriminatorni ukrepi omejevanja trgovine, da bi tako preprečili nadaljevanje take ribiške prakse na plovilih teh držav.
- (4) Po sprejetju resolucije 98-18 je ICCAT ugotovila, da so Bolivija, Kambodža, Ekvatorialna Gvineja, Gruzija in Sierra Leone države, katerih plovila lovijo atlantskega veleokega tuna (*Thunnus obesus*) na način, ki zmanjšuje učinkovitost njenih ukrepov za ohranjanje in upravljanje. ICCAT je svoje ugotovitve utemeljila s podatki o ulovu, trgovini in dejavnosti plovil teh držav.
- (5) ICCAT je zato priporočila, da pogodbenice sprejmejo ustrezne ukrepe, skladne z določbami resolucije 98-18, da se prepove uvoz atlantskega veleokega tuna in njegovih proizvodov v kateri koli obliki iz navedenih držav.
- (6) Leta 2004 je bil uvoz atlantskega veleokega tuna s poreklom iz Bolivije, Kambodže, Ekvatorialne Gvineje, Gruzije in Sierra Leone v Unijo prepovedan z Uredbo Sveta (ES) št. 827/2004 ⁽³⁾.
- (7) ICCAT je na 14. izrednem zasedanju leta 2004 potrdila, da si Kambodža, Ekvatorialna Gvineja in Sierra Leone prizadevajo odpraviti njene pomisleke, in sprejela priporočila za ukinitve ukrepov omejevanja trgovine za te tri države v zvezi z atlantskim veleokim tunom in njegovimi proizvodi.
- (8) Uredba (ES) št. 827/2004 je bila zato spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 919/2005 ⁽⁴⁾ tako, da je ukinila prepoved uvoza atlantskega veleokega tuna in njegovih proizvodov iz Kambodže, Ekvatorialne Gvineje in Sierra Leone v Unijo. Po tej spremembi Uredba (ES) št. 827/2004 prepoveduje tak uvoz le iz Bolivije in Gruzije.
- (9) Leta 2011 je ICCAT na 22. rednem letnem zasedanju priznala prizadevanja Bolivije in Gruzije ter sprejela priporočilo 11-19 za ukinitve prepovedi uvoza atlantskega veleokega tuna in njegovih proizvodov, ki se je še naprej uporabljala za ti dve državi.
- (10) Uredbo (ES) št. 827/2004 bi bilo zato treba razveljaviti –

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 5. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in določitev Sveta z dne 20. februarja 2014.

⁽²⁾ Sklep Sveta 86/238/EGS z dne 9. junija 1986 o pristopu Skupnosti k Mednarodni konvenciji za ohranitev tunov v Atlantiku, kakor je bila spremenjena s Protokolom, priloženim k Sklepnim listini Konference pooblaščenec držav pogodbenic konvencije, ki je bila podpisana 10. julija 1984 v Parizu (UL L 162, 18.6.1986, str. 33).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 827/2004 z dne 26. aprila 2004 o prepovedi uvoza atlantskega veleokega tuna (*Thunnus obesus*) s poreklom iz Bolivije, Kambodže, Ekvatorialne Gvineje, Gruzije in Sierra Leone in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1036/2001 (UL L 127, 29.4.2004, str. 21).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 919/2005 z dne 13. junija 2005 o spremembi Uredbe (ES) št. 827/2004 v zvezi s prepovedjo uvoza atlantskega veleokega tuna iz Kambodže, Ekvatorialne Gvineje in Sierra Leone ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 826/2004 o prepovedi uvoza modroplavutih tunov iz Ekvatorialne Gvineje in Sierra Leone in Uredbe (ES) št. 828/2004 o prepovedi uvoza mečarice iz Sierra Leone (UL L 156, 18.6.2005, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 827/2004 se razveljavi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 26. februarja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

UREDBA (EU) št. 250/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. februarja 2014

o uvedbi programa za spodbujanje dejavnosti na področju zaščite finančnih interesov Evropske unije (program Herkul III) in razveljavitvi Sklepa št. 804/2004/ES

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 325 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Računskega sodišča ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija in države članice so si zastavile cilj preprečevati goljufije, korupcijo in druge nezakonite dejavnosti, ki škodujejo finančnim interesom Unije, med drugim tudi tihotapljenje in ponarejanje cigaret. Da bi izboljšali dolgoročni učinek porabe in preprečili podvajanje, bi bilo treba poskrbeti za tesno in redno sodelovanje ter usklajevanje na ravni Unije in med organi držav članic.
- (2) Dejavnosti, katerih cilj je zagotavljati boljše obveščanje, specializirano usposabljanje, vključno s primerjalnimi analizami zakonodaje, in tehnično in znanstveno pomoč, pomembno prispevajo k zaščiti finančnih interesov Unije ter hkrati omogočajo doseganje enakovredne stopnje zaščite po vsej Uniji.
- (3) Pretekla podpora takim dejavnostim prek Sklepa št. 804/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ (program Herkul), ki je bil spremenjen in podaljšan s Sklepom št. 878/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ (program Herkul II), je omogočila izboljšanje dejavnosti Unije in držav članic za preprečevanje goljufij, korupcije in drugih nezakonitih dejavnosti, ki škodijo finančnim interesom Unije.
- (4) UL C 201, 7.7.2012, str. 1.
- (5) Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. januarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 11. februarja 2014.
- (6) Sklep št. 804/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o delovnem programu Skupnosti za spodbujanje dejavnosti na področju zaščite finančnih interesov Skupnosti (program Herkul) (UL L 143, 30.4.2004, str. 9).
- (7) Sklep št. 878/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2007 o spremembi in podaljšanju Sklepa št. 804/2004/ES o delovnem programu Skupnosti za spodbujanje dejavnosti na področju zaščite finančnih interesov Skupnosti (program Herkul II) (UL L 193, 25.7.2007, str. 18).
- (4) Komisija je opravila pregled dosežkov programa Herkul II, v katerem je poročala o vložkih v program in realizaciji programa.
- (5) Komisija je leta 2011 izvedla oceno učinka, da bi presodila, ali bi bilo treba ta program nadaljevati.
- (6) Za nadaljevanje in celo za razvijanje dejavnosti na ravni Unije in držav članic za preprečevanje goljufij, korupcije in drugih nezakonitih dejavnosti, ki škodijo finančnim interesom Unije, med drugim tudi tihotapljenja in ponarejanja cigaret, bi bilo treba sprejeti nov program (v nadaljnjem besedilu: program), pri čemer bi bilo treba upoštevati tudi nove izzive v času proračunske varčnosti.
- (7) Pri izvajanju programa bi bilo treba upoštevati priporočila in ukrepe iz sporočila Komisije z dne 6. junija 2013 z naslovom „Okrepitev boja proti tihotapljenju cigaret in drugim oblikam nedovoljene trgovine s tobačnimi izdelki – Celovita strategija EU“.
- (8) Program bi se moral izvajati popolnoma v skladu z določbami Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾. V skladu z navedeno uredbo so nepovratna sredstva namenjena finančni podpori ukrepu, namenjenemu v pomoč za doseganje cilja politike Unije, ne smejo pa biti namenjena le za nabavo opreme.
- (9) Program bi moral biti odprt za sodelovanje držav pristopnic, držav kandidat in potencialnih kandidat, ki uživajo ugodnosti iz predpristopne strategije, ter partnerske države v okviru evropske sosedске politike, če so dosegle zadostno raven prilagoditve ustrezne zakonodaje in upravnih metod tistim, ki jih izvaja Unija, v skladu s splošnimi načeli ter splošnimi pogoji za sodelovanje teh držav v programih Unije, določenih v ustreznih okvirnih sporazumih, sklepih Pridružitvenega sveta ali podobnih sporazumih, kakor tudi držav Evropskega prostotrgovinskega združenja (EFTA), ki sodelujejo v Evropskem gospodarskem prostoru (EGP).
- (5) Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (10) Komisija bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti neodvisno vmesno poročilo vrednotenja izvajanja programa ter končno poročilo vrednotenja doseganja ciljev programa. Komisija bi poleg tega morala Evropskemu parlamentu in Svetu vsako leto posredovati informacije o letnem izvajanju programa, vključno z rezultati financiranih ukrepov ter podatki o doslednosti in dopolnjevanju z drugimi ustreznimi programi in ukrepi na ravni Unije.
- (11) Ta uredba je skladna z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti. Program bi moral omogočati lažje sodelovanje med državami članicami ter med Komisijo in državami članicami z namenom zaščite finančnih interesov Unije, pri čemer se sredstva uporabljajo učinkoviteje, kot bi se lahko uporabljala na nacionalni ravni. Ukrepanje na ravni Unije je potrebno in upravičeno, ker državam članicam jasno pomaga pri skupni zaščiti splošnega proračuna Unije in nacionalnih proračunov ter spodbuja uporabo skupnih struktur Unije za povečanje obsega sodelovanja in izmenjave informacij med pristojnimi organi. Program ne bi smel posegati v pristojnosti držav članic.
- (12) Program bi se moral izvajati v obdobju sedmih let, da bi bilo njegovo trajanje usklajeno s trajanjem večletnega finančnega okvira iz Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (13) Da bi bilo mogoče zagotoviti prilagodljivo dodelitev sredstev, bi bilo treba v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, v zvezi s spremembo okvirne dodelitve sredstev. Zlasti je pomembno, da se Komisija med pripravljanim delom ustrezno posvetuje, tudi na ravni strokovnjakov. Pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov bi morala Komisija zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu hkrati, pravočasno in na ustrezen način.
- (14) Komisija bi morala sprejeti letne delovne programe, ki bi vsebovali financirane ukrepe, merila za izbor in dodelitev ter izjemne in ustrezno utemeljene primere, kot so tisti, ki zadevajo države članice, izpostavljene visokemu tveganju v zvezi s finančnimi interesi Unije, v katerih se uporablja najvišja stopnja sofinanciranja v višini 90 % upravičenih stroškov. Komisija bi morala o uporabi te uredbe razpravljati z državami članicami v okviru Svetovalnega odbora za usklajevanje preprečevanja goljufij, ustanovljenega na podlagi Sklepa Komisije 94/140/ES ⁽²⁾.
- (15) Države članice bi si morale prizadevati za povečanje svojih finančnih prispevkov znotraj stopnje sofinanciranja za nepovratna sredstva, ki se dodeljujejo v okviru programa.
- (16) Komisija bi morala sprejeti potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so letni delovni programi skladni in komplementarni z drugimi ustreznimi programi, ki jih financira Unija, zlasti na področju carine, kar bi povečalo skupen učinek ukrepov iz programa in preprečilo vsakršno morebitno prekrivanje programa z drugimi programi.
- (17) Ta uredba za celotno obdobje trajanja programa določa finančna sredstva, ki so za Evropski parlament in Svet med letnim proračunskim postopkom ključna referenca v smislu točke 17 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽³⁾.
- (18) Finančne interese Unije bi bilo treba v celotnem ciklu odhodkov zaščititi s sorazmernimi ukrepi, ki vključujejo preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje nepravilnosti, povračilo izgubljenih, neupravičeno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi upravne in denarne kazni.
- (19) Sklep št. 804/2004/ES bi bilo treba razveljaviti. Sprejeti bi bilo treba prehodne ukrepe, da se omogoči dopolnitev finančnih obveznosti v zvezi z ukrepi v okviru navedenega sklepa in izpolnitev obveznosti poročanja, določenih v njem.
- (20) Treba je zagotoviti nemoten prehod brez prekinitve med programom Herkul II in programom, prav tako je ustrezno uskladiti trajanje programa z Uredbo (EU, Euratom) št. 1311/2013. Zato bi se program moral uporabljati od 1. januarja 2014 –

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 884).

⁽²⁾ Sklep Komisije 94/140/ES z dne 23. februarja 1994 o ustanovitvi Svetovalnega odbora za usklajevanje preprečevanja goljufij (UL L 61, 4.3.1994, str. 27).

⁽³⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 4

Posebni cilj

Posebni cilj programa je preprečevanje goljufij, korupcije in kakršnih koli drugih nezakonitih dejavnosti, ki škodijo finančnim interesom Unije, ter boj proti njim.

Uresničevanje posebnega cilja se med drugim meri s ciljnimi in osnovnimi ravnmi ter z vsemi naslednjimi ključnimi kazalniki uspešnosti:

- (a) številom zasegov, zaplemb in povračil na podlagi primerov goljufij, odkritih s skupnimi ukrepi in čezmejnimi operacijami;
- (b) dodano vrednostjo in učinkovito uporabo sofinancirane tehnične opreme;
- (c) izmenjavo informacij med državami članicami o rezultatih, ki so bili doseženi s tehničnim materialom;
- (d) številom in vrsto dejavnosti usposabljanja, vključno z obsegom specializiranega usposabljanja.

Člen 5

Operativni cilji

Operativni cilji programa so vse naslednje:

- (a) dvigniti raven preprečevanja in preiskovanja goljufij in drugih nezakonitih dejavnosti nad trenutne ravni z okrepitevijo nadnacionalnega in multidisciplinarnega sodelovanja;
- (b) povečati zaščito finančnih interesov Unije pred goljufijami z olajševanjem izmenjave informacij, izkušenj in najboljših praks, vključno z izmenjavo osebja;
- (c) okrepiti boj proti goljufijam in drugim nezakonitim dejavnostim z zagotavljanjem tehnične in operativne podpore nacionalnim preiskovalnim organom ter zlasti carinskim organom in organom pregona;
- (d) omejiti trenutno znano izpostavljenost finančnih interesov Unije goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejavnostim z namenom zmanjšanja razvoja nezakonitih gospodarskih dejavnosti na glavnih področjih tveganja, kot so organizirane goljufije, vključno s tihotapljenjem in ponarejanjem cigaret;
- (e) zvišati stopnjo razvoja posebnega pravnega in sodnega varstva finančnih interesov Unije pred goljufijami s spodbujanjem primerjalne analize zakonodaje.

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Večletni akcijski program za spodbujanje dejavnosti proti goljufijam, korupciji in kakršnim koli drugim nezakonitim dejavnostim, ki škodijo finančnim interesom Unije, Herkul III (v nadaljnjem besedilu: program), se uvede za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.

Člen 2

Dodana vrednost

Program prispeva k naslednjemu:

- (a) razvoju dejavnosti na ravni Unije in držav članic za preprečevanje goljufij, korupcije in kakršnih koli drugih nezakonitih dejavnosti, ki škodijo finančnim interesom Unije, vključno z bojem proti tihotapljenju in ponarejanju cigaret;
- (b) okrepljenemu nadnacionalnemu sodelovanju in usklajevanju na ravni Unije, in sicer med organi držav članic, Komisijo in Evropskim uradom za boj proti goljufijam (OLAF), ter zlasti glede uspešnosti in učinkovitosti čezmejnih operacij;
- (c) učinkovitemu preprečevanju goljufij, korupcije in drugih nezakonitih dejavnosti, ki škodijo finančnim interesom Unije, z zagotavljanjem skupnega specializiranega usposabljanja za osebje nacionalnih in regionalnih uprav ter druge zainteresirane strani.

Program zlasti ustvarja prihranke, ki izhajajo iz skupne nabave specializirane opreme in podatkovnih zbirk, ki jih bodo uporabljale zainteresirane strani, ter specializiranega usposabljanja.

Člen 3

Splošni cilj

Splošni cilj programa je zaščititi finančne interese Unije ter s tem povečati konkurenčnost njenega gospodarstva in zagotoviti zaščito davkoplačevalskega denarja.

Člen 6

Organi, upravičeni do financiranja

Na podlagi programa je do financiranja upravičen vsak izmed naslednjih organov:

- (a) nacionalne ali regionalne uprave sodelujoče države iz člena 7(1), ki spodbujajo krepitev ukrepanja na ravni Unije za zaščito njenih finančnih interesov;
- (b) raziskovalni in izobraževalni inštituti ter nepridobitni subjekti, ki so ustanovljeni in delujejo vsaj eno leto v sodelujoči državi iz člena 7(1) in ki spodbujajo krepitev ukrepanja na ravni Unije za zaščito njenih finančnih interesov.

Člen 7

Sodelovanje v programu

1. Sodelujoče države so države članice in države iz odstavka 2 (v nadaljnjem besedilu: sodelujoče države).

2. V programu lahko sodelujejo katere koli od naslednjih držav:

- (a) države pristopnice, države kandidatke in potencialne kandidatke, ki uživajo ugodnosti iz predpristopne strategije, v skladu s splošnimi načeli ter splošnimi pogoji za sodelovanje navedenih držav v programih Unije, določenih v ustreznih okvirnih sporazumih, sklepih Pridružitvenega sveta ali podobnih sporazumih;
- (b) partnerske države v okviru evropske sosedске politike, če so dosegle zadostno raven prilagoditve ustrezne zakonodaje in upravnih metod tistim, ki jih izvaja Unija. Zadevne partnerske države sodelujejo v programu v skladu z določbami, ki jih je treba določiti skupaj z navedenimi državami po vzpostavitvi okvirnih sporazumov o njihovem sodelovanju v programih Unije;
- (c) države Evropskega prostotrgovinskega združenja (EFTA), ki sodelujejo v Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) v skladu s pogoji iz Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru.

3. V dejavnostih, ki se organizirajo na podlagi programa, lahko sodelujejo predstavniki držav, ki so del stabilizacijsko-pridružitvenega procesa za države jugovzhodne Evrope, Ruske federacije, določenih držav, s katerimi je Unija sklenila sporazum o medsebojni pomoči v boju proti goljufijam, ter mednarodnih in drugih zadevnih organizacij, če je to koristno za doseganje splošnih in posebnih ciljev iz členov 3 oziroma 4. Navedeni predstavniki sodelujejo v programu v skladu z ustreznimi določbami Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Člen 8

Upravičeni ukrepi

Program zagotavlja ustrezno finančno podporo pod pogoji, določenimi v letnih delovnih programih iz člena 11, za vse naslednje ukrepe:

- (a) zagotavljanje specializirane tehnične pomoči pristojnim organom držav članic z enim ali več od naslednjega:
  - (i) zagotavljanjem posebnega znanja, specializirane in tehnološko napredne opreme ter učinkovitih orodij informacijske tehnologije (IT), ki omogočajo lažje nadnacionalno sodelovanje in sodelovanje s Komisijo;
  - (ii) zagotavljanjem potrebne podpore in olajševanjem preiskav, zlasti z vzpostavljanjem skupnih preiskovalnih skupin in čezmejnih operacij;
  - (iii) podpiranjem zmogljivosti držav članic za hranjenje in uničenje zaseženih cigaret ter neodvisnih analitičnih storitev za analizo zaseženih cigaret;
  - (iv) povečanjem obsega izmenjav osebja za nekatere posamične projekte, zlasti v boju proti tihotapljenju in ponarejanju cigaret;
  - (v) zagotavljanjem tehnične in operativne podpore organom kazenskega pregona držav članic v njihovem boju proti nezakonitim čezmejnimi dejavnostim in goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, zlasti podpore carinskim organom;
  - (vi) krepitevijo IT zmogljivosti sodelujočih držav z razvijanjem in zagotavljanjem posebnih podatkovnih zbirk in IT orodij, ki olajšujejo dostop do podatkov in njihovo analizo;
  - (vii) povečanjem obsega izmenjave podatkov, razvijanjem in zagotavljanjem IT orodij za preiskave ter spremljanjem obveščevalnega dela;
- (b) organiziranje ciljnega specializiranega usposabljanja, delavnic za usposabljanje na področju analize tveganja in po potrebi konferenc, katerih cilj je eno ali več od naslednjega:
  - (i) dodatno izboljšanje razumevanja mehanizmov Unije in nacionalnih mehanizmov,
  - (ii) izmenjava izkušenj in najboljših praks med ustreznimi organi v sodelujočih državah, vključno s specializiranimi službami kazenskega pregona, ter predstavniki mednarodnih organizacij iz člena 7(3);
  - (iii) usklajevanje dejavnosti sodelujočih držav in predstavnikov mednarodnih organizacij iz člena 7(3);

- (iv) razširjanje znanja, zlasti za boljše ugotavljanje tveganja za namene preiskav;
- (v) razvoj visokokakovostnih raziskovalnih dejavnosti, vključno s študijami;
- (vi) izboljšanje sodelovanja med praktiki in teoretiki;
- (vii) nadaljnje osveščanje zaposlenih v sodstvu in drugih pravnih poklicih glede zaščite finančnih interesov Unije;
- (c) kateri koli drugi ukrep, ki ni zajet v točkah (a) ali (b) tega člena in je določen v letnih delovnih programih iz člena 11 ter potreben za doseganje splošnih, posebnih in operativnih ciljev iz členov 3, 4 oziroma 5.
- (a) nepovratnih sredstev;
- (b) javnih naročil;
- (c) povračil stroškov sodelovanja v dejavnostih iz programa, ki jih imajo predstavniki iz člena 7(3).

3. Nakup opreme ni edina sestavina sporazuma o dodelitvi nepovratnih sredstvih.

4. Stopnja sofinanciranja za nepovratna sredstva, dodeljena v okviru programa, ne presega 80 % upravičenih stroškov. V izjemnih in ustrezno utemeljenih primerih, opredeljenih v letnih delovnih programih iz člena 11, kot so primeri, ki zadevajo države članice, izpostavljene visokemu tveganju v zvezi s finančnimi interesi Unije, stopnja sofinanciranja ne presega 90 % upravičenih stroškov.

POGLAVJE II

FINANČNI OKVIR

Člen 9

Finančna sredstva

1. Finančna sredstva za izvajanje programa za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020 znašajo 104 918 000 EUR v tekočih cenah.

Letne prevzeme obveznosti odobri Evropski parlament in Svet v mejah večletnega finančnega okvira.

2. Znotraj finančnih sredstev programa se okvirni zneski dodelijo za upravičene ukrepe iz člena 8 v okviru odstotnih deležev, določenih v Prilogi za vsako posamezno vrsto ukrepa. Komisija lahko od okvirno dodeljenih sredstev iz Priloge odstopa, vendar dodeljenega deleža finančnih sredstev ne sme povečati za več kot 20 % za vsako posamezno vrsto ukrepa.

Če bi se izkazalo, da bi bilo treba preseči mejo 20 %, se na Komisijo v skladu s členom 14 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, s katerimi lahko spremeni okvirno dodeljena sredstva iz Priloge.

Člen 10

Vrsta finančnega posredovanja in sofinanciranja

1. Komisija izvaja program v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012.

2. Finančna podpora v okviru programa za upravičene dejavnosti, navedene v členu 8, se zagotavlja v kateri koli od naslednjih oblik:

Člen 11

Letni delovni programi

Komisija za izvajanje programa sprejme letne delovne programe. Z njimi zagotavlja dosledno uresničevanje splošnih, posebnih in operativnih ciljev iz členov 3, 4 oziroma 5 ter v njih začrta pričakovane rezultate, metodo izvajanja in njihov skupni znesek. V primeru nepovratnih sredstev letni delovni programi določajo financirane ukrepe, merila za izbor in dodelitev ter najvišjo stopnjo sofinanciranja.

Sredstva, ki so na podlagi programa dodeljena za ukrepe sporočanja, prispevajo tudi h korporativnemu sporočanju v zvezi s političnimi prednostnimi nalogami Unije, in sicer v kolikor so povezani s splošnim ciljem iz člena 3.

Člen 12

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi te uredbe, finančni interesi Unije zaščiteni z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejavnostim, z učinkovitimi pregledi in, kadar se ugotovijo nepravilnosti, izterjavo neupravičeno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in finančnimi kaznimi.

2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblaščenici za izvajanje revizij na podlagi dokumentov in na kraju samem pri vseh upravičencih do nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije na podlagi programa.

3. OLAF lahko izvaja preiskave, tudi preglede na kraju samem in inšpekcije, v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ⁽²⁾, da bi ugotovil, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali drugega nezakonitega dejanja v povezavi s sporazumom ali sklepom o dodelitvi nepovratnih sredstev ali pogodbo, financirano na podlagi programa, ki škodi finančnim interesom Unije.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe ter sporazumi in sklepi o dodelitvi nepovratnih sredstev, ki so posledica izvajanja te uredbe, vsebujejo določbe, ki Komisijo, Računsko sodišče in OLAF izrecno pooblašajo za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu z njihovimi pristojnostmi.

POGLAVJE III

SPREMLJANJE, OCENJEVANJE IN PRENESENA POOBLASTILA

Člen 13

Spremljanje in ocenjevanje

1. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu vsako leto posreduje informacije o izvajanju programa, med drugim tudi o uresničevanju ciljev programa in doseženih rezultatih. Med posredovanimi informacijami so tudi informacije o sodelovanju in usklajevanju med Komisijo in državami članicami ter o doslednosti in komplementarnosti z drugimi programi in dejavnostmi na ravni Unije. Zaradi večje preglednosti porabe sredstev Komisija stalno razširja rezultate dejavnosti, podprtih na podlagi programa, tudi na ustreznih spletnih mestih.

2. Komisija opravi temeljito ocenjevanje programa in Evropskemu parlamentu in Svetu predloži:

(a) do 31. decembra 2017 neodvisno vmesno poročilo vrednotenja v zvezi z doseganjem ciljev vseh ukrepov, rezultati in učinki, učinkovitostjo in uspešnostjo porabe sredstev in njegovo dodano vrednostjo za Unijo, kar je podlaga za odločanje o podaljšanju, spremembi ali začasni ustavitvi ukrepov; vmesno poročilo vrednotenja poleg tega obravnava možnosti poenostavitve, notranjo in zunanjo skladnost programa, nadaljnji pomen vseh ciljev programa ter prispevek ukrepov k prednostnim nalogam Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast; upošteva tudi rezultate ocene doseganja ciljev programa Herkul II;

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

(b) do 31. decembra 2021 končno poročilo vrednotenja o doseganju ciljev programa, vključno z njegovo dodano vrednostjo; poleg tega se ocenijo dolgoročni učinki programa in njihova trajnost, da bi se lahko to upoštevalo pri odločitvi o morebitnem podaljšanju, spremembi ali začasni ukinitvi katerega koli naslednjega programa.

3. Vse sodelujoče države in drugi upravičenci Komisiji predložijo vse podatke in informacije, potrebne za večjo preglednost in odgovornost ter omogočanje spremljanja in ocenjevanja programa, tudi podatke in informacije o sodelovanju in usklajevanju, kakor je določeno v odstavkih 1 in 2.

Člen 14

Izvajanje prenosa pooblastil

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 9 se prenese na Komisijo za obdobje sedmih let od 21. marca 2014.

3. Pooblastilo iz člena 9 lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 9, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 15

Razveljavitev

Sklep št. 804/2004/ES se razveljavi.

Vendar finančne obveznosti v zvezi z ukrepi iz navedenega sklepa in obveznosti poročanja, določene v njem, do izpolnitve teh obveznosti še naprej ureja navedeni sklep.

Člen 16

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 26. februarja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

PRILOGA

OKVIRNA DODELITEV SREDSTEV

Okvirna dodelitev sredstev upravičenim ukrepom iz člena 8 je naslednja:

Vrste ukrepov	Delež proračuna (v %)
(a) Tehnična pomoč	najmanj 70
(b) Usposabljanje	največ 25
(c) Kateri koli drugi ukrep, ki ni zajet v točkah (a) ali (b) člena 8	največ 5

Izjava Komisije o členu 13

Brez poseganja v letni proračunski postopek namerava Komisija v okviru strukturiranega dialoga z Evropskim parlamentom predstaviti letno poročilo o izvajanju Uredbe, vključno z razčlenitvijo proračuna iz Priloge, in sicer od januarja 2015 naprej, in delovni program pristojnega odbora v Evropskem parlamentu v okviru poročila o zaščiti finančnih interesov.

UREDBA (EU) št. 251/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. februarja 2014

o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 43(2) in člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izkazalo se je že, da Uredba Sveta (EGS) št. 1601/91 ⁽³⁾ in Uredba Komisije (ES) št. 122/94 ⁽⁴⁾ uspešno urejata področje aromatiziranih vin, aromatiziranih pijač na osnovi vina in aromatiziranih koktajlov iz vinskih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: aromatizirani vinski proizvodi). Vendar je treba zaradi tehnoloških inovacij, razvoja trga in razvijajočih se pričakovanih potrošnikov posodobiti pravila, ki veljajo za opredelitev, opis, predstavitev, označevanje in zaščito geografskih označb nekaterih aromatiziranih vinskih proizvodov, ter pri tem upoštevati tradicionalne metode proizvodnje.
- (2) Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe so potrebne dodatne spremembe, da se pooblastila, podeljena Komisiji v skladu z Uredbo (EGS) št. 1601/91, uskladijo s členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju

Evropske unije (PDEU). Zaradi obsega teh sprememb je primerno razveljaviti Uredbo (EGS) št. 1601/91 in jo nadomestiti s to uredbo. Uredba (ES) št. 122/94 je uvedla pravila o aromatiziranju in dodajanju alkohola, ki veljajo za nekatere aromatizirane vinske proizvode, pri čemer bi bilo za zagotovitev jasnosti navedena pravila treba vključiti v to uredbo.

- (3) Za opis in označevanje aromatiziranih vinskih proizvodov se uporablja Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, razen če v tej uredbi ni drugače določeno.
- (4) Aromatizirani vinski proizvodi so pomembni za potrošnike, proizvajalce in kmetijski sektor v Uniji. Ukrepi, ki veljajo za aromatizirane vinske proizvode, bi morali prispevati k doseganju visoke ravni varstva potrošnikov, preprečevanju goljufivih ravnanj ter doseganju preglednosti trga in poštene konkurence. S tem bodo ukrepi varovali ugled, ki so ga aromatizirani vinski proizvodi Unije dosegli na notranjem in svetovnem trgu, ob nadaljnjem upoštevanju tradicionalnih postopkov, ki se uporabljajo pri proizvodnji tovrstnih proizvodov, ter naraščajočih zahtev po varstvu in informiranju potrošnikov. Upoštevati bi bilo treba tudi tehnološke inovacije za proizvode, pri katerih te inovacije prispevajo k izboljšanju kakovosti, ne da bi to vplivalo na tradicionalni značaj zadevnih aromatiziranih vinskih proizvodov.
- (5) Proizvodnja aromatiziranih vinskih proizvodov je pomembna prodajna možnost za kmetijski sektor Unije, ki bi jo bilo treba poudariti z regulativnim okvirom.
- (6) V korist potrošnikov bi se morala ta uredba uporabljati za vse aromatizirane vinske proizvode, ki se dajejo na trg v Uniji, če so proizvedeni v državah članicah ali tretjih državah. Da se ohrani in izboljša ugled aromatiziranih vinskih proizvodov Unije na svetovnem trgu, bi se morala pravila iz te uredbe uporabljati tudi za aromatizirane vinske proizvode, proizvedene v Uniji za izvoz.

⁽¹⁾ UL C 43, 15.2.2012, str. 67.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. januarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 17. februarja 2014.

⁽³⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1601/91 z dne 10. junija 1991 o določitvi splošnih pravil za opredelitev, opis in predstavitev aromatiziranih vin, aromatiziranih pijač na osnovi vina in aromatiziranih mešanih pijač iz vinskih proizvodov (UL L 149, 14.6.1991, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 122/94 z dne 25. januarja 1994 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91 o opredelitvi, opisu in predstavitvi aromatiziranih vin, aromatiziranih pijač na osnovi vina in aromatiziranih mešanih pijač iz vinskih proizvodov (UL L 21, 26.1.1994, str. 7).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L 304, 22.11.2011, str. 18).

- (7) Da bi zagotovili jasnost in preglednost v pravu Unije, ki ureja aromatizirane vinske proizvode, je treba jasno opredeliti proizvode, zajete v tem pravu, merila za proizvodnjo, opis, predstavitev in označevanje teh proizvodov ter zlasti za prodajno poimenovanje. Določiti bi bilo treba tudi posebna pravila o prostovoljnem navajanju izvora, ki bi dopolnjevala pravila iz Uredbe (EU) št. 1169/2011. Z določitvijo takšnih pravil so regulirane vse faze proizvodne verige, potrošniki pa so zaščiteni in ustrezno informirani.
- (8) Pri opredelitvah aromatiziranih vinskih proizvodov bi bilo treba še naprej upoštevati tradicionalne postopke za doseganje kakovosti, vendar bi jih bilo treba posodobiti in izboljšati z vidika tehnološkega razvoja.
- (9) Aromatizirane vinske proizvode bi bilo treba proizvajati v skladu z določenimi pravili in omejitvami, ki zagotavljajo, da so pričakovanja potrošnikov glede kakovosti in proizvodnih metod izpolnjena. Da bi izpolnili mednarodne standarde na tem področju, bi bilo treba določiti proizvodne metode, Komisija pa bi praviloma morala upoštevati standarde, ki jih priporoči in objavi Mednarodna organizacija za trto in vino.
- (10) Za aromatizirane vinske proizvode bi bilo treba uporabljati Uredbo (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ in Uredbo (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾.
- (11) Poleg tega bi moral biti etilni alkohol, ki se uporablja pri proizvodnji aromatiziranih vinskih proizvodov, izključno kmetijskega porekla, da izpolni pričakovanja potrošnikov in da je v skladu s tradicionalnimi postopki za doseganje kakovosti. S tem se bo zagotovila tudi možnost prodaje osnovnih kmetijskih proizvodov.
- (12) Glede na pomen in zapletenost področja aromatiziranih vinskih proizvodov je primerno določiti posebna pravila o opisu in predstavitvi aromatiziranih vinskih proizvodov, ki bodo dopolnjevala določbe o označevanju iz Uredbe (EU) št. 1169/2011. Ta posebna pravila bi morala
- tudi preprečevati zlorabo prodajnih poimenovanj aromatiziranih vinskih proizvodov v primeru proizvodov, ki ne izpolnjujejo zahtev iz te uredbe.
- (13) Z namenom olajšati potrošnikovo razumevanje bi prodajna poimenovanja, določena v tej uredbi, morala biti možno dopolniti z običajnim imenom proizvoda v smislu Uredbe (EU) št. 1169/2011.
- (14) Za predelane kmetijske proizvode, namenjene za hrano, kamor sodijo tudi aromatizirani vinski proizvodi, se uporablja Uredba Sveta (ES) št. 834/2007⁽³⁾. Tako se smejo aromatizirani vinski proizvodi, ki izpolnjujejo zahteve iz navedene uredbe in aktov, sprejetih na njeni podlagi, dati na trg kot ekološki aromatizirani vinski proizvodi.
- (15) Ob uporabi politike kakovosti in za zagotovitev visoke ravni kakovosti aromatiziranih vinskih proizvodov z geografsko označbo bi morale imeti države članice možnost, da sprejmejo strožja pravila od tistih, določenih v tej uredbi, v zvezi s proizvodnjo, opisom, predstavitvijo in označevanjem aromatiziranih vinskih proizvodov z geografsko označbo, proizvedenih na njihovem ozemlju, pod pogojem, da so taka pravila združljiva s pravom Unije.
- (16) Glede na to, da se Uredba (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁴⁾, Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁵⁾ in določbe o geografskih označbah iz Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁶⁾ ne uporabljajo za aromatizirane vinske proizvode, bi bilo treba določiti posebna pravila o zaščiti geografskih označb za aromatizirane vinske proizvode. Uporabljati bi bilo treba geografske označbe, na podlagi katerih se aromatizirane vinske proizvode prepozna kot proizvode s poreklom z ozemlja države ali iz regije ali kraja tega ozemlja, kadar se določena kakovost, ugled ali druge lastnosti aromatiziranega vinskega proizvoda pripisujejo zlasti geografskemu poreklu; Komisija pa bi takšne geografske označbe morala registrirati.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aditivih za živila (UL L 354, 31.12.2008, str. 16).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aromah in nekaterih sestavinah živil z aromatičnimi lastnostmi za uporabo v in na živilih ter spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91, uredb (ES) št. 2232/96 in (ES) št. 110/2008 ter Direktive 2000/13/ES (UL L 354, 31.12.2008, str. 34).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 (UL L 189, 20.7.2007, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 (UL L 39, 13.2.2008, str. 16).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, 14.12.2012, str. 1).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

- (17) V tej uredbi bi moral biti določen postopek za registracijo, skladnost, spremembo in morebiten preklic geografskih označb tretjih držav in Unije.
- (18) Organi držav članic bi morali biti odgovorni za zagotovitev skladnosti s to uredbo, hkrati pa bi bilo treba ustrezno poskrbeti za to, da bi Komisija lahko spremljala in preverjala to skladnost.
- (19) Da bi se dopolnilo ali spremenilo nekatere ne bistvene elemente te uredbe, bi bilo treba na Komisijo v skladu s členom 290 PDEU prenesti pooblastilo, da sprejme akte v zvezi z: vzpostavitvijo proizvodnih postopkov za proizvodnjo aromatiziranih vinskih proizvodov; merili za razmejitve geografskih območij ter pravili, omejitvami in odstopanji, povezanimi s proizvodnjo na takšnih območjih; pogoji, pod katerimi specifikacija proizvoda lahko vključuje dodatne zahteve; določitvijo primerov, v katerih lahko en sam proizvajalec vloži vlogo za zaščito geografske označbe in omejitvami, ki veljajo za vrsto vlagatelja, ki lahko vloži vlogo za takšno zaščito; uvedbo pogojev, ki jih je treba izpolnjevati v zvezi z vlogo za zaščito geografske označbe, preizkusom s strani Komisije, postopkom ugovora in postopki za spremembo in preklic geografskih označb; uvedbo pogojev, ki veljajo za čezmejne vloge; določitvijo datuma predložitve vloge ali zahtevka, datuma od katerega velja zaščita oziroma datuma, na katerega začne veljati sprememba glede zaščite; uvedbo pogojev v zvezi s spremembami specifikacij proizvoda, vključno s pogoji, pod katerimi se za spremembo šteje, da je manjša, in pogoji v zvezi z vlogami za te spremembe, ter v zvezi z odobritvijo teh sprememb, ki ne pomenijo spremembe enotnega dokumenta; omejitvami v zvezi z zaščitenim imenom; naravo in vrsto informacij, o katerih se uradno obvešča v okviru izmenjave informacij med državami članicami in Komisijo; metodami uradnega obveščanja, pravili, povezanimi s pravicami dostopa do informacij ali informacijskih sistemov, ki so dani na voljo, ter pogoji in sredstvi objavljanja informacij. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (20) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe v zvezi z analitskimi metodami za določanje sestave aromatiziranih vinskih proizvodov; odločitvami o podelitvi zaščite geografskim označbam in o zavrnitvi vlog za takšno zaščito; odločitvami o preklicu zaščite geografskih označb in obstoječih geografskih označb; odločitvami o odobritvi vlog za spremembe v primeru manjših sprememb specifikacij proizvodov; informacijami, ki jih je treba zagotoviti v specifikaciji proizvoda glede opredelitve geografske označbe; sredstvi, s katerimi se odločitve o zaščiti ali zavrnitvi geografskih označb dajo na voljo javnosti; pravili glede predložitve čezmejnih vlog; pregledi in preverjanji, ki jih bodo izvedle države članice; postopkom za preizkus vlog za zaščito ali za odobritev spremembe geografske označbe, vključno z dopustnostjo, in postopkom za zahtevek za ugovor, preklic ali pretvorbo in predložitev informacij v zvezi z obstoječimi zaščitenimi geografskimi označbami, vključno z dopustnostjo; upravnimi in fizičnimi pregledi, ki naj jih izvajajo države članice; pravili o zagotavljanju informacij, potrebnih za izvajanje določb o izmenjavi informacij med državami članicami in Komisijo, ureditvi za upravljanje informacij, o katerih se uradno obvešča, ter vsebini, obliki, času, pogostosti in rokih za uradno obveščanje, ter ureditvi za posredovanje informacij in dokumentov ali dajanje teh na voljo državam članicam, pristojnim organom v tretjih državah ali javnosti, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (21) Komisija bi morala z izvedbenimi akti in, glede na njihovo posebno naravo, brez uporabe Uredbe (EU) št. 182/2011 objaviti enotni dokument v *Uradnem listu Evropske unije*, odločiti, ali bo vlogo za zaščito geografske označbe zavrnila zaradi nedopustnosti, ter vzpostaviti in voditi register geografskih označb, zaščitenih po tej uredbi, skupaj z vključitvijo obstoječih geografskih označb v ta register ali njihovo odstranitvijo iz njega.
- (22) Prehod s pravil iz Uredbe (EGS) št. 1601/91 na pravila iz te uredbe lahko privede do težav, ki jih ta uredba ne obravnava. V ta namen bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da sprejme potrebne prehodne ukrepe.
- (23) Za olajšanje prehoda s pravil iz Uredbe (EGS) št. 1601/91 na pravila iz te uredbe bi bilo treba zagotoviti dovolj časa in ustrezno ureditev. Vsekakor bi bilo trženje obstoječih zalog treba dovoliti po začetku uporabe te uredbe do njihovega izčrpanja.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (24) Ker ciljev te uredbe, in sicer vzpostavitev pravil o opredelitvi, opisu, predstavitvi in označevanju aromatiziranih vinskih proizvodov ter pravil o zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa pravila o opredelitvi, opisu, predstavitvi in označevanju aromatiziranih vinskih proizvodov ter zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov.
2. Za predstavitev in označevanje aromatiziranih vinskih proizvodov se uporablja Uredba (EU) št. 1169/2011, razen če v tej uredbi ni drugače določeno.
3. Ta uredba se uporablja za vse aromatizirane vinske proizvode, ki se dajo na trg v Uniji, ne glede na to, ali so proizvedeni v državah članicah ali tretjih državah, ter za tiste, ki so v Uniji proizvedeni za izvoz.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „prodajno poimenovanje“ pomeni ime katerega koli aromatiziranega vinskega proizvoda, opredeljenega v tej uredbi;
2. „opis“ pomeni seznam posebnih lastnosti aromatiziranega vinskega proizvoda;
3. „geografska označba“ pomeni označbo, po kateri se prepozna, da aromatizirani vinski proizvod izvira iz določene regije, kraja ali države, kadar se temu proizvodu predvsem zaradi geografskega porekla pripisuje določena kakovost, ugled ali druge lastnosti.

POGLAVJE II

OPREDELITEV, OPIS, PREDSTAVITEV IN OZNAČEVANJE AROMATIZIRANIH VINSKIH PROIZVODOV

Člen 3

Opredelitev in razvrstitev aromatiziranih vinskih proizvodov

1. Aromatizirani vinski proizvodi so proizvodi, ki so pridobljeni iz proizvodov vinskega sektorja, kot so določeni v Uredbi (EU) št. 1308/2013, in so aromatizirani. Razvrščeni so v naslednje kategorije:

- (a) aromatizirana vina;
  - (b) aromatizirane pijače na osnovi vina;
  - (c) aromatizirani koktajli iz vinskih proizvodov.
2. Aromatizirano vino pomeni pijačo:
- (a) pridobljeno iz enega ali več proizvodov vinske trte, opredeljenih v točki 5 dela IV Priloge II ter v točkah 1 in 3 do 9 dela II Priloge VII k Uredbi (EU) št. 1308/2013, razen vina „retsina“;
  - (b) v kateri proizvodi vinske trte iz točke (a) predstavljajo najmanj 75 % skupnega volumna;
  - (c) ki ji je lahko dodan alkohol;
  - (d) ki so ji lahko dodana barvila;
  - (e) ki ji je lahko dodan grozdni mošt, delno prevreti grozdni mošt ali oba;
  - (f) ki je lahko oslajena;
  - (g) ki ima dejanski volumenski delež alkohola najmanj 14,5 vol. % in manj kot 22 vol. % ter skupni volumenski delež alkohola najmanj 17,5 vol. %.
3. Aromatizirana pijača na osnovi vina je pijača:
- (a) pridobljena iz enega ali več proizvodov vinske trte, opredeljenih v točkah 1, 2 in 4 do 9 dela II Priloge VII k Uredbi (EU) št. 1308/2013, razen vin, proizvedenih z dodajanjem alkohola, in vina „retsina“;
  - (b) v kateri proizvodi vinske trte iz točke (a) predstavljajo najmanj 50 % skupnega volumna;
  - (c) ki ji ni dodan alkohol, razen če je v Prilogi II določeno drugače;
  - (d) ki so ji lahko dodana barvila;

- (e) ki ji je lahko dodan grozdni mošt, delno prevreti grozdni mošt ali oba;
- (f) ki je lahko oslajena;
- (g) ki ima dejanski volumenski delež alkohola najmanj 4,5 vol. % in manj kot 14,5 vol. %.

4. Aromatiziran koktajl iz vinskih proizvodov je pijača:

- (a) pridobljena iz enega ali več proizvodov vinske trte, opredeljenih v točkah 1, 2 in 4 do 11 dela II Priloge VII k Uredbi (EU) št. 1308/2013, razen vin, proizvedenih z dodajanjem alkohola, in vina „retsina“;
- (b) v kateri proizvodi vinske trte iz točke (a) predstavljajo najmanj 50 % skupnega volumna;
- (c) ki ji ni dodan alkohol;
- (d) ki so ji lahko dodana barvila;
- (e) ki je lahko oslajena;
- (f) ki ima dejanski volumenski delež alkohola več kot 1,2 vol. % in manj kot 10 vol. %.

Člen 4

Proizvodni postopki in metode analize za aromatizirane vinske proizvode

1. Aromatizirani vinski proizvodi se proizvajajo v skladu z zahtevami, omejitvami in opisi iz priloge I in II.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 33 v zvezi z določitvijo dovoljenih proizvodnih postopkov za pridobivanje aromatiziranih vinskih proizvodov, pri čemer se upoštevajo pričakovanja potrošnikov.

Pri ugotavljanju dovoljenih proizvodnih postopkov iz prvega pododstavka Komisija upošteva proizvodne postopke, ki jih priporoča in objavi Mednarodni urad za vinsko trto in vino.

3. Komisija po potrebi z izvedbenimi akti sprejme metode analize za določanje sestave aromatiziranih vinskih proizvodov. Te metode temeljijo na vseh ustreznih metodah, ki jih priporoča in objavi Mednarodni urad za vinsko trto in vino, razen če bi bile neučinkovite ali neprimerne glede na zastavljeni cilj. Izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(2).

Dokler Komisija ne sprejme takšnih metod, se uporabljajo metode, ki jih dovoli zadevna država članica.

4. Za proizvode vinske trte, ki se uporabljajo pri proizvodnji aromatiziranih vinskih proizvodov, se uporabljajo enološki postopki in omejitve, določeni v skladu s členi 74, 75(4) in 80 Uredbe (EU) št. 1308/2013.

Člen 5

Prodajna poimenovanja

1. Prodajna poimenovanja iz Priloge II se uporabljajo za aromatizirane vinske proizvode, ki se dajejo na trg v Uniji, če izpolnjujejo zahteve iz navedene priloge za ustrezna prodajna poimenovanja. Prodajna poimenovanja se lahko dopolnijo z običajnim imenom, kakor je opredeljeno v točki (o) člena 2(2) Uredbe (EU) št. 1169/2011.

2. Če aromatizirani vinski proizvodi izpolnjujejo zahteve za več kot eno prodajno poimenovanje, je dovoljeno le eno izmed teh prodajnih poimenovanj, razen če je v Prilogi II določeno drugače.

3. Alkoholna pijača, ki ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe, se ne sme opisati, predstaviti ali označiti z besedami ali izrazi, kot so „kot“, „tip“, „slog“, „izdelan“, „aroma“, ali drugimi oznakami, podobnimi kateremu od prodajnih poimenovanj.

4. Prodajna poimenovanja se lahko dopolnijo ali nadomestijo z geografskimi označbami, zaščitnimi po tej uredbi.

5. Brez poseganja v člen 26, se prodajna poimenovanja ne smejo dopolniti z zaščitnimi označbami porekla ali zaščitnimi geografskimi označbami, ki so dovoljene za vinske proizvode.

Člen 6

Dodatne navedbe pri prodajnih poimenovanjih

1. Prodajna poimenovanja iz člena 5 se lahko dopolnijo tudi z naslednjimi navedbami o vsebnosti sladkorja v aromatiziranih vinskih proizvodih:

- (a) „ekstra suho“: za proizvode z vsebnostjo sladkorja manj kot 30 gramov na liter in, v kategoriji aromatiziranih vin, z odstopanjem od točke (g) člena 3(2), z minimalnim skupnim volumenskim deležem alkohola 15 vol. %;
- (b) „suho“: za proizvode z vsebnostjo sladkorja manj kot 50 gramov na liter in, v kategoriji aromatiziranih vin, z odstopanjem od točke (g) člena 3(2), z minimalnim skupnim volumenskim deležem alkohola 16 vol. %;

- (c) „polsuho“: za proizvode z vsebnostjo sladkorja med 50 in manj kot 90 grami na liter;
- (d) „polsladko“: za proizvode z vsebnostjo sladkorja med 90 in manj kot 130 grami na liter;
- (e) „sladko“: za proizvode z vsebnostjo sladkorja 130 gramov na liter ali več.

Vsebnost sladkorja iz točk (a) to (e) prvega pododstavka je izražena kot invertni sladkor.

Navedbama „polsladko“ in „sladko“ se lahko doda navedba vsebnosti sladkorja, izražena v gramih invertnega sladkorja na liter.

2. Kadar se prodajno poimenovanje dopolni z navedbo „peneče“ ali vsebuje to navedbo, količina uporabljenega penečega vina ne sme biti manj kot 95 %.

3. Prodajna poimenovanja se lahko dopolnijo tudi z navedbo glavne uporabljene arome.

Člen 7

Navedba izvora

Kadar se navede izvor aromatiziranega vinskega proizvoda, ta ustreza kraju, v katerem je aromatizirani vinski proizvod proizveden. Izvor se navede z besedami „proizvedeno v (...)“ oziroma z enakovrednimi izrazi, dopolni pa se z imenom ustrezne države članice ali tretje države.

Člen 8

Raba jezika pri predstavitvi in označevanju aromatiziranih vinskih proizvodov

1. Prodajna poimenovanja, ki so v Prilogi II navedena v ležečem tisku, se ne prevajajo niti na etiketi niti v predstavitvi aromatiziranih vinskih proizvodov.

Kadar se dodatne navedbe iz te uredbe izrazijo z besedami, se navedejo v vsaj enem od uradnih jezikov Unije.

2. Ime geografske označbe, zaščitene po tej uredbi, se na etiketi navede v jeziku ali jezikih, v katerih je registrirano, tudi kadar geografska označba nadomesti prodajno poimenovanje v skladu s členom 5(4).

Če je ime geografske označbe, zaščitene po tej uredbi, zapisano v nelatinični pisavi, se lahko navede tudi v enem ali več uradnih jezikih Unije.

Člen 9

Strožja pravila, ki jih določijo države članice

Države članice pri izvajanju politike kakovosti za aromatizirane vinske proizvode z geografskimi označbami, zaščitene po tej uredbi, ki se proizvajajo na njihovem ozemlju, ali pri določanju novih geografskih označb lahko določijo pravila za proizvodnjo in opis, ki so strožja od tistih iz člena 4 ter prilog I in II, kolikor so združljiva s pravom Unije.

POGLAVJE III

GEOGRAFSKE OZNAČBE

Člen 10

Vsebina vlog za zaščito

1. Vloge za zaščito imen kot geografskih označb vključujejo tehnično dokumentacijo, ki vsebuje:

- (a) ime, ki naj se zaščiti;
- (b) ime in naslov vlagatelja;
- (c) specifikacijo proizvoda iz odstavka 2, ter
- (d) enotni dokument, ki povzema specifikacijo proizvoda iz odstavka 2.

2. Proizvod je upravičen do geografske označbe, zaščitene po tej uredbi, če je skladen z ustrezno specifikacijo proizvoda, ki vključuje vsaj:

- (a) ime, ki naj se zaščiti;
- (b) opis proizvoda, zlasti njegovih glavnih analitskih lastnosti, ter navedbo njegovih organoleptičnih lastnosti;
- (c) kadar je primerno, posebne proizvodne postopke in specifikacije ter zadevne omejitve pri izdelavi proizvoda;
- (d) razmejitev zadevnega geografskega območja;
- (e) podrobnosti o povezavi iz točke 3 člena 2;
- (f) veljavne zahteve, določene v pravu Unije ali nacionalnem pravu, ali če tako določijo države članice, zahteve organizacije, ki upravlja zaščiteno geografsko označbo, ob upoštevanju, da morajo biti take zahteve objektivne in nediskriminatorne ter združljive s pravom Unije;
- (g) navedbo glavne surovine, iz katere se aromatizirani vinski proizvod pridobiva;
- (h) ime in naslov organov ali teles, ki preverjajo skladnost z določbami iz specifikacije proizvoda, in njihove posebne naloge.

Člen 11

Vloga za zaščito za geografsko območje v tretji državi

1. Kadar se vloga za zaščito nanaša na geografsko območje v tretji državi, vsebuje poleg elementov iz člena 10 tudi dokazilo, da je zadevno ime zaščiten v državi porekla.
2. Vloga za zaščito se pošlje Komisiji neposredno ali po organih zadevne tretje države.
3. Vloga za zaščito se vloži v enem od uradnih jezikov Unije ali pa ji je priložen overjen prevod v enega od teh jezikov.

Člen 12

Vlagatelji

1. Vlogo za zaščito geografske označbe lahko vloži katera koli zainteresirana skupina proizvajalcev, v izjemnih primerih pa tudi en sam proizvajalec. Pri vlogi lahko sodelujejo tudi druge zainteresirane strani.
2. Proizvajalci lahko vložijo vlogo za zaščito le za aromatzirane vinske proizvode, ki jih proizvajajo.
3. Pri imenu, ki označuje čezmejno geografsko območje, se lahko vloži skupna vloga za zaščito.

Člen 13

Predhodni nacionalni postopek

1. Za vloge za zaščito geografske označbe aromatiziranih vinskih proizvodov s poreklom iz Unije velja predhodni nacionalni postopek v skladu z odstavki 2 do 7 tega člena.
2. Vloga za zaščito se vloži v državi članici, z ozemlja katere izvira geografska označba.
3. Država članica pregleda vlogo za zaščito, da preveri, ali izpolnjuje pogoje iz tega poglavja.

Država članica z nacionalnim postopkom zagotovi primerno objavo vloge za zaščito in zagotovi, da lahko v obdobju vsaj dveh mesecev od dneva objave vsaka fizična ali pravna oseba s pravnim interesom, ki ima prebivališče ali sedež na njenem ozemlju, nasprotuje predlagani zaščiti, tako da v državi članici vloži ustrezno utemeljeno izjavo.

4. Če država članica meni, da geografska označba ne izpolnjuje ustreznih zahtev ali ni skladna s pravom Unije na splošno, vlogo zavrne.

5. Če država članica meni, da so ustrezne zahteve izpolnjene:

(a) objavi enotni dokument in specifikacijo proizvoda vsaj na spletu, ter

(b) Komisiji posreduje vlogo za zaščito, ki vsebuje naslednje informacije:

(i) ime in naslov vlagatelja;

(ii) specifikacijo proizvoda iz člena 10(2);

(iii) enotni dokument iz točke (d) člena 10(1);

(iv) izjavo države članice, da meni, da vloga vlagatelja izpolnjuje zahtevane pogoje, ter

(v) napotilo na objavo iz točke (a).

Informacije iz točke (b) prvega pododstavka se posredujejo v enem od uradnih jezikov Unije ali pa se jim priloži overjen prevod v enega od teh jezikov.

6. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s tem členom, do 28. marca 2015.

7. Kadar država članica nima nacionalne zakonodaje o zaščiti geografskih označb, lahko zgolj prehodno dodeli zaščito imenu na nacionalni ravni v skladu s pogoji iz tega poglavja. Takšna zaščita učinkuje od dneva vložitve vloge pri Komisiji in preneha z dnem sprejetja odločitve o registraciji ali zavrnitvi v skladu s tem poglavjem.

Člen 14

Preizkus s strani Komisije

1. Komisija objavi datum predložitve vloge za zaščito.
2. Komisija preizkusi, ali vloge za zaščito iz člena 13(5) izpolnjujejo pogoje iz tega poglavja.
3. Če Komisija meni, da so pogoji iz tega poglavja izpolnjeni, z izvedbenimi akti, sprejetimi brez uporabe postopka iz člena 34(2), v *Uradnem listu Evropske unije* objavi enotni dokument iz točke (d) člena 10(1) in sklic na objavo specifikacije proizvoda iz točke (a) člena 13(5).

4. Če Komisija meni, da pogoji iz tega poglavja niso izpolnjeni, z izvedbenimi akti odloči, da se vloga zavrne. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(2).

Člen 15

Postopek ugovora

Vsaka država članica ali tretja država, kakor tudi vsaka fizična ali pravna oseba s pravnim interesom, ki ima prebivališče ali sedež v državi članici, ki ni tista, v kateri je bila vložena vloga za zaščito, ali v tretji državi, lahko v dveh mesecih od dneva objave iz člena 14(3) ugovarja predlagani zaščiti, tako da pri Komisiji vloži ustrezno utemeljeno izjavo glede pogojev za upravičenost, določenih v tem poglavju.

Fizične ali pravne osebe, ki imajo prebivališče ali sedež v tretji državi, vložijo izjavo bodisi neposredno bodisi po organih zadevne tretje države v roku dveh mesecev, kot je določeno v prvem odstavku.

Člen 16

Odločitev o zaščiti

Komisija na podlagi informacij, ki jih ima na voljo ob koncu postopka ugovora iz člena 15, z izvedbenimi akti dodeli zaščito geografski označbi, ki izpolnjuje pogoje iz tega poglavja in je združljiva s pravom Unije, ali pa vlogo zavrne, če ti pogoji niso izpolnjeni. Izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(2).

Člen 17

Enakozvočnice

1. Če je vložena vloga za zaščito imena, ki je v celoti ali delno enakozvočno imenu, ki je že registrirano v skladu s to uredbo, se pri registraciji imena ustrezno upošteva lokalna in tradicionalna raba ter vsakršno tveganje zamenjave.

2. Enakozvočnega imena, ki potrošnika zavede, tako da misli, da proizvodi prihajajo z drugega ozemlja, se ne registrira, čeprav je ime točno, kar zadeva dejansko ozemlje, regijo ali kraj porekla teh proizvodov.

3. Uporaba registriranega enakozvočnega imena je dovoljena samo, če se že registrirano ime v praksi dovolj razlikuje od pozneje registrirane enakozvočnice, pri čemer se upošteva, da je treba zagotoviti enako obravnavo zadevnih proizvajalcev in preprečiti zavajanje potrošnika.

Člen 18

Razlogi za zavrnitev zaščite

1. Imena, ki so postala generična, se ne smejo zaščititi kot geografska označba.

V tem poglavju „ime, ki je postalo generično“ pomeni ime aromatiziranega vinskega proizvoda, ki je postalo obče ime aromatiziranega vinskega proizvoda v Uniji, čeprav se nanaša na kraj ali regijo, kjer je bil proizvod prvotno proizveden ali dan na trg.

Da bi ugotovili, ali je ime postalo generično, se upoštevajo vsi ustrezni dejavniki, zlasti pa:

(a) obstoječe stanje v Uniji, zlasti na območjih potrošnje;

(b) ustrezno pravo Unije ali nacionalno pravo.

2. Ime se ne zaščiti kot geografska označba, če bi zaradi ugleda in slovesa blagovne znamke zaščita lahko zavedla potrošnika glede resničnega porekla aromatiziranega vinskega proizvoda.

Člen 19

Razmerje do blagovnih znamk

1. Kadar je geografska označba zaščitenjena po tej uredbi, se registracija blagovne znamke, uporabo katere ureja člen 20(2) in se nanaša na aromatizirani vinski proizvod, zavrne, če je bila vloga za registracijo blagovne znamke predložena po dnevu predložitve vloge za zaščito geografske označbe Komisiji in je bila geografska označba nato zaščitenjena.

Blagovne znamke, registrirane v nasprotju s prvim pododstavkom, se razglasijo za neveljavne.

2. Brez poseganja v člen 17(2) se blagovna znamka, uporabo katere ureja člen 20(2) in ki je bila prijavljena, registrirana ali, če to možnost predvideva zadevna zakonodaja, pridobljena z dobroverno uporabo na ozemlju Unije pred dnem predložitve vloge za zaščito geografske označbe Komisiji, lahko še naprej uporablja in obnovi, ne glede na zaščito geografske označbe, če ne obstajajo razlogi za neveljavnost ali preklic blagovne znamke, določeni v Direktivi 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ ali v Uredbi Sveta (ES) št. 207/2009⁽²⁾.

V takih primerih se dovoli uporaba geografske označbe skupaj z ustreznimi blagovnimi znamkami.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 299, 8.11.2008, str. 25).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, 24.3.2009, str. 1).

Člen 20**Zaščita**

1. Geografske označbe, zaščitene po tej uredbi, lahko uporablja vsak gospodarski subjekt, ki trži aromatiziran vinski proizvod, proizveden v skladu z ustreznimi specifikacijami proizvoda.

2. Geografske označbe, zaščitene po tej uredbi, in aromatizirani vinski proizvodi, za katere se uporabljajo ta zaščitena imena v skladu s specifikacijo proizvoda, so zaščiteni pred:

(a) vsako neposredno ali posredno komercialno rabo zaščitene imena:

(i) za primerljive proizvode, ki niso skladni s specifikacijo proizvoda za to zaščiteno ime, ali

(ii) če taka raba izkorišča ugled geografske označbe;

(b) vsako zlorabo, posnemanjem ali prikazovanjem, tudi če je navedeno resnično poreklo proizvoda ali storitve ali če je zaščiteno ime prevedeno, drugače zapisano ali prečrkovano ali če mu je dodan izraz, kot so „stil“, „tip“, „metoda“, „kot se proizvaja v“, „imitacija“, „okus“, „kot“ ali podobno;

(c) vsako drugo napačno ali zavajajočo navedbo izvora, porekla, vrste ali bistvenih lastnosti proizvoda na notranji ali zunanji embalaži, v reklamnem gradivu ali dokumentih, ki se nanašajo na zadevni vinski proizvod, kakor tudi pakiranje proizvoda v embalažo, ki lahko ustvari napačen vtis o poreklu proizvoda;

(d) vsemi drugimi praksami, ki potrošnika lahko zavajajo glede resničnega porekla proizvoda.

3. Geografske označbe, zaščitene po tej uredbi, v Uniji ne morejo postati generične v smislu člena 18(1).

4. Države članice sprejmejo ustrezne upravne in sodne ukrepe za preprečitev ali prenehanje nezakonite uporabe geografskih označb, zaščitene po tej uredbi, kot je določeno v odstavku 2.

Člen 21**Register**

Komisija z izvedbenimi akti, ki jih sprejme brez uporabe postopka iz člena 34(2), vzpostavi in vodi elektronski register geografskih označb, zaščitene po tej uredbi, za aromatizirane vinske proizvode, ki je javno dostopen.

Geografske označbe, ki se nanašajo na proizvode iz tretjih držav, ki so zaščitene v Uniji v skladu z mednarodnim sporazumom, katerega pogodbenica je Unija, se lahko vpišejo v register iz prvega odstavka kot geografske označbe, zaščitene po tej uredbi.

Člen 22**Imenovanje pristojnega organa**

1. Države članice imenujejo pristojni organ ali organe, odgovorne za preglede glede obveznosti, določenih v tem poglavju, v skladu z merili iz člena 4 Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

2. Države članice zagotovijo, da je vsak gospodarski subjekt, ki ravna v skladu s tem poglavjem, upravičen do vključitve v sistem pregledov.

3. Države članice obvestijo Komisijo o pristojnem organu ali organih iz odstavka 1. Komisija objavi njihova imena in naslove ter jih redno posodablja.

Člen 23**Preverjanje skladnosti s specifikacijami**

1. Glede geografskih označb, zaščitene po tej uredbi in povezanih z geografskim območjem v Uniji, letno preverjanje skladnosti s specifikacijo proizvoda med proizvodnjo in obdelavo aromatiziranega vinskega proizvoda ali po njej zagotavljajo:

(a) pristojni organ ali organi iz člena 22 ali

(b) eden ali več nadzornih teles, odgovornih za preverjanje v smislu točke 5 drugega odstavka člena 2 Uredbe (ES) št. 882/2004, ki delujejo kot certifikacijsko telo za proizvode v skladu z zahtevami iz člena 5 navedene uredbe.

Stroške tega preverjanja krijejo gospodarski subjekti, ki jih zajema preverjanje.

2. Glede geografskih označb, zaščitene po tej uredbi in povezanih z geografskim območjem v tretji državi, letno preverjanje skladnosti s specifikacijo proizvoda med proizvodnjo in obdelavo aromatiziranih vinskih proizvodov ali po njej zagotavljajo:

(a) eden ali več javnih organov, ki jih imenuje tretja država, ali

(b) eno ali več certifikacijskih teles.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL L 165, 30.4.2004, str. 1).

3. Telesa iz točke (b) odstavka 1 in točke (b) odstavka 2 ravnajo v skladu s standardom EN ISO/IEC 17065:2012 (Preverjanje skladnosti – zahteve za telesa, ki certificirajo proizvodne postopke in storitve) in so akreditirana v skladu z navedenim standardom.

4. Kadar organ ali organi iz točke (a) odstavka 1 in točke (a) odstavka 2 preverjajo skladnost s specifikacijo proizvoda, dajo ustrezna jamstva za objektivnost in nepristranskost ter imajo na voljo usposobljeno osebje in vire, potrebne za izvajanje svojih nalog.

Člen 24

Spremembe specifikacije proizvoda

1. Vlagatelj, ki izpolnjuje pogoje iz člena 12, lahko zaprosi za odobritev spremembe specifikacije proizvoda za geografsko označbo, zaščiten po tej uredbi, zlasti zaradi upoštevanja novih znanstvenih in tehničnih dognanj ali zaradi nove opredelitve geografskega območja iz točke (d) člena 10(2). Vloge vsebujejo opis sprememb, za katere se zaproša, in utemeljitev zanje.

2. Kadar predlagana sprememba vključuje eno ali več sprememb enotnega dokumenta iz točke (d) člena 10(1), se za spremembo smiselno uporabljajo členi 13 do 16. Če pa so predlagane le manjše spremembe, Komisija z izvedbenimi akti odloči, ali se vlogi ugodí brez uporabe postopka iz člena 14(2) in člena 15, v primeru ugoditve pa Komisija objavi podatke iz člena 14(3). Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(2).

Člen 25

Preklic

Komisija lahko na lastno pobudo ali na podlagi ustrezno utemeljene zahteve države članice, tretje države ali fizične ali pravne osebe s pravnim interesom z izvedbenimi akti odloči, da se prekliče zaščita geografske označbe, če ni več zagotovljena skladnost z ustrežno specifikacijo proizvoda. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(2).

Smiselno se uporabljajo členi 13 do 16.

Člen 26

Obstoječe geografske označbe

1. Geografske označbe aromatiziranih vinskih proizvodov, navedene v Prilogi II k Uredbi (EGS) št. 1601/91, in vse geografske označbe, ki so bile predložene državi članici in jih je država članica odobrila pred 27. marcem 2014, so samodejno zaščitene kot geografske označbe po tej uredbi. Komisija

jih z izvedbenimi akti, ki jih sprejme brez uporabe postopka iz člena 34(2) te uredbe, vključi v register iz člena 21 te uredbe.

2. Glede obstoječih geografskih označb iz odstavka 1 države članice Komisiji posredujejo:

(a) tehnično dokumentacijo, kot je določena v členu 10(1);

(b) nacionalne odločbe o odobritvi.

3. Obstoječe geografske označbe iz odstavka 1, za katere informacije iz odstavka 2 niso predložene do 28. marca 2017, izgubijo zaščito po tej uredbi. Komisija z izvedbenimi akti, ki jih sprejme brez uporabe postopka iz člena 34(2), sprejme ustrezne formalne ukrepe, s katerimi se ta imena črtajo iz registra iz člena 21.

4. Člen 25 se ne uporablja za obstoječe geografske označbe iz odstavka 1 tega člena.

Do 28. marca 2018 lahko Komisija z izvedbenimi akti na lastno pobudo odloči, da prekliče zaščito obstoječih geografskih označb iz odstavka 1 tega člena, če niso skladne s točko 3 člena 2. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(2).

Člen 27

Pristojbine

Države članice lahko zaračunajo pristojbino za kritje svojih stroškov, vključno s stroški, nastalimi pri pregledu vlog za zaščito, izjav o ugovoru, vlog za spremembe in zahtev za preklic v skladu s tem poglavjem.

Člen 28

Prenos pooblastila

1. Da se upoštevajo posebne značilnosti proizvodnje na razmejenih geografskih območjih, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 33 v zvezi z/s:

(a) merili za razmejitev geografskih območij ter

(b) pravili, omejitvami in odstopanji, povezanimi s proizvodnjo na razmejenih geografskih območjih.

2. Da se zagotovita kakovost in sledljivost proizvodov, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 33, da se določijo pogoji, pod katerimi lahko specifikacije proizvoda vključujejo dodatne zahteve poleg tistih iz točke (f) člena 10(2).

3. Da se zagotovijo pravice ali upravičeni interesi proizvajalcev ali gospodarskih subjektov, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 33, da se določi:

- (a) primere, v katerih lahko en sam proizvajalec vloži vlogo za zaščito geografske označbe;
- (b) omejitve v zvezi z vrsto vlagatelja, ki lahko vloži vlogo za zaščito geografske označbe;
- (c) pogoje, ki jih je treba izpolnjevati v zvezi z vlogo za zaščito geografske označbe, preizkusom s strani Komisije, postopkom ugovora in postopki za spremembo in preklic geografskih označb;
- (d) pogoje, ki veljajo za čezmejne vloge;
- (e) datum predložitve vloge ali zahtevka;
- (f) datum, od katerega velja zaščita;
- (g) pogoje, pod katerimi se za spremembo šteje, da je manjša, kakor določeno v členu 24(2);
- (h) datum, na katerega sprememba začne veljati;
- (i) pogoje v zvezi z vlogami za spremembe specifikacije proizvoda za geografsko označbo, zaščiteni po tej uredbi, in v zvezi z odobritvijo teh sprememb, kadar take spremembe ne pomenijo spremembe enotnega dokumenta iz točke (d) člena 10(1).

4. Da se zagotovi ustrezna zaščita, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 33 v zvezi z omejitvami glede zaščitenege imena.

Člen 29

Izvedbena pooblastila

1. Komisija lahko z izvedbenimi akti sprejme vse potrebne ukrepe, povezane s tem poglavjem, o:
- (a) informacijah, ki jih je treba zagotoviti v specifikaciji proizvoda glede povezave iz točke 3 člena 2 med geografskim območjem in končnim proizvodom;
  - (b) načinih zagotovitve javne dostopnosti odločitev o zaščiti ali zavrnitvi iz člena 16;
  - (c) predložitvi čezmejnih vlog;

(d) pregledih in preverjanjih, ki jih izvajajo države članice, vključno s testiranjem.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(2).

2. Komisija lahko z izvedbenimi akti sprejme vse potrebne ukrepe, povezane s tem poglavjem, v zvezi s postopkom za preizkus vlog za zaščito ali za odobritev spremembe geografske označbe, vključno z dopustnostjo, in postopkom za zahtevek za ugovor, preklic ali pretvorbo in predložitev informacij v zvezi z obstoječimi zaščitenimi geografskimi označbami, vključno z dopustnostjo, zlasti glede:

- (a) vzorcev za dokumente in oblike za posredovanje;
- (b) rokov;
- (c) podrobnih podatkov o dejstvih, dokazih in spremnih dokumentih, ki se predložijo v utemeljitev vloge ali zahtevka.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(2).

Člen 30

Nedopustna vloga ali zahtevek

Če se šteje, da je vloga ali zahtevek, predložen(-a) v skladu s tem poglavjem, nedopusten(-a), Komisija z izvedbenimi akti, ki jih sprejme brez uporabe postopka iz člena 34(2), odloči, da se vloga oziroma zahtevek zavrne kot nedopusten(-a).

POGLAVJE IV

SPOŠNE, PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 31

Pregledi in preverjanja aromatiziranih vinskih proizvodov

1. Za preglede aromatiziranih vinskih proizvodov so odgovorne države članice. Te sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti z določbami te uredbe in zlasti določijo pristojni organ ali organe, ki so odgovorni za preglede v zvezi z obveznostmi, ki jih določa ta uredba v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004.

2. Komisija po potrebi z izvedbenimi akti sprejme pravila glede upravnih in fizičnih pregledov, ki naj jih države članice izvajajo v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti, ki izhajajo iz uporabe te uredbe

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(2).

Člen 32

Izmenjava informacij

1. Države članice in Komisija se medsebojno uradno obveščajo o vseh informacijah, potrebnih za uporabo te uredbe ter za izpolnjevanje mednarodnih obveznosti v zvezi z aromatiziranimi vinskimi proizvodi. Kadar je potrebno, se lahko navedene informacije posredujejo ali dajo na voljo pristojnim organom tretjih držav in se objavijo.

2. Da bi zagotovili hitro, učinkovito, natančno in stroškovno učinkovito uradno obveščanje iz odstavka 1, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 33, za določitev:

- (a) narave in vrste informacij, o katerih se uradno obvešča;
- (b) metod uradnega obveščanja;
- (c) pravil, povezanih s pravicami dostopa do informacij ali informacijskih sistemov, ki so dani na voljo;
- (d) pogojev in sredstev objavljanja informacij.

3. Komisija z izvedbenimi akti sprejme:

- (a) pravila o zagotavljanju informacij, ki so potrebne za uporabo tega člena;
- (b) ureditev za upravljanje informacij, o katerih se uradno obvešča, ter pravila o vsebini, obliki, času, pogostosti in rokih za uradno obveščanje;
- (c) ureditev za posredovanje informacij in dokumentov ali dajanje teh na voljo državam članicam, pristojnim organom v tretjih državah ali javnosti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(2).

Člen 33

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 4(2), 28, 32(2) in 36(1) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 27. marca 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 4(2), 28, 32(2) in 36(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 4(2), 28, 32(2) in 36(1), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 34

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za aromatizirane vinske proizvode. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Če Odbor v primeru izvedbenih aktov iz prvega pododstavka člena 4(3) in točke (b) člena 29(1) ne predloži mnenja, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta, uporabi pa se tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 35

Razveljavitev

Uredba (EGS) št. 1601/91 se z 28. marcem 2015 razveljavi.

Sklicevanje na razveljavljeno uredbo se razlaga kot sklicevanje na to uredbo in se bere v skladu s korelacijsko razpredelnico iz Priloge III k tej uredbi.

Člen 36

Prehodni ukrepi

1. Da se olajša prehod s pravil, določenih v Uredbi (EGS) št. 1601/91, na pravila, določena v tej uredbi, se na Komisijo prenese pooblastilo, da po potrebi sprejme delegirane akte v skladu s členom 33 v zvezi s sprejetjem ukrepov za spremembo ali odstopanje od te uredbe, ki veljajo do 28. marca 2018.

2. Aromatizirani vinski proizvodi, ki ne izpolnjujejo zahtev te uredbe, vendar so bili v skladu z Uredbo (EGS) št. 1601/91 proizvedeni pred 27. marcem 2014, se lahko dajejo na trg, dokler zaloge niso izčrpane.

3. Aromatizirani vinski proizvodi, ki izpolnjujejo zahteve iz členov 1 do 6 in člena 9 te uredbe, in ki so bili proizvedeni pred 27. marcem 2014, se lahko dajejo na trg, dokler zaloge

niso izčrpane, če so skladni z Uredbo (EGS) št. 1601/91 glede vseh vprašanj, ki niso urejena v členih 1 do 6 in v členu 9 te uredbe.

Člen 37

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 28. marca 2015. Vendar se člen 36(1) in (3) uporablja od 27. marca 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 26. februarja 2014

Za Evropski Parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

PRILOGA I

TEHNIČNE OPREDELITVE, ZAHTEVE IN OMEJITVE

1. Aromatiziranje

(a) Za aromatiziranje aromatiziranih vin so dovoljeni naslednji proizvodi:

(i) naravne aromatične snovi in/ali aromatični pripravki, kakor so opredeljeni v točkah (c) in (d) člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1334/2008;

(ii) arome, kakor so opredeljene v točki (a) člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1334/2008 in ki:

- so enake vanilinu,
- imajo vonj in/ali okus po mandljih,
- imajo vonj in/ali okus po marelicah,
- imajo vonj in/ali okus po jajcih, in

(iii) aromatična zelišča in/ali začimbe in/ali aromatična živila.

(b) Za aromatiziranje aromatiziranih pijač na osnovi vina in aromatiziranih koktajlov iz vinskih proizvodov so dovoljeni naslednji proizvodi:

(i) aromatične snovi in/ali aromatični pripravki, kakor so opredeljeni v točkah (b) in (d) člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1334/2008, in

(ii) aromatična zelišča in/ali začimbe in/ali aromatična živila.

Dodajanje teh snovi da končnemu proizvodu organoleptične lastnosti, ki se razlikujejo od tistih pri vinu.

2. Slajenje

Za slajenje aromatiziranih vinskih proizvodov so dovoljeni naslednji proizvodi:

(a) polbeli sladkor, beli sladkor, ekstra beli sladkor, dekstroza, fruktoza, glukozni sirup, raztopina sladkorja, raztopina invertnega sladkorja, sirup iz invertnega sladkorja, kakor so opredeljeni v Direktivi Sveta 2001/111/ES ⁽¹⁾;

(b) grozdni mošt, zgoščeni grozdni mošt in rektificiran zgoščeni grozdni mošt, kakor so opredeljeni v točkah 10, 13 in 14 dela II Priloge VII k Uredbi (EU) št. 1308/2013;

(c) karameliziran sladkor, ki je proizvod, pridobljen izključno z nadziranem segrevanjem saharoze brez baz, mineralnih kislin ali drugih kemičnih aditivov;

(d) med, kakor je opredeljen v Direktivi Sveta 2001/110/ES ⁽²⁾;

(e) rožičev sirup;

(f) drugi naravni ogljikovi hidrati, ki imajo podoben učinek kot navedeni proizvodi.

3. Dodajanje alkohola

Pri pripravi aromatiziranih vin in nekaterih aromatiziranih pijač na osnovi vina so dovoljeni naslednji proizvodi:

(a) etanol kmetijskega porekla, kakor je opredeljen v točki 1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 110/2008, vključno z etanolom vinogradniškega porekla;

(b) vinski alkohol ali alkohol iz posušenega grozdja;

(c) vinski destilat ali destilat iz posušenega grozdja;

(d) destilat kmetijskega porekla, kakor je opredeljen v točki 2 Priloge I k Uredbi (ES) št. 110/2008;

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2001/111/ES z dne 20. decembra 2001 o nekaterih vrstah sladkorja, namenjenega za prehrano ljudi (UL L 10, 12.1.2002, str. 53).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2001/110/ES z dne 20. decembra 2001 o medu (UL L 10, 12.1.2002, str. 47).

- (e) žganje iz vina, kakor je opredeljeno v točki 4 Priloge II k Uredbi (ES) št. 110/2008;
- (f) žganje iz grozdnih tropin, kakor je opredeljeno v točki 6 Priloge II k Uredbi (ES) št. 110/2008;
- (g) žgane pijače iz prevretega posušenega grozdja.

Etanol, ki se uporablja za razredčenje ali raztopitev barvil, arom ali drugih dovoljenih aditivov pri pripravi aromatiziranih vinskih proizvodov, mora biti kmetijskega porekla in se mora uporabiti v odmerku, ki je nujno potreben, in se ne šteje kot dodajanje alkohola za namen proizvodnje aromatiziranega vinskega proizvoda.

4. Aditivi in barvanje

Za aromatizirane vinske proizvode se uporabljajo pravila glede aditivov za živila, vključno z barvili, določena v Uredbi (ES) št. 1333/2008.

5. Dodajanje vode

Za pripravo aromatiziranih vinskih proizvodov je dovoljeno dodajanje vode pod pogojem, da se uporabi v odmerku, ki je potreben za:

- pripravo aromatičnega izvlečka,
- raztopitev barvil in sladil,
- prilagoditev končne sestave proizvoda.

Kakovost dodane vode mora biti skladna z Direktivo 2009/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Direktivo Sveta 98/83/ES ⁽²⁾ ter ne bi smela spremeniti narave proizvoda.

Ta voda je lahko destilirana, demineralizirana, izmenjana ali zmehčana.

6. Za pripravo aromatiziranih vinskih proizvodov je dovoljeno dodajanje ogljikovega dioksida.

7. Delež alkohola

„Volumenski delež alkohola“ pomeni razmerje med volumnom čistega alkohola, ki ga zadevni proizvod vsebuje pri temperaturi 20 °C, in njegovim skupnim volumnom pri enaki temperaturi.

„Dejanski volumenski delež alkohola“ pomeni število volumenskih enot čistega alkohola, ki ga pri temperaturi 20 °C vsebuje 100 volumenskih enot proizvoda pri tej temperaturi.

„Potencialni volumenski delež alkohola“ pomeni število volumenskih enot čistega alkohola pri temperaturi 20 °C, ki se lahko tvorijo s popolnim prevretjem sladkorjev, vsebovanih v 100 volumenskih enotah proizvoda pri tej temperaturi.

„Skupni volumenski delež alkohola“ pomeni vsoto dejanskega in potencialnega volumenskega deleža alkohola.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o izkoriščanju in trženju naravnih mineralnih vod (UL L 164, 26.6.2009, str. 45).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi (UL L 330, 5.12.1998, str. 32).

PRILOGA II

PRODAJNA POIMENOVANJA IN OPISI AROMATIZIRANIH VINSKIH PROIZVODOV

A. PRODAJNA POIMENOVANJA IN OPISI AROMATIZIRANIH VIN

1. Aromatizirano vino

Produkti, ki so skladni z opredelitvijo iz člena 3(2).

2. Aperitiv na osnovi vina

Aromatizirano vino, ki mu je lahko dodan alkohol.

Uporaba izraza „aperitiv“ v tej zvezi ne posega v njegovo uporabo za opredelitve proizvodov, ki ne spadajo v področje uporabe te uredbe.

3. Vermut

Aromatizirano vino:

— ki mu je dodan alkohol, in

— katerega značilni okus se pridobi z uporabo ustreznih snovi vrste *Artemisia*.

4. Grenko aromatizirano vino

Aromatizirano vino z značilnim grenkim okusom, ki mu je dodan alkohol.

Prodajnemu poimenovanju „grenko aromatizirano vino“ sledi ime glavne aromatične snovi, ki daje grenak okus.

Prodajno poimenovanje „grenko aromatizirano vino“ se sme dopolniti ali nadomestiti z naslednjimi izrazi:

— „Quinquina vino“, katerega glavna aroma je naravna aroma kinina,

— „Bitter vino“, katerega glavna aroma je naravna aroma encijana in je obarvano z dovoljenim rumenim in/ali rdečim barvilom; uporaba besede „bitter“ v tej zvezi ne posega v njeno uporabo za opredelitev proizvodov, ki ne spadajo v področje uporabe te uredbe,

— „Americano“, kjer je okus posledica prisotnosti naravnih aromatičnih snovi, pridobljenih iz pelina in encijana, ter je obarvan z dovoljenim rumenim in/ali rdečim barvilom.

5. Aromatizirano vino na osnovi jajc

Aromatizirano vino:

— ki mu je dodan alkohol,

— ki mu je dodan jajčni rumenjaki dobre kakovosti ali izvlečki iz jajčnega rumenjaka,

— ki vsebuje več kakor 200 gramov sladkorja, izraženega kot invertni sladkor, in

— pri pripravi katerega se v mešanici uporablja najmanj 10 gramov jajčnega rumenjaka na liter.

Prodajnemu poimenovanju „aromatizirano vino na osnovi jajc“ se sme dodati izraz „cremovo“, če tak proizvod vsebuje najmanj 80 % vina z zaščiteno označbo porekla „Marsala“.

Prodajnemu poimenovanju „aromatizirano vino na osnovi jajc“ se sme dodati izraz „cremovo zabaione“, če tak proizvod vsebuje najmanj 80 % vina z zaščiteno označbo porekla „Marsala“ in najmanj 60 gramov jajčnega rumenjaka na liter.

6. Väkevä viiniglögi/Starkvinsglögg

Aromatizirano vino:

— ki mu je dodan alkohol in

— katerega značilni okus se pridobi z uporabo klinčkov in/ali cimeta.

B. PRODAJNA POIMENOVANJA IN OPISI AROMATIZIRANIH PIJAČ NA OSNOVI VINA

1. Aromatizirana pijača na osnovi vina:

Produkti, ki so skladni z opredelitvijo iz člena 3(3).

2. Aromatizirana alkoholizirana pijača na osnovi vina

Aromatizirana pijača na osnovi vina:

- ki ji je dodan alkohol,
  - ki ima dejanski volumenski delež alkohola najmanj 7 vol. %,
  - ki je slajena,
  - ki se pridobiva iz belega vina,
  - ki ji je dodan destilat iz posušenega grozdja in
  - ki je aromatizirana izključno z ekstraktom kardamoma
- ali
- ki ji je dodan alkohol,
  - ki ima dejanski volumenski delež alkohola najmanj 7 vol. %,
  - ki je slajena,
  - ki se pridobiva iz rdečega vina in
  - ki so ji dodani aromatični pripravki, pridobljeni izključno iz začimb, ginsenga, oreščkov, esenc citrusov in aromatičnih zelišč.

3. *Sangría/Sangria*

Aromatizirana pijača na osnovi vina:

- ki se pridobiva iz vina,
- ki je aromatizirana z dodajanjem naravnih izvlečkov ali esenc citrusov, s sokom tega sadja ali brez njega,
- ki so ji lahko dodane začimbe,
- ki ji je lahko dodan ogljikov dioksid,
- ki ni obarvana,
- ki ima dejanski volumenski delež alkohola najmanj 4,5 vol. % in manj kot 12 vol. % ter
- ki lahko vsebuje trdne delce iz mesa ali lupine citrusov, njena barva pa mora izvirati izključno iz uporabljenih surovin.

Prodajno poimenovanje „*Sangría*“ ali „*Sangria*“ se lahko uporablja samo, če je proizvod proizveden v Španiji ali na Portugalskem. Če je proizveden v drugih državah članicah, se sme katero od teh prodajnih poimenovanj uporabiti samo kot dodatek prodajnemu poimenovanju „aromatizirana pijača na osnovi vina“, pod pogojem, da je dodano tudi besedilo: „proizvedeno v ...“ z navedbo države članice ali manjšega območja, kjer je pijača proizvedena.

4. *Clarea*

Aromatizirana pijača na osnovi vina, ki se pridobiva iz belega vina pod enakimi pogoji kot *Sangría/Sangria*.

Prodajno poimenovanje „*Clarea*“ se lahko uporablja samo, če je proizvod proizveden v Španiji. Če je proizveden v drugih državah članicah, se sme to prodajno poimenovanje uporabiti samo kot dodatek prodajnemu poimenovanju „aromatizirana pijača na osnovi vina“, pod pogojem, da je dodano tudi besedilo: „proizvedeno v ...“ z navedbo države članice ali manjšega območja, kjer je pijača proizvedena.

5. *Zurra*

Aromatizirana pijača na osnovi vina, pridobljena z dodajanjem vinjaka (brandy) ali žganja iz vina, kot sta opredeljena v Uredbi (ES) št. 110/2008, k pijačama *Sangría/Sangria* in *Clarea*, lahko z dodatkom koščkov sadja. Dejanski volumenski delež alkohola mora biti najmanj 9 vol. % in manj kot 14 vol. %.

6. *Bitter soda*

Aromatizirana pijača na osnovi vina:

- ki se pridobiva iz „*bitter vino*“, katerega volumenski delež v končnem proizvodu ne sme biti manjši od 50 %,
- ki sta ji dodana ogljikov dioksid ali voda, nasičena z ogljikovim dioksidom, in
- ki ima dejanski volumenski delež alkohola najmanj 8 vol. % in manj kot 10,5 vol. %.

Uporaba besede „*bitter*“ v tej zvezi ne posega v njeno uporabo za opredelitev proizvodov, ki ne spadajo v področje uporabe te uredbe.

7. *Kalte Ente*

Aromatizirana pijača na osnovi vina:

- ki se pridobiva z mešanjem vina, biser vina ali gaziranega biser vina s penečim vinom ali gaziranim penečim vinom,
- ki so ji dodane naravne limonine substance ali izvlečki in
- ki ima dejanski volumenski delež alkohola najmanj 7 vol. %.

Končni proizvod mora vsebovati vsaj 25 % volumenski delež penečega vina ali gaziranega penečega vina.

8. *Glühwein*

Aromatizirana pijača na osnovi vina:

- ki se pridobiva izključno iz rdečega ali belega vina,
- ki se aromatizira predvsem s cimetom in/ali klinčki in
- ki ima dejanski volumenski delež alkohola najmanj 7 vol. %.

Brez poseganja v količine vode, ki izhajajo iz uporabe točke 2 Priloge I, je dodajanje vode prepovedano.

Kadar je pripravljeno iz belega vina, je treba prodajno poimenovanje „*Glühwein*“ dopolniti z besedami, ki označujejo belo vino, denimo z besedo „*belo*“.

9. *Viiniglögi/Vinglögg/Karštas vynas*

Aromatizirana pijača na osnovi vina:

- ki se pridobiva izključno iz rdečega ali belega vina,
- ki se aromatizira predvsem s cimetom in/ali klinčki in
- ki ima dejanski volumenski delež alkohola najmanj 7 vol. %.

Kadar je pripravljeno iz belega vina, je treba prodajno poimenovanje „*Viiniglögi/Vinglögg/Karštas vynas*“ dopolniti z besedami, ki označujejo belo vino, denimo z besedo „*belo*“.

10. *Maiwein*

Aromatizirana pijača na osnovi vina:

- ki se pridobiva iz vina, ki so mu dodane rastline *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.) ali njihovi izvlečki, da se zagotovi prevladujoč okus po *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.), in
- ki ima dejanski volumenski delež alkohola najmanj 7 vol. %.

11. *Maitrank*

Aromatizirana pijača na osnovi vina:

- ki se pridobiva iz belega vina, v katerem so bile macerirane rastline *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.) ali so mu bili dodani njihovi izvlečki, z dodatkom pomaranč in/ali drugega sadja, lahko v obliki soka, zgoščenega ali izvlečkov, in z največ 5 % sladkorja kot sladila ter
- ki ima dejanski volumenski delež alkohola najmanj 7 vol. %.

12. *Pelin*

Aromatizirana pijača na osnovi vina:

- ki se pridobiva iz rdečega ali belega vina in posebne zeliščne mešanice,
- ki ima dejanski volumenski delež alkohola najmanj 8,5 vol. % in
- ki ima vsebnost sladkorja, izraženo kot invertni sladkor, med 45 in 50 grami na liter ter skupno vsebnost kislin najmanj 3 grame na liter, izraženo kot vinska kislina.

13. *Aromatizovaný dezert*

Aromatizirana pijača na osnovi vina:

- ki se pridobiva iz belega ali rdečega vina, sladkorja in dišavne mešanice za desertne pijače,
- ki ima dejanski volumenski delež alkohola najmanj 9 vol. % in manj kot 12 vol. %, ter
- ki ima vsebnost sladkorja, izraženo kot invertni sladkor, med 90 in 130 grami na liter ter skupno vsebnost kislin najmanj 2,5 grama na liter, izraženo kot vinska kislina.

Prodajno poimenovanje „Aromatizovaný dezert“ se lahko uporablja samo, če je proizvod proizveden v Češki republiki. Če je proizveden v drugih državah članicah, se sme to prodajno poimenovanje uporabiti samo kot dodatek prodajnemu poimenovanju „aromatizirana pijača na osnovi vina“, pod pogojem, da je dodano tudi besedilo: „proizvedeno v ...“ z navedbo države članice ali manjšega območja, kjer je pijača proizvedena.

C. PRODAJNA POIMENOVANJA IN OPISI AROMATIZIRANIH KOKTAJLOV IZ VINSKIH PROIZVODOV

1. Aromatiziran koktajl iz vinskih proizvodov:

Proizvod, skladen z opredelitvijo iz člena 3(4).

Uporaba izraza „koktajl“ v tej zvezi ne posega v njegovo uporabo za opredelitve proizvodov, ki ne spadajo v področje uporabe te uredbe.

2. Koktajl na osnovi vina

Aromatiziran koktajl iz vinskih proizvodov:

- v katerem delež zgoščenega grozdnega mošta ne presega 10 % skupnega volumna končnega proizvoda,
- ki ima dejanski volumenski delež alkohola manj kot 7 vol. % in
- v katerem je vsebnost sladkorja, izražena kot invertni sladkor, manjša od 80 gramov na liter.

3. Aromatiziran biser koktajl na osnovi grozdja

Aromatiziran koktajl iz vinskih proizvodov:

- ki se pridobiva izključno iz grozdnega mošta,
- ki ima dejanski volumenski delež alkohola manj kot 4 vol. % in
- ki vsebuje ogljikov dioksid, pridobljen izključno iz fermentacije uporabljenih proizvodov.

4. Peneč vinski koktajl

Aromatiziran koktajl iz vinskih proizvodov, mešan s penecim vinom.

PRILOGA III

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (EGS) št. 1601/91	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2(1) do (4)	člen 3 in Priloga II
Člen 2(5)	Člen 6(1)
Člen 2(6)	Člen 6(2)
Člen 2(7)	—
Člen 3	Člen 4(1) in Priloga I
Člen 4(1) do (3)	Člen 4(1) in Priloga I
Člen 4(4)	Člen 4(3)
Člen 5	Člen 4(2)
Člen 6(1)	Člen 5(1) in (2)
člen 6(2)(a)	Člen 5(4)
Člen 6(2)(b)	Člen 20(1)
Člen 6(3)	Člen 5(5)
Člen 6(4)	Člen 9
Člen 7(1) in (3)	—
Člen 7(2)	Člen 5(3)
Člen 8(1)	—
Člen 8(2)	Člen 5(1) in (2)
Člen 8(3)	Člen 6(3)
—	Člen 7
Člen 8(4), prvi in drugi odstavek	—
Člen 8(4), tretji odstavek	Priloga I, točka 3, drugi odstavek
Člen 8(4a)	—
Člen 8(5) do (8)	Člen 8
Člen 8(9)	—
Člen 9(1) do (3)	Člen 31
Člen 9(4)	Člen 10
Člen 32	Člen 11
Člen 10a	Členi 2, točka 3, in členi 10 do 30

Uredba (EGS) št. 1601/91	Ta uredba
Člen 11	Člen 1(3)
Členi 12 do 15	Člena 33 in 34
—	Člen 35
Člen 16	Člen 36
Člen 17	Člen 37
Priloga I	Priloga I(3)(a)
Priloga II	—

UREDBA (EU) št. 252/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. februarja 2014

o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 774/94 kar zadeva izvedbena in prenesena pooblastila, ki se prenesejo na Komisijo

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207 Pogodbe,

(5) Uredbo (ES) št. 774/94 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

Člen 1

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

Uredba (ES) št. 774/94 se spremeni:

ob upoštevanju naslednjega:

1. člena 7 in 8 se nadomestita z naslednjim:

(1) Z Uredbo Sveta (ES) št. 774/94 ⁽²⁾ so na Komisijo prenesena pooblastila za izvajanje nekaterih določb navedene uredbe.

„Člen 7

Komisija z izvedbenimi akti sprejme pravila, ki so potrebna za urejanje režimov kvot iz te uredbe in, kadar je ustrezno:

(2) Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe bi bilo treba pooblastila, ki so bila na Komisijo prenesena na podlagi Uredbe (ES) št. 774/94, uskladiti s členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

(a) določbe o jamstvih o naravi, kraju porekla in izvoru proizvoda;

(3) Da bi dopolnili oziroma spremenili nekatere nebistvene elemente Uredbe (ES) št. 774/94, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s sprejemanjem sprememb navedene uredbe, kadar bi bilo treba prilagoditi obseg in druge pogoje režimov kvot, zlasti s sklepom Sveta o sklenitvi sporazuma z eno ali več tretjimi državami. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

(b) določbo v zvezi s priznanjem dokumenta, ki omogoča preverjanje jamstev iz točke (a), in

(c) izdajo uvoznih dovoljenj in njihov rok veljavnosti.

(4) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja Uredbe (ES) št. 774/94 v zvezi s pravili, potrebnimi za urejanje režimov kvot iz navedene uredbe, bi bilo treba na Komisijo

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 8b(2).

Člen 8

Da bi zagotovili spoštovanje mednarodnih zavez in v primerih, kadar Evropski parlament in Svet ali Svet, zlasti s sklepom Sveta o sklenitvi sporazuma z eno ali več tretjimi državami, prilagodi obseg in druge pogoje režimov kvot iz te uredbe, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 8a o spremembah te uredbe.“;

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. januarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 17. februarja 2014.⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 774/94 z dne 29. marca 1994 o odprtju in zagotavljanju upravljanja določenih tarifnih kvot Skupnosti za visoko kakovostno goveje in prašičje meso, meso perutnine, pšenico in soržico, otrobe, pelete in druge ostanke (UL L 91, 8.4.1994, str. 1).⁽³⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

2. vstavita se naslednja člena:

„Člen 8a

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 8 se prenese na Komisijo za obdobje pet let od 9. aprila 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Pooblastilo iz člena 8 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istčasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 8, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 8b

1. Komisiji pomaga Odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov, ustanovljen s členom 229 Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (**).
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se ta postopek zaključi brez izida, če se v roku za izdajo mnenja tako odloči predsednik odbora ali če to zahteva najmanj četrtina članov odbora.

(*) Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

(**) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 26. februarja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

Izjava Komisije o kodifikaciji

S sprejetjem te uredbe se bodo zadevni akti precej spremenili. Ko bo uredba sprejeta, bo Komisija za izboljšanje berljivosti zadevnih aktov v najkrajšem možnem času, najpozneje pa do 30. septembra 2014, predlagala kodifikacijo aktov.

Izjava Komisije o delegiranih aktih

Komisija v zvezi s to uredbo opozarja na sprejeto zavezo iz odstavka 15 Okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo, da bo Parlamentu zagotavljala celovite informacije in dokumentacijo o svojih srečanjih z nacionalnimi strokovnjaki v okviru priprave delegiranih aktov.

UREDBA (EU) št. 253/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. februarja 2014

o spremembi Uredbe (EU) št. 510/2011 zaradi opredelitve načinov za doseganje cilja za leto 2020 glede zmanjšanja emisij CO₂ iz novih lahkih gospodarskih vozil

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Na podlagi člena 13(1) Uredbe (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ Komisija po potrditvi izvedljivosti pregleda načine za doseganje cilja 147 g CO₂/km do leta 2020, vključno s formulami iz Priloge I k navedeni uredbi in odstopanju iz njenega člena 11. Primerno je, da je ta uredba čim bolj nevtralna z vidika konkurence, socialno pravična in trajnostna.
- (2) Zaradi povezave med emisijami CO₂ in porabo goriva bi lahko opredelitev načinov za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih gospodarskih vozil prispevala tudi k stroškovno učinkovitemu zmanjšanju porabe in stroškov goriva za lastnike takih vozil.

⁽¹⁾ UL C 44, 15.2.2013, str. 109.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. januarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 11. februarja 2014.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nova lahka gospodarska vozila kot del celostnega pristopa Unije za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil (UL L 145, 31.5.2011, str. 1).

(3) Pojasniti je treba, da bi bilo treba pri preverjanju, ali je izpolnjen cilj 147 g CO₂/km, emisije CO₂ še naprej meriti v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ ter izvedbenimi ukrepi in inovativnimi tehnologijami.

(4) Glede na tehnično analizo, ki je bila opravljena v okviru ocene učinka, so na voljo tehnologije, potrebne za doseganje cilja 147 g CO₂/km, pri čemer je mogoče zahtevana znižanja doseči z nižjimi stroški, kot so bili ocenjeni v predhodni tehnični analizi, opravljeni pred sprejetjem Uredbe (EU) št. 510/2011. Poleg tega se je zmanjšala tudi razlika med sedanji povprečnimi specifičnimi emisijami CO₂ iz novih lahkih gospodarskih vozil in zastavljenim ciljem 147 g CO₂/km. Zato je izvedljivost doseganja tega cilja do leta 2020 potrjena.

(5) Glede na nesorazmeren vpliv izpolnjevanja ciljev specifičnih emisij, opredeljenih na podlagi uporabnosti vozila, na najmanjše proizvajalce, veliko upravno obremenitev v zvezi s postopkom za odobritev odstopanja in neznatne koristi, ki pri tem nastanejo, zaradi zmanjšanja emisij CO₂ iz vozil, ki jih prodajo ti proizvajalci, bi morali biti proizvajalci, ki so na leto odgovorni za manj kot 1 000 novih lahkih gospodarskih vozil, registriranih v Uniji, izključeni iz cilja specifičnih emisij in premije za presežne emisije.

(6) Postopek za odobritev odstopanja malim proizvajalcem bi bilo treba poenostaviti, da bi omogočili več prožnosti v zvezi s časovnim okvirom pri vložitvi prošnje za odstopanje, ki jo vložijo taki proizvajalci, in v zvezi z odločitvijo Komisije o odobritvi takega odstopanja.

(7) Zaželeno je, da se okvirno določi, kako bi bilo treba Uredbo (EU) št. 510/2011 spremeniti za obdobje po letu 2020, da bi se avtomobilska industrija vključila v izvajanje dolgoročnih naložb in inovacij. Takšne okvirne določbe bi morale temeljiti na oceni potrebne stopnje zmanjšanja v skladu z dolgoročnimi podnebnimi cilji Unije in vpliva na razvoj stroškovno učinkovite tehnologije za zmanjšanje emisij CO₂ za lahka gospodarska vozila. Komisija bi morala do leta 2015 take vidike pregledati ter o svojih ugotovitvah poročati Evropskemu parlamentu in Svetu. V tem poročilu bi morali biti po

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL L 171, 29.6.2007, str. 1).

potrebi tudi predlogi za spremembo Uredbe (EU) št. 510/2011 v zvezi z določitvijo ciljev emisij CO₂ za nova lahka gospodarska vozila za obdobje po letu 2020, vključno z morebitnim realnim in uresničljivim ciljem za leto 2025, ki bodo temeljili na celoviti oceni učinka, v kateri bo upoštevana nadaljnja konkurenčnost industrije in od nje odvisnih industrijskih vej, pri čemer se upošteva jasen načrt za zmanjšanje emisij v skladu z dolgoročnimi podnebnimi cilji Unije. Komisija bi morala pri pripravi takšnih predlogov zagotoviti, da bodo čim bolj nevtralen z vidika konkurence ter socialno pravični in trajnostni.

(8) Emisije toplogrednih plinov, povezane z oskrbo z energijo ter proizvodnjo in odlaganjem vozil, so bistvene sestavine sedanjega ogljičnega odtisa cestnega prometa v celoti in bodo v prihodnosti verjetno še mnogo bolj pomembne. Zato bi bilo treba sprejeti ukrepe politike, ki bodo proizvajalce usmerjali v iskanje optimalnih rešitev, pri čemer bodo upoštewane zlasti emisije toplogrednih plinov, povezane s proizvodnjo energije, ki se dobavlja za vozila, na primer električne energije in alternativnih goriv, obenem pa zagotavljali, da te emisije v predhodnih fazah proizvodne verige ne bodo nevtralizirale koristi, povezanih z boljšo porabo energije med vožnjo vozil, ki je cilj Uredbe (EU) št. 510/2011.

(9) Na podlagi člena 13(3) Uredbe (EU) št. 510/2011 Komisija objavi poročilo o razpoložljivosti podatkov o odtisih in koristnem tovoru ter njihovi uporabi kot kazalnikov uporabnosti za določitev ciljev specifičnih emisij CO₂, kot so izražene v formulah iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 510/2011. Čeprav so ti podatki na voljo in je bila možnost njihove uporabe obravnavana v oceni učinka, je bilo ugotovljeno, da je stroškovno učinkoviteje, če se kot kazalnik uporabnosti za cilj za leto 2020 za lahka gospodarska vozila ohrani masa vozila, pripravljene za vožnjo.

(10) Ohraniti bi bilo treba pristop, v skladu s katerim se cilj določi na podlagi linearne razmerja med uporabnostjo lahkega gospodarskega vozila in njegovimi ciljnim emisijami CO₂ po formulah iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 510/2011, ker se lahko tako ohranita raznolikost na trgu lahkih gospodarskih vozil in zmožnost

proizvajalcev, da izpolnijo različne potrebe potrošnikov, ter s tem prepreči kakršno koli neupravičeno izkrivljanje konkurence. Vendar bi bilo treba ta pristop posodobiti, da se upoštevajo najnovejši razpoložljivi podatki o registracijah novih lahkih gospodarskih vozil.

(11) Komisija je v svoji oceni učinka ocenila razpoložljivost podatkov o odtisih in možnost, da odtis uporabi kot kazalnik uporabnosti v formulah iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 510/2011. Na podlagi navedene ocene je Komisija ugotovila, da bi bilo treba kot kazalnik uporabnosti v formuli za leto 2020 uporabiti maso.

(12) V skladu z Uredbo (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ mora Komisija izvesti oceno učinka za pregled preskusnih postopkov, da bodo odražali dejansko vedenje vozil v zvezi z emisijami CO₂. Z Uredbo (EU) št. 510/2011 se širi pregled preskusnih postopkov, tako da vključujejo lahka gospodarska vozila. Treba je spremeniti „novi evropski vozniki cikel“ (NEDC), ki se zaenkrat uporablja, in s tem zagotoviti, da bo odražal dejanske pogoje vožnje, ter preprečiti podcenjevanje realnih vrednosti emisij CO₂ in porabe goriva. Čim prej bi se bilo treba dogovoriti o novem, bolj realističnem in zanesljivem preskusnem postopku. Delo v tej smeri poteka v okviru razvoja globalnega usklajenega preskusnega postopka za lahka vozila (WLTP) znotraj Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo, vendar še ni končano. Da bi zagotovili, da bodo specifične emisije CO₂, navedene pri novih osebnih vozilih in lahkih gospodarskih vozilih, v večji meri usklajene z emisijami, ki dejansko nastanejo pri normalnih pogojih uporabe, bi morali začeti čim prej uporabljati WLTP. Ob upoštevanju tega so v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 510/2011 določene mejne vrednosti emisij za leto 2020, merjene v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007 in Prilogo XII k Uredbi Komisije (ES) št. 692/2008⁽²⁾. Ko bodo preskusni postopki spremenjeni, bi bilo treba mejne vrednosti iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 510/2011 prilagoditi, da se zagotovi primerljiva strogost za proizvajalce in razrede vozil. Zato bi morala Komisija izvesti obširno raziskavo o korelacijah med preskusnima cikloma NEDC in novim WLTP, da bi zagotovili, da slednji odraža dejanske pogoje vožnje.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil (UL L 140, 5.6.2009, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 692/2008 z dne 18. julija 2008 o izvajanju in spremembi Uredbe (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL L 199, 28.7.2008, str. 1).

- (13) Da bi zagotovili ustrezen prikaz dejanskih emisij po svetu in natančno primerljivost izmerjenih vrednosti CO₂ bi morala Komisija zagotoviti, da bodo strogo določeni tisti elementi preskusnega postopka, ki bistveno vplivajo na izmerjene emisije CO₂, kar bi proizvajalcem preprečevalo prilagajanje v preskusnem ciklu. Obravnavati bi morali razhajanja med vrednostmi emisij CO₂ homologiranih vozil in emisijami vozil, ki so naprodaj, in pri tem preučiti tudi možnost uvedbe postopka za preskus skladnosti v uporabi, ki bi zagotavljal neodvisno preskušanje reprezentativnega vzorca vozil, ki so naprodaj, pa tudi načine obravnave primerov dokazanega bistvenega razhajanja med vrednostma emisij CO₂ iz preskusa in prvotno homologiranega vozila.
- (14) Ker cilja te uredbe, in sicer opredelitve načinov za doseganje cilja za leto 2020 glede zmanjšanja emisij CO₂ iz novih lahkih gospodarskih vozil, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (15) Uredbo (EU) št. 510/2011 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 510/2011 se spremeni:

1. v členu 1 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Ta uredba od leta 2020 za nova lahka gospodarska vozila, registrirana v Uniji, določa cilj 147 g CO₂/km za povprečne emisije CO₂, izmerjene v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007 in njenimi izvedbenimi ukrepi, ter inovativnimi tehnologijami.“;

2. v členu 2 se doda naslednji odstavek:

„4. Člen 4, člen 8(4)(b) in (c), člen 9 in člen 10(1)(a) in (c) se ne uporabljajo za proizvajalca, ki je skupaj z vsemi svojimi povezanimi podjetji odgovoren za manj kot 1 000 novih lahkih gospodarskih vozil, registriranih v Uniji v prejšnjem koledarskem letu.“;

3. v členu 11(3) se črta zadnji stavek;

4. člen 12 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Na prošnjo dobavitelja ali proizvajalca se upoštevajo prihranki CO₂, doseženi z uporabo inovativnih tehnologij ali kombinacijo inovativnih tehnologij (inovativni tehnološki svežnji).

Skupni prispevek teh tehnologij k zmanjšanju cilja specifičnih emisij posameznega proizvajalca je lahko največ 7 g CO₂/km.“;

- (b) v odstavku 2 se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„2. Komisija do 31. decembra 2012 z izvedbenimi akti sprejme podrobne določbe o postopku potrjevanja inovativnih tehnologij ali svežnjev inovativnih tehnologij iz odstavka 1. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2) te uredbe. Navedene podrobne določbe so v skladu z določbami, vzpostavljenimi na podlagi člena 12(2) Uredbe (ES) št. 443/2009, in temeljijo na naslednjih merilih za inovativne tehnologije:“;

5. člen 13 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Komisija do 31. decembra 2015 pregleda cilje specifičnih emisij in načine iz te uredbe ter druge vidike te uredbe, da se določijo cilji emisij CO₂ za nova lahka gospodarska vozila za obdobje po letu 2020. V tej zvezi je ocena potrebne stopnje zmanjšanja v skladu z dolgoročnimi podnebnimi cilji Unije in vplivi na razvoj stroškovno učinkovite tehnologije za zmanjšanje emisij CO₂ za lahka gospodarska vozila. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o rezultatih tega pregleda. V tem poročilu so tudi morebitni ustrezni predlogi za spremembe te uredbe, vključno z morebitnim realnim in uresničljivim ciljem, ki temeljijo na celoviti oceni učinka, v kateri bo upoštevana nadaljnja konkurenčnost industrije lahkih gospodarskih vozil in od nje odvisnih industrijskih vej. Komisija pri pripravi takšnih predlogov zagotovi, da so čim bolj nevtralni z vidika konkurence ter socialno pravični in trajnostni.“;

- (b) odstavek 6 se spremeni:

- (i) drugi pododstavek se črta;

- (ii) četrti pododstavek se nadomesti z naslednjima dvema pododstavkoma:

„Komisija z izvedbenimi akti določi korelacijske parametre, ki so potrebni za prilagoditev na morebitne spremembe regulativnega preskusnega postopka za merjenje specifičnih emisij CO₂ iz Uredbe (ES) št. 715/2007 in Uredbe Komisije (ES) št. 692/2008 (*). Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2) te uredbe.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 15 in ob upoštevanju pogojev iz členov 16 in 17 za sprejetje delegiranih aktov, s katerimi se prilagodijo formule iz Priloge I, pri čemer uporablja metodologijo, sprejeto v skladu s prvim pododstavkom, hkrati pa zagotovi, da so v starih in novih preskusnih postopkih določene primerljivo stroge zahteve glede zmanjšanja za proizvajalce in vozila z različno uporabnostjo.

(*) Uredba Komisije (ES) št. 692/2008 z dne 18. julija 2008 o izvajanju in spremembi Uredbe (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL L 199, 28.7.2008, str. 1).“;

6. v členu 14 se doda naslednji odstavek:

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 26. februarja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

„2a. Kadar odbor iz odstavka 1 ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.“;

7. v točki 1 Priloge I se doda naslednja točka:

„(c) od leta 2020:

okvirne specifične emisije
 $CO_2 = 147 + a \cdot (M - M_0)$

pri čemer:

M = masa vozila v kilogramih (kg)

M₀ = vrednost, sprejeta v skladu s členom 13(5)

a = 0,096.“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

UREDBA (EU) št. 254/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. februarja 2014

o večletnem programu za potrošnike za obdobje 2014–2020 in o razveljavitvi Sklepa št. 1926/2006/ES

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 169 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Sporočilo Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom „Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (v nadaljnjem besedilu: strategija Evropa 2020) vsebuje poziv k temu, da bi imeli državljani možnost, da v polni meri sodelujejo na enotnem trgu, za to pa je treba izboljšati njihove možnosti in zaupanje pri čezmejnem kupovanju blaga in storitev, zlasti prek spleta.

(2) Unija prispeva k zagotavljanju visoke ravni varstva potrošnikov in k postavitvi potrošnikov v središče notranjega trga, tako da podpira in dopolnjuje politike držav članic pri njihovih prizadevanjih, da državljanom zagotovijo, da v celoti uživajo koristi notranjega trga in da jim je pri tem zagotovljena varnost, njihovi pravni in ekonomski interesi pa so ustrezno zaščiteni s konkretnimi ukrepi.

(3) Z večletnim programom za potrošnike za obdobje 2014–2020 (v nadaljnjem besedilu: program) bi bilo treba zagotoviti visoko raven varstva potrošnikov ter v celoti podpreti cilje strategije Evropa 2020 glede rasti in konkurenčnosti z vključitvijo specifičnih vprašanj, opredeljenih v tej strategiji, v zvezi z digitalno agendo za Evropo (za zagotovitev, da bo digitalizacija dejansko privedla do večje blaginje potrošnikov), trajnostno rastjo (s prehodom k bolj trajnostnim vzorcem porabe), socialnim vključevanjem (z upoštevanjem specifičnih okoliščin ranljivih potrošnikov in potreb starajočega se prebivalstva) in pametno pravno ureditvijo (med drugim s spremljanjem potrošniškega trga, kar bi pripomoglo k oblikovanju pametnih in ciljno usmerjenih ureditev).

(4) Sporočilo Komisije z dne 22. maja 2012 z naslovom „Evropska agenda za potrošnike – za krepitev zaupanja in rasti“ (v nadaljnjem besedilu: Agenda za potrošnike) s podporo interesom potrošnikov v vseh politikah Unije vzpostavlja strateški okvir za potrošniško politiko Unije v prihodnjih letih. Cilj Agende za potrošnike je oblikovati strategijo, s katero bi s političnimi ukrepi učinkovito in uspešno podpirali potrošnike skozi celo njihovo življenje, tako da bi zagotavljali varnost proizvodov in storitev, ki so jim na voljo, jih obveščali in izobraževali, podpirali organizacije, ki jih zastopajo, okrepili njihove pravice, jim nudili dostop do pravnega varstva in nadomestila škode ter zagotavljali izvrševanje potrošniške zakonodaje.

(5) Med nedavnim upadom gospodarske rasti so se razkrile številne resne pomanjkljivosti in nedoslednosti na notranjem trgu, ki so škodljive za zaupanje potrošnikov in državljanov. Čeprav je treba upoštevati proračunske omejitve, v katerih Unija danes deluje, bi morala slednja vseeno zagotoviti ustrezna finančna sredstva za doseg ciljev programa ter bi zato morala podpirati strategijo Evropa 2020.

(6) Odprava preostalih neupravičenih in nesorazmernih ovir za pravilno delovanje notranjega trga ter povečanje zaupanja državljanov v sistem, zlasti pri čezmejnih nakupih, sta bistvenega pomena za dokončanje notranjega trga. Unija bi si morala prizadevati za vzpostavitev pravih razmer za okrepitev položaja potrošnikov, tako da bi jim zagotovila zadostna orodja, znanje in kompetence za sprejemanje premišljenih odločitev na podlagi prejetih informacij ter jih ozaveščala.

⁽¹⁾ UL C 181, 21.6.2012, str. 89.

⁽²⁾ UL C 225, 27.7.2012, str. 217.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. januarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 11. februarja 2014.

- (7) V tej uredbi so upoštevane gospodarske, socialne in tehnične okoliščine ter spremljajoči nastajajoči izzivi. Z ukrepi, financiranimi v okviru programa, se bodo zlasti reševala vprašanja, povezana z globalizacijo, digitalizacijo, vse večjo kompleksnostjo odločitev, ki jih morajo sprejemati potrošniki, potrebo po prehodu k bolj trajnostnim vzorcem porabe, staranjem prebivalstva, socialno izključenostjo in problematiko ranljivih potrošnikov. Vključevanje interesov potrošnikov v vse politike Unije v skladu s členom 12 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) je pomembna prednostna naloga. Usklajevanje z drugimi politikami in programi Unije je ključen del zagotavljanja celostnega upoštevanja interesov potrošnikov pri drugih politikah. Da bi spodbudili sinergije in se izognili podvajanju, bi morali drugi skladi in programi Unije zagotoviti finančno podporo za vključevanje interesov potrošnikov v svoja področja.
- (8) S programom bi bilo treba zagotoviti visoko raven varstva za vse potrošnike, pri tem pa posebno pozornost nameniti ranljivim potrošnikom, da se upošteva njihove posebne potrebe in okrepi njihove zmožnosti, kot je pozval že Evropski parlament v svoji resoluciji z dne 22. maja 2012 o strategiji za krepitev pravic ranljivih potrošnikov⁽¹⁾. S programom bi bilo zlasti treba zagotoviti, da imajo ranljivi potrošniki dostop do informacij o blagu in storitvah, tako da bi imeli enake možnosti za svobodno in sprejemanje odločitev na podlagi prejetih informacij, še posebej zato, ker ranljivi potrošniki utegnejo imeti težave pri dostopanju do potrošniških informacij in njihovem razumevanju, zaradi česar so bolj izpostavljeni nevarnosti zavajanja.
- (9) V programu bi bilo treba zlasti upoštevati otroke, tudi s sodelovanjem z zainteresiranimi stranmi, da bi se zagotovila njihova zavezanost k odgovornemu oglaševanju, namenjenemu mladoletnikom, še posebej pa k boju proti zavajajočemu spletnemu oglaševanju.
- (10) Ukrepe bi bilo treba opredeliti v programu, v katerem je določen okvir Unije za njihovo financiranje. V skladu s členom 54 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta⁽²⁾ je namen te uredbe zagotoviti pravno podlago za te ukrepe in za izvajanje programa. Ta uredba se opira na ukrepe, financirane v skladu s Sklepom št. 1926/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽³⁾, in jih nadaljuje.
- (11) Pomembno je izboljšati varstvo potrošnikov. Za doseg tega splošnega cilja bi bilo treba določiti posebne cilje glede varnosti, obveščanja in izobraževanja potrošnikov, pa tudi podpiranja potrošniških organizacij na ravni Unije, pravic in pravnega varstva ter uresničevanja pravic potrošnikov. Vrednost in učinek ukrepov, sprejetih v okviru programa, bi bilo treba redno spremljati in ocenjevati, s čimer bi omogočili pametnejšo zasnovo politik v korist potrošnikov. Za namene ocenjevanja potrošniške politike in zlasti natančnega učinka sprejetih ukrepov bi bilo treba razviti kazalnike, njihovo vrednost pa bi bilo treba preučiti v širšem kontekstu.
- (12) Pomembno je okrepiti zaupanje potrošnikov. Za doseg tega cilja je treba povečati možnosti za ukrepanje, predvsem z ustreznim finančnim podpiranjem potrošniških organizacij na ravni Unije in evropskih potrošniških centrov, ob upoštevanju njihove pomembne vloge pri zagotavljanju informacij in pomoči potrošnikom glede njihovih pravic, podpora potrošnikom v potrošniških sporih, zlasti v zvezi z dostopanjem do ustreznih mehanizmov za reševanje teh sporov, in uveljavljanju interesov potrošnikov pri ustreznem delovanju notranjega trga. Navedene organizacije in centri bi morali biti zmožni okrepiti varstvo in zaupanje potrošnikov z ukrepanjem na terenu ter nudenjem individualizirane pomoči, informacij in izobraževanja posameznikom.
- (13) Treba je opredeliti upravičene ukrepe, s katerimi bodo doseženi navedeni cilji.
- (14) Treba je opredeliti kategorije morebitnih upravičencev do nepovratnih sredstev.
- (15) V to uredbi je, brez vpliva na proračunska pooblastila Evropskega parlamenta in Sveta, kot so določena v PDEU, vključen referenčni finančni znesek za program v smislu točke 17 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ UL C 264 E, 13.9.2013, str. 11.

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

⁽³⁾ Sklep št. 1926/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o uvedbi programa ukrepov Skupnosti na področju potrošniške politike (2007–2013) (UL L 404, 30.12.2006, str. 39).

⁽⁴⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

- (16) V duhu načel dobrega finančnega poslovanja, preglednosti in prožnosti pri izvajanju programa bi bilo treba dovoliti nadaljnji obstoj izvajalske agencije, če so izpolnjene vse zahteve iz Uredbe Sveta (ES) št. 58/2003 ⁽¹⁾.
- (17) Odhodke skladov Unije in držav članic na področju varstva potrošnikov, izobraževanja, pravic in izvrševanja bi bilo treba boljše usklajevati ter tako zagotoviti dopolnjevanje, večjo učinkovitost in prepoznavnost ter doseči večje proračunske sinergije.
- (18) V Sporazumu o Evropskem gospodarskem prostoru je predvideno sodelovanje na področju varstva potrošnikov med Unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter državami Evropskega združenja za prosto trgovino, ki sodelujejo v okviru Evropskega gospodarskega prostora, na drugi strani. Prav tako bi bilo treba določiti, da v programu lahko sodelujejo tudi druge države, zlasti sosednje države Unije in države, ki so zaprosile za članstvo v Uniji, države kandidatke ali države pristopnice.
- (19) Zaradi globalizacije proizvodne verige in vse večje soodvisnosti trgov bi bilo treba v okviru izvajanja programa spodbujati sodelovanje s tretjimi državami, ki ne sodelujejo pri programu, ob upoštevanju vseh ustreznih sporazumov med zadevnimi državami in Unijo.
- (20) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s prilaganjem kazalnikov iz Priloge II zaradi upoštevanja sprememb zakonodajnega okvira na področju varstva potrošnikov in v zvezi s spremembo Priloge I s črtanjem zadevnih specifičnih ukrepov zaradi upoštevanja izsledkov iz ocenjevalnega poročila Komisije. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (21) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi s sprejemanjem letnih delovnih programov. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Ker v programu niso določena merila za varnost proizvodov,
- temveč je njegov cilj zagotoviti finančno podporo orodjem za izvajanje politike na področju varnosti proizvodov, in ker gre za razmeroma majhen znesek, je primerno, da se uporablja svetovalni postopek.
- (22) Finančni interesi Unije bi morali biti v celotnem ciklu odhodkov zaščiteni s sorazmernimi ukrepi, vključno s preprečevanjem, odkrivanjem in preiskovanjem nepravilnosti, povračilom izgubljenih, neupravičeno plačanih ali nepravilno uporabljenih sredstev ter po potrebi upravnimi in denarnimi kaznimi v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012.
- (23) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi čezmejne narave obravnavanih vprašanj, temveč se zaradi večje primernosti ukrepov Unije lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (24) Sklep št. 1926/2006/ES bi bilo treba razveljaviti.
- (25) Primerno je zagotoviti gladek in neprekinjen prehod med programom ukrepov Skupnosti na področju potrošniške politike (2007–2013), vzpostavljenim s Sklepom št. 1926/2006/ES, in tem programom, zlasti glede nadaljevanja večletnih ukrepov ter ocenjevanja uspehov prejšnjega programa in področij, ki jim je treba posvetiti več pozornosti. Poleg tega je primerno uskladiti trajanje tega programa s trajanjem večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020 iz Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 ⁽³⁾. Zato bi se ta program moral uporabljati od 1. januarja 2014. Odhodke v zvezi z upravljanjem ukrepov, ki ne bodo zaključeni do konca leta 2020, bi bilo treba od 1. januarja 2021 po potrebi kriti z odobritvami za tehnično in upravno pomoč –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Večletni program za potrošnike

S to uredbo se vzpostavlja večletni program za potrošnike za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020 (v nadaljnjem besedilu: program).

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 58/2003 z dne 19. decembra 2002 o statutu izvajalskih agencij, pooblaščenih za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti (UL L 11, 16.1.2003, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽³⁾ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 884).

Člen 2

Splošni cilj

Splošni cilj programa je zagotoviti visoko stopnjo varstva potrošnikov, okrepiti njihov položaj in potrošnika postaviti v središče notranjega trga v okviru celostne strategije za pametno, trajnostno in vključujočo rast. To bo doseženo s prispevkom k varovanju zdravja, pravnih in ekonomskih interesov potrošnikov, k zagotavljanju njihove varnosti ter k spodbujanju njihove pravice do obveščeniosti, izobraževanja in organiziranja, da bi zavarovali svoje interese, pa tudi s podporo vključevanju interesov potrošnikov v druga področja politik. S programom se dopolnjuje, podpira in spremlja politike držav članic.

Člen 3

Posebni cilji in kazalniki

1. Splošni cilj iz člena 2 se uresničuje z naslednjimi posebnimi cilji:

(a) cilj I – varnost: utrditi in okrepiti varnost proizvodov z učinkovitim nadzorom trga po vsej Uniji.

Ta cilj se bo meril zlasti z delovanjem in učinkovitostjo sistema hitre izmenjave informacij EU o nevarnih potrošniških proizvodih (RAPEX);

(b) cilj II – obveščanje in izobraževanje potrošnikov ter podpora potrošniškim organizacijam: izboljšati izobraževanje, obveščanje in ozaveščanje potrošnikov o njihovih pravicah, razviti podatkovno in informacijsko podlago za potrošniško politiko in zagotavljati podporo potrošniškim organizacijam, pri tem pa upoštevati tudi posebne potrebe ranljivih potrošnikov;

(c) cilj III – pravice in pravno varstvo: razviti in okrepiti pravice potrošnikov, zlasti s pametnimi regulativnimi ukrepi ter izboljšanjem dostopa do preprostega, učinkovitega, hitrega in cenovno ugodnega pravnega varstva, vključno z alternativnim reševanjem sporov.

Ta cilj se bo meril zlasti z uporabo alternativnega reševanja sporov pri čezmejnih sporih, z delovanjem sistema spletnega reševanja sporov na ravni vse Unije in z deležem potrošnikov, ki se bodo na problem, s katerim so se soočili, odzvali s sprožitvijo ustreznih postopkov;

(d) cilj IV – izvrševanje: podpreti uveljavljanje pravic potrošnikov s krepitvijo sodelovanja med nacionalnimi izvršilnimi organi in s svetovanjem potrošnikom.

Ta cilj se bo meril zlasti s stopnjo pretoka informacij, uspešnostjo sodelovanja v okviru mreže za sodelovanje na področju varstva potrošnikov ter dejavnostjo evropskih potrošniških centrov in ravno njihove prepoznavnosti med potrošniki.

Visokokakovostno obveščanje in udeležba potrošnikov sta medsektorski prednostni nalogi in sta zato, kadar koli je mogoče, izrecno vključeni v vse sektorske cilje in ukrepe, ki so financirani v okviru programa.

2. Opis kazalnikov je določen v Prilogi II.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 15 v zvezi s prilagajanjem kazalnikov iz Priloge II.

Člen 4

Upravičeni ukrepi

Posebni cilji iz člena 3 se dosegajo z upravičenimi ukrepi z naslednjega seznama:

(a) za cilj I – varnost:

1. znanstveno mnenje in analiza tveganja, ki so pomembni za zdravje in varstvo potrošnikov glede neprehrambnih proizvodov in storitev, vključno s podpiranjem nalog neodvisnih znanstvenih odborov, vzpostavljenih s Sklepom Komisije 2008/721/ES ⁽¹⁾;

2. usklajevanje tržnega nadzora in izvršilnih ukrepov na področju varnosti proizvodov v skladu z Direktivo 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter ukrepov za izboljšanje varnosti potrošniških storitev;

3. vzdrževanje in nadaljnji razvoj podatkovnih zbirk o kozmetičnih izdelkih;

(b) za cilj II – obveščanje in izobraževanje potrošnikov ter podpora potrošniškim organizacijam:

⁽¹⁾ Sklep Komisije 2008/721/ES z dne 5. avgusta 2008 o vzpostavitvi svetovalne strukture znanstvenih odborov in strokovnjakov na področju varstva potrošnikov, javnega zdravja in okolja ter razveljavitvi Sklepa 2004/210/ES (UL L 241, 10.9.2008, str. 21).

⁽²⁾ Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov (UL L 11, 15.1.2002, str. 4).

4. vzpostavitev in izboljšanje dostopa do podatkovne in informacijske podlage za oblikovanje politik na področjih, ki zadevajo potrošnike, za oblikovanje pametnih in ciljno usmerjenih ureditev ter za zaznavanje morebitnega nepravilnega delovanja trga ali sprememb potreb potrošnikov, s čimer bi zagotovili podlago za oblikovanje potrošniške politike, za opredelitev področij, ki so najbolj problematična za potrošnike, in za vključevanje interesov potrošnikov v druge politike Unije
5. podpora s financiranjem potrošniških organizacij na ravni Unije in z gradnjo zmogljivosti za tovrstne organizacije na ravni Unije ter na nacionalni in regionalni ravni z namenom povečanja preglednosti in pospešitve izmenjav najboljših praks in strokovnega znanja;
6. povečanje preglednosti potrošniških trgov in obveščanja potrošnikov, zagotavljanje primerljivih, zanesljivih in lahko dostopnih podatkov – tudi v čezmejnih primerih – na podlagi katerih bodo lahko potrošniki primerjali cene, pa tudi kakovost in trajnost blaga in storitev;
7. okrepitev vseživljenjskega izobraževanja potrošnikov s posebnim poudarkom na ranljivih potrošnikih;
- (c) za cilj III – pravice in pravno varstvo:
8. priprava zakonodaje o varstvu potrošnikov in drugih regulativnih pobud s strani Komisije, spremljanje prenosa s strani držav članic in naknadna ocena njegovega učinka, spodbujanje koregulativnih in samoregulativnih pobud ter spremljanje dejanskega učinka teh pobud na potrošniške trge;
9. omogočanje lažjega dostopa do mehanizmov za reševanje sporov za potrošnike, zlasti do programov alternativnega reševanja sporov, tudi prek spletnega sistema na ravni vse Unije in mreženja nacionalnih organov za alternativno reševanje sporov, pri čemer se posebna pozornost nameni ustreznim ukrepom glede na potrebe in pravice ranljivih potrošnikov; spremljanje delovanja in učinkovitosti mehanizmov za reševanje sporov za potrošnike, tudi z razvojem in vzdrževanjem ustreznih orodij informacijske tehnologije ter z izmenjavo obstoječih najboljših praks in izkušenj v državah članicah;
- (d) za cilj IV – izvrševanje:
10. usklajevanje nadzornih in izvršilnih ukrepov ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
11. finančni prispevki za skupne ukrepe z javnimi ali neprofitnimi subjekti, ki so del mrež Unije, ki zagotavljajo informacije in pomoč potrošnikom ter jim tako pomagajo uveljavljati pravice in pridobiti dostop do ustreznega reševanja sporov, vključno s programi izvensodnega spletnega reševanja sporov (mreža evropskih potrošniških centrov).
- Kjer je primerno, so upravičeni ukrepi iz prvega odstavka tega člena podrobneje razčlenjeni v Prilogi I, tako da so v okviru posameznega upravičenega ukrepa navedeni specifični ukrepi.

Člen 5

Upravičenci do nepovratnih sredstev

1. Nepovratna sredstva za delovanje potrošniških organizacij na ravni Unije se lahko dodelijo evropskim potrošniškim organizacijam, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

- (a) so nevladne, neprofitne, neodvisne od industrijskih, komercialnih, poslovnih ali drugih nasprotujočih si interesov, njihovi glavni cilji in dejavnosti pa so spodbujanje in varovanje zdravja, varnosti, ekonomskih in pravnih interesov potrošnikov v Uniji;
- (b) so pooblaščenice, da zastopajo interese potrošnikov na ravni Unije, s strani organizacij iz vsaj polovice držav članic, ki v skladu z nacionalnimi pravili ali praksami predstavljajo potrošnike ter so dejavne na regionalni ali nacionalni ravni.

2. Nepovratna sredstva za delovanje mednarodnih subjektov, ki spodbujajo načela in politike, ki prispevajo k ciljem programa, se lahko dodelijo organizacijam, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

- (a) so nevladne, neprofitne, neodvisne od interesov industrije, komercialnih, poslovnih ali drugih nasprotujočih si interesov, njihovi glavni cilji in dejavnosti pa so spodbujanje in varovanje zdravja, varnosti, ekonomskih in pravnih interesov potrošnikov;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (UL L 364, 9.12.2004, str. 1).

(b) izvajajo vse naslednje dejavnosti: zagotavljajo formalni mehanizem, prek katerega predstavniki potrošnikov iz Unije in tretjih držav prispevajo k političnim razpravam in politikam, organizirajo srečanja z uradniki in oblikovalci politik zaradi uveljavljanja in zagovarjanja interesov potrošnikov pri javnih organih, opredeljujejo skupna potrošniška vprašanja in izzive, uveljavljajo mnenja potrošnikov v okviru dvostranskih odnosov med Unijo in tretjimi državami, prispevajo k izmenjavi in razširjanju strokovnega znanja v zvezi s potrošniškimi vprašanji v Uniji in tretjih državah ter poznavanja teh vprašanj, pa tudi pripravljajo priporočila politik.

3. Nepovratna sredstva za delovanje subjektov na ravni Unije, ustanovljenih zaradi usklajevanja izvršilnih ukrepov na področju varnosti proizvodov, se lahko dodelijo subjektom, ki so v ta namen priznani z zakonodajo Unije.

4. Nepovratna sredstva subjektom na ravni vse Unije za ukrepe za razvoj kodeksov ravnanja, najboljših praks in smernic za primerjavo cen, kakovosti in trajnosti proizvodov se lahko dodelijo subjektom, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) so nevladni, neprofitni, neodvisni od interesov industrije, komercialnih, poslovnih ali drugih nasprotujočih si interesov, med njihovimi glavnimi cilji in dejavnostmi pa sta spodbujanje in varovanje interesov potrošnikov;

(b) so dejavni v vsaj polovici držav članic.

5. Nepovratna sredstva za organizacijo dogodkov predsedstva v zvezi s potrošniško politiko Unije se lahko dodelijo nacionalnim organom države članice, ki predseduje sestavam Sveta, razen Svetu za zunanje zadeve, ali subjektom, ki jih ta država članica določi.

6. Nepovratna sredstva za ukrepe za organe držav članic, pristojne za potrošniške zadeve, in ustrezne organe tretjih držav se lahko dodelijo organom, ki jih je Komisiji v skladu z Uredbo (ES) št. 2006/2004 ali Direktivo 2001/95/ES priglasila država članica ali tretja država iz člena 7 te uredbe, ali neprofitnim subjektom, ki so jih ti organi izrecno določili v ta namen.

7. Nepovratna sredstva za uradnike, odgovorne za izvrševanje zakonodaje, iz držav članic in tretjih držav se lahko dodelijo uradnikom iz organov, ki jih je Komisiji za namene Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2001/95/ES priglasila država članica ali tretja država iz člena 7 te uredbe.

8. Nepovratna sredstva za ukrepe se lahko dodelijo subjektu, ki ga je določila država članica ali tretja država iz člena 7 in je neprofiten subjekt, izbran v preglednem postopku, ali javni subjekt. Določeni subjekt je del mreže Unije, ki zagotavlja informacije in pomoč potrošnikom ter jim tako pomaga uveljavljati pravice in pridobiti dostop do ustreznega reševanja sporov (mreža evropskih potrošniških centrov). Kot dolgoročni mehanizem sodelovanja med Komisijo in mrežo evropskih potrošniških centrov in/ali subjekti, ki jo sestavljajo, se lahko vzpostavi okvirno partnerstvo.

9. Nepovratna sredstva za ukrepe se lahko dodelijo telesom za obravnavanje pritožb, ki so ustanovljena in delujejo v državah članicah Unije in državah Evropskega združenja za prosto trgovino, sodelujočih v okviru Evropskega gospodarskega prostora, ter so pristojna za zbiranje pritožb potrošnikov, si prizadevajo za rešitev pritožb, svetujejo ali potrošnikom zagotavljajo informacije o pritožbah ali poizvedbah in so tretja oseba v pritožbi ali poizvedbi potrošnika o trgovcu. Ne vključujejo mehanizmov za obravnavanje pritožb potrošnikov, s katerimi upravljajo trgovci ter ki so pri obravnavanju poizvedb in pritožb v neposrednem stiku s potrošnikom, ali mehanizmov, ki zagotavljajo storitve obravnavanja pritožb in s katerimi upravlja trgovec ali ki se upravljajo v imenu trgovca.

Člen 6

Finančni okvir

1. Finančna sredstva za izvajanje programa za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020 znašajo 188 829 000 EUR v tekočih cenah.

2. Evropski parlament in Svet odobrita letne odobritve v okviru omejitev iz večletnega finančnega okvira.

Člen 7

Sodelovanje tretjih držav pri programu

Pri programu lahko sodelujejo:

(a) države Evropskega združenja za prosto trgovino, sodelujoče v okviru Evropskega gospodarskega prostora, v skladu s pogoji, določenimi v Sporazumu o Evropskem gospodarskem prostoru;

(b) tretje države, zlasti države pristopnice, države kandidatke in potencialne kandidatke ter države, za katere se uporablja evropska sosedska politika, v skladu s splošnimi načeli in splošnimi pogoji za njihovo sodelovanje pri programih Unije, določenimi v ustreznih okvirnih sporazumih, sklepih Pridružitvenega sveta ali podobnih sporazumih.

Člen 8

Vrste intervencije in najvišja stopnja sofinanciranja

1. V skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 imajo finančni prispevki Unije lahko obliko nepovratnih sredstev, javnega naročila ali katere koli druge intervencije, potrebne za doseganje ciljev iz členov 2 in 3 te uredbe.

2. Nepovratna sredstva Unije in njihove ustrezne najvišje stopnje so naslednje:

(a) nepovratna sredstva za delovanje potrošniških organizacij na ravni Unije, kot so opredeljene v členu 5(1), ne presegajo 50 % upravičenih stroškov;

(b) nepovratna sredstva za delovanje mednarodnih subjektov, ki spodbujajo načela in politike, ki prispevajo k ciljem programa, kot so opredeljeni v členu 5(2), ne presegajo 50 % upravičenih stroškov;

(c) nepovratna sredstva za delovanje subjektov na ravni Unije, ustanovljenih zaradi usklajevanja izvršilnih ukrepov na področju varnosti proizvodov in v ta namen priznanih z zakonodajo Unije, kot so opredeljeni v členu 5(3), ne presegajo 95 % upravičenih stroškov;

(d) nepovratna sredstva subjektom na ravni vse Unije za ukrepe za razvoj kodeksov ravnanja, najboljših praks in smernic za primerjavo cen, kakovosti in trajnosti proizvodov, kot so opredeljeni v členu 5(4), ne presegajo 50 % upravičenih stroškov;

(e) nepovratna sredstva za organizacijo dogodkov predsedstva v zvezi s potrošniško politiko Unije za nacionalne organe države članice, ki predseduje sestavam Sveta, razen Svetu za zunanje zadeve, ali subjekte, ki jih ta država članica določi, ne presegajo 50 % upravičenih stroškov;

(f) nepovratna sredstva za ukrepe za organe držav članic, pristojnih za potrošniške zadeve, in ustrezne organe tretjih držav, sodelujočih v skladu s členom 7, kot so opredeljeni v členu 5(6), ne presegajo 50 % upravičenih stroškov, razen kadar so ukrepi izredno koristni, ko prispevek Unije k upravičenim stroškom ne sme preseči 70 %;

(g) nepovratna sredstva za izmenjavo uradnikov, odgovornih za izvrševanje zakonodaje, iz držav članic in tretjih držav, sodelujočih v skladu s členom 7, kot so opredeljeni v členu 5(7), ki zajemajo potne stroške in dnevnice;

(h) nepovratna sredstva za ukrepe za subjekte, ki jih je določila država članica ali tretja država iz člena 7, kot so opredeljeni v členu 5(8), ne presegajo 70 % upravičenih stroškov;

(i) nepovratna sredstva za ukrepe za nacionalna pritožbena telesa, kot so opredeljena v členu 5(9), ne presegajo 50 % upravičenih stroškov.

3. Za ukrepe se šteje, da so izredno koristni v smislu točke (f) odstavka 2, če:

(a) kar zadeva nepovratna sredstva, dodeljena organom, priglasi Komisiji za namene Uredbe (ES) št. 2006/2004, vključujejo vsaj šest držav članic ali zadevajo kršitve, ki povzročajo ali bodo verjetno povzročile škodo v dveh ali več državah članicah;

(b) kar zadeva nepovratna sredstva, dodeljena organom, pristojnim za varnost potrošniških proizvodov, vključujejo vsaj deset držav članic, ki sodelujejo v evropski mreži organov držav članic, pristojnih za varnost proizvodov, iz člena 10 Direktive 2001/95/ES ali prispevajo k izvajanju dejavnosti nadzora trga, predvidenih v pravnem aktu Unije, na področju varnosti potrošniških proizvodov.

Člen 9

Upravna in tehnična pomoč

1. S finančnimi sredstvi, dodeljenimi za program, se lahko pokrivajo tudi izdatki, ki se nanašajo na dejavnosti priprave, spremljanja, nadzora, revizije in ocenjevanja, ki so potrebne za upravljanje programa in doseganje njegovih ciljev, med drugim tudi institucionalnega sporočanja o političnih prednostnih nalogah Unije, v kolikor so povezane s splošnim ciljem te uredbe, ter vsi drugi izdatki v zvezi s tehnično in upravno pomočjo, ki jih ima Komisija pri upravljanju programa.

2. Skupni znesek za kritje izdatkov, povezanih z dejavnostmi priprave, spremljanja, nadzora, revizije in ocenjevanja ter s tehnično in upravno pomočjo iz odstavka 1, ne presega 12 % finančnih sredstev, dodeljenih za program.

Člen 10**Načini izvajanja**

Komisija izvaja program z uporabo načinov upravljanja iz člena 58 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

trenutno stanje glede izvajanja upravičenih ukrepov iz člena 4 in specifičnih ukrepov iz Priloge I, dodeljevanje sredstev upravičencem v skladu s pogoji iz člena 5 ter učinkovitost rabe virov in evropsko dodano vrednost programa;

Člen 11**Skladnost in dopolnjevanje z drugimi politikami**

Komisija v sodelovanju z državami članicami zagotavlja splošno skladnost in dopolnjevanje programa z drugimi ustreznimi politikami, instrumenti in ukrepi Unije, zlasti v okviru večletnega programa za pravice, enakost in državljanstvo za obdobje 2014–2020⁽¹⁾.

(ii) Evropskemu parlamentu in Svetu predloži ocenjevalno poročilo o opravljenem pregledu;

(b) po potrebi do 31. decembra 2017 predloži zakonodajni predlog ali – ob upoštevanju odstavka 3 – sprejme delegirani akt.

Člen 12**Letni delovni programi**

Komisija izvaja program preko letnih delovnih programov. S temi programi se usklajeno izvajajo cilji iz členov 2 in 3 ter ukrepi iz člena 4, ki so podrobneje razčlenjeni v Prilogi I.

V ocenjevalnem poročilu se poleg tega obravnavajo možnosti poenostavitve, notranja in zunanja usklajenost, nadaljnja relevantnost vseh ciljev ter prispevek ukrepov k prednostnim nalogam Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast. V njem se upoštevajo izsledki ocenjevanja v zvezi z dolgoročnimi učinki predhodnega programa.

Komisija sprejme letne delovne programe v obliki izvedbenih aktov v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 16(2) te uredbe. V navedenih izvedbenih aktih se določijo elementi, predvideni v Uredbi (EU, Euratom) št. 966/2012, zlasti:

Oceni se dolgoročneje učinke programa in njihovo trajnost, da se jih upošteva pri odločitvi o morebitnem podaljšanju, spremembi ali opustitvi nadaljnega programa.

(a) izvajanje ukrepov v skladu s členom 4 in Prilogo I k tej uredbi ter okvirna dodelitev finančnih sredstev;

(b) časovni razpored načrtovanih razpisov za zbiranje ponudb in predlogov.

3. Zaradi upoštevanja primera, pri katerem je v ocenjevalnem poročilu na podlagi odstavka 2 ugotovljeno, da specifični ukrepi iz Priloge I niso bili izvedeni do 31. decembra 2016 in jih ni mogoče izvesti do konca programa, tudi kadar niso več relevantni za doseg ciljev iz členov 2 in 3, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 15 za spremembo Priloge I s črtanjem zadevnih specifičnih ukrepov.

Člen 13**Ocenjevanje in razširjanje**

1. Države članice Komisiji na njeno zahtevo predložijo informacije o izvajanju in učinku programa.

2. Komisija:

4. Komisija javno objavi rezultate na podlagi ukrepov, izvedenih v skladu s to uredbo.

(a) do 30. septembra 2017:

(i) z namenom odločitve o podaljšanju, spremembi ali opustitvi ukrepov ter ob upoštevanju razvoja dogodkov na področju varstva potrošnikov pregleda doseganje ciljev vseh ukrepov (na ravni rezultatov in učinkov),

Člen 14**Zaščita finančnih interesov Unije**

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so med izvajanjem ukrepov, ki se financirajo na podlagi te uredbe, finančni interesi Unije zaščiteni s preventivnimi ukrepi proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejavnostim, z učinkovitimi pregledi, ob odkritju nepravilnosti pa z izterjavo neupravičeno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in denarnimi kaznimi.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1381/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o uvedbi programa za pravice, enakost in državljanstvo za obdobje od 2014 do 2020 (UL L 354, 28.12.2013, str. 62).

2. Komisija ali njeni predstavniki in Evropsko računsko sodišče so pooblaščenici za izvajanje revizij – na podlagi dokumentov in pregledov na kraju samem – pri vseh prejemnikih nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije na podlagi te uredbe.

3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) sme opravljati preiskave, tudi preglede in inšpekcije na kraju samem, v skladu s postopki, določenimi v Uredbi (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, in Uredbi Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ⁽²⁾, da bi ugotovil, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali katere koli druge nezakonite dejavnosti, ki negativno vpliva na finančne interese Unije, v povezavi s sporazumom ali sklepom o nepovratnih sredstvih ali pogodbo, financirano v skladu s to uredbo.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe ter sporazumi in sklepi o nepovratnih sredstvih, ki so posledica izvajanja te uredbe, vsebujejo določbe, ki Komisijo, Evropsko računsko sodišče in OLAF izrecno pooblašajo za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu s svojimi pristojnostmi.

Člen 15

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 3(3) in člena 13(3) se prenese na Komisijo za čas trajanja programa.

3. Pooblastilo iz člena 3(3) in člena 13(3) lahko kadar koli preklicha Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 3(3) in členom 13(3), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 16

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 17

Prehodni ukrepi

1. Člen 6 Sklepa št. 1926/2006/ES se še naprej uporablja za ukrepe, ki so zajeti v navedenem sklepu in niso zaključeni do 31. decembra 2013. Zato se lahko s finančnimi sredstvi, dodeljenimi za program, pokrivajo tudi izdatki v zvezi s tehnično in upravno pomočjo, potrebno za zagotavljanje prehoda med ukrepi, sprejetimi na podlagi Sklepa št. 1926/2006/ES, in programom.

2. Da bi omogočili upravljanje ukrepov, ki ne bodo zaključeni do 31. decembra 2020, se lahko izdatki iz člena 9 po potrebi krijejo z odobritvami iz proračuna po 31. decembru 2020.

Člen 18

Razveljavitev

Sklep št. 1926/2006/ES se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2014.

Člen 19

Začetek veljavnosti in uporabe

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 26. februarja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

PRILOGA I

VRSTE UKREPOV

Cilj I

Varnost: utrditi in okrepiti varnost proizvodov z učinkovitim nadzorom trga po vsej Uniji

1. Znanstveno mnenje in analiza tveganja, ki so pomembni za zdravje in varstvo potrošnikov glede neprehrambnih proizvodov in storitev, vključno s podpiranjem nalog neodvisnih znanstvenih odborov, vzpostavljenih s Sklepom 2008/721/ES.
2. Usklajevanje tržnega nadzora in izvršilnih ukrepov na področju varnosti proizvodov v skladu z Direktivo 2001/95/ES ter ukrepov za izboljšanje varnosti potrošniških storitev:
  - (a) razvoj, posodabljanje in vzdrževanje orodij informacijske tehnologije (kot so podatkovne zbirke, informacijski in komunikacijski sistemi), s čimer bi lahko zlasti povečali učinkovitost obstoječih sistemov z izboljšanjem možnosti izvažanja podatkov ter pridobivanja in ločevanja statističnih podatkov, pa tudi s spodbujanjem elektronske uporabe in izmenjave podatkov med državami članicami;
  - (b) organizacija seminarjev, konferenc, delavnic in srečanj zainteresiranih strani in strokovnjakov za tveganja in izvrševanje na področju varnosti proizvodov;
  - (c) izmenjave uradnikov, odgovornih za izvrševanje zakonodaje, in usposabljanje s poudarkom na vključitvi pristopa, ki temelji na oceni tveganja;
  - (d) specifični ukrepi sodelovanja na področju varnosti neprehrambnih potrošniških proizvodov in storitev v skladu z Direktivo 2001/95/ES;
  - (e) spremljanje in ocenjevanje varnosti neprehrambnih proizvodov in storitev, vključno z zbirko znanja za nadaljnje standarde ali uveljavitev drugih meril varnosti, ter razjasnitev zahtev glede sledljivosti;
  - (f) upravno sodelovanje ter sodelovanje pri izvrševanju zakonodaje in sledljivosti proizvodov, pa tudi razvoj preventivnih ukrepov s tretjimi državami, ki niso zajete v členu 7 te uredbe, tudi s tistimi, iz katerih prihaja večina proizvodov, za katere se izda opozorilo o neskladnosti z zakonodajo Unije;
  - (g) podpora organom, priznanim z zakonodajo Unije za usklajevanje izvršilnih ukrepov med državami članicami.
3. Vzdrževanje in nadaljnji razvoj podatkovnih zbirk o kozmetičnih izdelkih:
  - (a) vzdrževanje portala za obveščanje o kozmetičnih izdelkih, vzpostavljenega v skladu z Uredbo (ES) št. 1223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
  - (b) vzdrževanje podatkovne zbirke o sestavinah kozmetičnih izdelkov v podporo izvajanju Uredbe (ES) št. 1223/2009.

Cilj II

Obveščanje in izobraževanje potrošnikov ter podpora potrošniškim organizacijam: izboljšati izobraževanje, obveščanje in ozaveščanje potrošnikov o njihovih pravicah, razviti podatkovno in informacijsko podlago za potrošniško politiko in zagotavljati podporo potrošniškim organizacijam, pri tem pa upoštevati tudi specifične potrebe ranljivih potrošnikov

4. Vzpostavitev in izboljšanje dostopa do podatkovne in informacijske podlage za oblikovanje politik na področjih, ki zadevajo potrošnike, za oblikovanje pametnih in ciljno usmerjenih ureditev ter za zaznavanje morebitnega nepravilnega delovanja trga ali sprememb potreb potrošnikov, s čimer bi zagotovili podlago za oblikovanje potrošniške politike, za opredelitev področij, ki so najbolj problematična za potrošnike, in za vključevanje interesov potrošnikov v druge politike Unije, vključno:
  - (a) s študijami in analizami glede potrošnikov in potrošniških trgov po vsej Uniji z namenom oblikovanja pametnih in ciljno usmerjenih ureditev ter ugotavljanja morebitnega nepravilnega delovanja trga ali sprememb potreb potrošnikov;
  - (b) z razvojem in vzdrževanjem podatkovnih zbirk, zlasti zato, da bi dali zbrane podatke na voljo zainteresiranim stranem, kot so potrošniške organizacije, nacionalni organi in raziskovalci;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o kozmetičnih izdelkih (UL L 342, 22.12.2009, str. 59).

- (c) z razvojem zbirke nacionalnih statističnih in drugih relevantnih podatkov ter njihovo analizo. Zbiranje nacionalnih podatkov in kazalnikov o cenah, pritožbah, izvrševanju in pravnem varstvu bo razvito v sodelovanju z nacionalnimi zainteresiranimi stranmi.
5. Podpora s financiranjem potrošniških organizacij na ravni Unije in s krepitevijo zmogljivosti za te organizacije na ravni Unije ter nacionalni in regionalni ravni z namenom povečanja preglednosti in pospešitve izmenjav najboljših praks in strokovnega znanja:
- (a) finančni prispevki za delovanje potrošniških organizacij na ravni Unije, ki zastopajo interese potrošnikov v skladu z določbami člena 5(1) te uredbe;
- (b) krepitev zmogljivosti regionalnih, nacionalnih in evropskih potrošniških organizacij, predvsem z usposabljanjem v različnih jezikih po vsej Uniji ter izmenjavo najboljših praks in strokovnega znanja za zaposlene, zlasti za potrošniške organizacije v državah članicah, v katerih te niso dovolj razvite ali v katerih je raven zaupanja in ozaveščenosti potrošnikov razmeroma nizka, kot se je izkazalo pri spremljanju potrošniških trgov in potrošniškega okolja v državah članicah;
- (c) večja preglednost ter več izmenjav dobre prakse in strokovnega znanja, zlasti z okrepljenim mreženjem, podprtim z vzpostavitvijo spletnega portala, prek katerega bodo lahko potrošniške organizacije omogočile interaktivno izmenjavo in mreženje ter brezplačen dostop do gradiv, pripravljenih med usposabljanji;
- (d) podpora mednarodnim organom, ki spodbujajo načela in politike, skladne s cilji programa.
6. Povečanje preglednosti potrošniških trgov in obveščanja potrošnikov, zagotavljanje primerljivih, zanesljivih in lahko dostopnih podatkov, tudi v čezmejnih primerih, na podlagi katerih bodo lahko potrošniki primerjali ne le cene, temveč tudi kakovost in trajnost blaga in storitev:
- (a) kampanje ozaveščanja o vprašanjih, ki zadevajo potrošnike, vključno s skupnimi ukrepi z državami članicami;
- (b) ukrepi, s katerimi se povečuje preglednost potrošniških trgov, na primer glede maloprodajnih finančnih proizvodov, energije, digitalnih komunikacij in telekomunikacij, prevoza;
- (c) ukrepi, s katerimi se potrošnikom omogoča lažji dostop do relevantnih, primerljivih, zanesljivih in lahko dostopnih informacij o blagu, proizvodih in trgih, predvsem o cenah, kakovosti in trajnosti blaga in storitev, bodisi na spletu ali sicer, na primer s primerjalnimi spletnimi stranmi in ukrepi, s katerimi se zagotavljata visoka kakovost in verodostojnost takšnih spletnih strani, tudi za čezmejne nakupe;
- (d) ukrepi, s katerimi se izboljšuje dostop potrošnikov do informacij o trajnostni potrošnji blaga in storitev;
- (e) podpora za dogodke, ki zadevajo potrošniško politiko Unije in jih organizira država članica, ki predseduje sestavam Sveta, razen Svetu za zunanje zadeve, v zvezi z vprašanji, ki so v skladu z uveljavljenimi prednostnimi nalogami politike Unije;
- (f) finančni prispevki za nacionalna pritožbena telesa, v pomoč pri uporabi harmonizirane metodologije za razvrščanje pritožb in poizvedb potrošnikov ter poročanje o njih;
- (g) podpora subjektom na ravni vse Unije za razvoj kodeksov ravnanja, najboljših praks in smernic za primerjavo cen, kakovosti in trajnosti, tudi s primerjalnimi spletnimi stranmi;
- (h) podpora za komuniciranje o potrošniških vprašanjih, tudi s spodbujanjem medijev k širjenju pravilnih in relevantnih informacij o potrošniških vprašanjih.
7. Okrepitev vseživljenjskega izobraževanja potrošnikov s posebnim poudarkom na ranljivih potrošnikih:
- (a) razvoj interaktivne platforme za izmenjavo najboljših praks in gradiv za vseživljenjsko izobraževanje potrošnikov s posebnim poudarkom na ranljivih potrošnikih, ki imajo težave pri dostopanju do potrošniških informacij in njihovem razumevanju, da bi preprečili njihovo zavajanje;
- (b) razvoj izobraževalnih ukrepov in priprava izobraževalnih gradiv v sodelovanju z zainteresiranimi stranmi, kot so nacionalni organi, profesorji, potrošniške organizacije in tisti, ki so dejavni na terenu, zlasti z uporabo (denimo zbiranjem, sestavljanjem, prevajanjem in razširjanjem) gradiv, pripravljenih na nacionalni ravni ali v okviru preteklih pobud, na različnih nosilcih, tudi digitalnih, denimo v zvezi s pravicami potrošnikov, vključno s čezmejnimi vprašanji, zdravjem in varnostjo, potrošniško zakonodajo Unije, trajnostno in etično potrošnjo, vključno s sistemi potrjevanja Unije, finančno in medijsko pismenostjo.

Cilj III

Pravice in pravno varstvo: razviti in okrepi pravice potrošnikov, zlasti s pametnimi regulativnimi ukrepi ter izboljšanjem dostopa do preprostega, učinkovitega, hitrega in cenovno ugodnega pravnega varstva, vključno z alternativnim reševanjem sporov

8. Priprava zakonodaje o varstvu potrošnikov in drugih regulativnih pobud s strani Komisije, spremljanje prenosa s strani držav članic in naknadna ocena njegovega učinka, spodbujanje koregulativnih in samoregulativnih pobud ter spremljanje dejanskega učinka teh pobud na potrošniške trge, vključno s/z:
  - (a) študijami in dejavnostmi v zvezi s pametno pravno ureditvijo, kot so predhodna in naknadna ocenjevanja, ocene učinka, javna posvetovanja ter ocenjevanje in poenostavitev obstoječe zakonodaje;
  - (b) seminarji, konferencami, delavnicami ter srečanji zainteresiranih strani in strokovnjakov;
  - (c) razvojem in vzdrževanjem lahko in javno dostopnih podatkovnih zbirk, ki pokrivajo izvajanje zakonodaje Unije o varstvu potrošnikov;
  - (d) oceno ukrepov, sprejetih v okviru programa.
9. Omogočanje lažjega dostopa do mehanizmov za reševanje sporov za potrošnike, zlasti do programov alternativnega reševanja sporov, tudi prek spletnega sistema na ravni vse Unije in mreženja nacionalnih organov za alternativno reševanje sporov, pri čemer se posebna pozornost nameni ustreznim ukrepom glede na potrebe in pravice ranljivih potrošnikov; spremljanje delovanja in učinkovitosti mehanizmov za reševanje sporov za potrošnike, tudi z razvojem in vzdrževanjem ustreznih orodij informacijske tehnologije ter z izmenjavo obstoječih najboljših praks in izkušenj v državah članicah:
  - (a) razvoj in vzdrževanje orodij informacijske tehnologije;
  - (b) podpora za razvoj in vzdrževanje sistema spletnega reševanja sporov na ravni vse Unije, vključno s povezanimi storitvami, kot je prevajanje;
  - (c) podpora za mreženje nacionalnih organov za alternativno reševanje sporov ter za njihovo izmenjavo in razširjanje dobre prakse in izkušenj;
  - (d) razvoj specifičnih orodij za lažji dostop ranljivih oseb do pravnega varstva, po katerem sicer redkeje posegajo.

Cilj IV

Izvrševanje: podpreti uveljavljanje pravic potrošnikov s krepitvijo sodelovanja med nacionalnimi izvršilnimi organi in s svetovanjem potrošnikom

10. Usklajevanje nadzornih in izvršilnih ukrepov ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 2006/2004, vključno z:
  - (a) razvojem in vzdrževanjem orodij informacijske tehnologije, kot so podatkovne zbirke ter informacijski in komunikacijski sistemi;
  - (b) ukrepi za izboljšanje sodelovanja med organi ter usklajevanja spremljanja in izvrševanja, kot so izmenjave uradnikov, odgovornih za izvrševanje zakonodaje, skupne dejavnosti, usposabljanja za navedene uradnike in pravosodne funkcionarje;
  - (c) organizacijo seminarjev, konferenc, delavnic in srečanj zainteresiranih strani in strokovnjakov za izvrševanje;
  - (d) upravnim sodelovanjem in sodelovanjem pri izvrševanju s tretjimi državami, ki ne sodelujejo pri programu, ter z mednarodnimi organizacijami.
11. Finančni prispevki za skupne ukrepe z javnimi ali neprofitnimi subjekti, ki so del mrež Unije, ki zagotavljajo informacije in pomoč potrošnikom ter jim tako pomagajo uveljavljati pravice in pridobiti dostop do ustreznega reševanja sporov, vključno s programi izvensodnega spletnega reševanja sporov (mreža evropskih potrošniških centrov), med drugim vključno z:
  - (a) razvojem in vzdrževanjem orodij informacijske tehnologije, kot so podatkovne zbirke, informacijske in komunikacijski sistemi, ki so potrebna za pravilno delovanje mreže evropskih potrošniških centrov;
  - (b) ukrepi za izboljšanje pomena in prepoznavnosti evropskih potrošniških centrov.

PRILOGA II

KAZALNIKI V SKLADU S ČLENOM 3 TE UREDBE

Cilj I

Varnost: utrditi in okrepiti varnost proizvodov z učinkovitim nadzorom trga po vsej Uniji

Kazalnik	Vir	Trenutno stanje	Posebni cilj
Delež obvestil sistema RAPEX, ki imajo za posledico vsaj en odziv (drugih držav članic)	RAPEX	43 % (843 obvestil) v letu 2010	10-odstotno povečanje do leta 2020
Razmerje med številom odzivov in številom obvestil (resna tveganja) (*)	RAPEX	1,07 v letu 2010	15-odstotno povečanje do leta 2020

(*) Obvestilo lahko sproži več odzivov organov drugih držav članic.

Cilj II

Obveščanje in izobraževanje potrošnikov ter podpora potrošniškim organizacijam: izboljšati izobraževanje, obveščanje in ozaveščanje potrošnikov o njihovih pravicah, razviti podatkovno in informacijsko podlago za potrošniško politiko in zagotavljati podporo potrošniškim organizacijam, pri tem pa upoštevati tudi posebne potrebe ranljivih potrošnikov

Kazalnik	Vir	Trenutno stanje	Posebni cilj
Število pritožbenih teles in število držav, ki pritožbe vnesejo v Evropski sistem za registracijo pritožb potrošnikov (ECCRS)	ECCRS	33 pritožbenih teles iz 7 držav v letu 2012	70 pritožbenih teles iz 20 držav do leta 2020

Cilj III

Pravice in pravno varstvo: razviti in okrepiti pravice potrošnikov, zlasti s pametnimi regulativnimi ukrepi ter izboljšanjem dostopa do preprostega, učinkovitega, hitrega in cenovno ugodnega pravnega varstva, vključno z alternativnim reševanjem sporov

Kazalnik	Vir	Trenutno stanje	Posebni cilj
Delež tistih primerov, ki so jih obravnavali evropski potrošniški centri (EPC) in jih niso uspeli rešiti v neposrednem stiku s trgovci, zato so jih naknadno napotili na alternativno reševanje sporov	letno poročilo EPC	9 % v letu 2010	75 % do leta 2020
Število primerov, obravnavanih s sistemom spletnega reševanja sporov na ravni vse Unije	platforma za spletno reševanje sporov	17 500 (pritožb, ki so jih prejeli EPC in so se nanašale na transakcije e-trgovanja) v letu 2010	100 000 do leta 2020
Delež potrošnikov, ki so začeli postopek zaradi težave, ki so jo imeli v zadnjih 12 mesecih:	pregled stanja potrošniških trgov	83 % v letu 2010	90 % do leta 2020

Cilj IV

Izvrševanje: podpreti uveljavljanje pravic potrošnikov s krepitvijo sodelovanja med nacionalnimi izvršilnimi organi in s svetovanjem potrošnikom

Kazalnik	Vir	Trenutno stanje	Posebni cilj
Raven pretoka informacij in sodelovanja v okviru mreže za sodelovanje na področju varstva potrošnikov (SVP):	podatkovna zbirka mreže SVP	letna povprečja za obdobje 2007–2010:	
— število zahtevkov za izmenjavo informacij med organi mreže SVP		129	— 30-odstotno povečanje do leta 2020
— število zahtevkov za izvršilne ukrepe med organi mreže SVP		142	— 30-odstotno povečanje do leta 2020
— število opozoril v okviru mreže SVP		63	— 30-odstotno povečanje do leta 2020
Delež zahtevkov za izvršilne ukrepe, ki so bili v 12 mesecih obravnavani v okviru mreže SVP	podatkovna zbirka mreže SVP	50 % (referenčno obdobje 2007–2010)	60 % do leta 2020
Delež zahtevkov za informacije, ki so bili v 3 mesecih obravnavani v okviru mreže SVP	podatkovna zbirka mreže SVP	33 % (referenčno obdobje 2007–2010)	50 % do leta 2020
Število stikov s potrošniki, ki so jih imeli evropski potrošniški centri (EPC)	poročilo EPC	71 000 v letu 2010	50-odstotno povečanje do leta 2020
Število obiskov spletnih strani EPC	ocenjevalno poročilo mreže EPC	1 670 000 v letu 2011	70-odstotno povečanje do leta 2020

Ti kazalniki se lahko upoštevajo v povezavi s kazalniki splošnega okvira in horizontalnimi kazalniki.

UREDBA (EU) št. 255/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. februarja 2014

o spremembi uredb Sveta (ES) št. 2008/97, (ES) št. 779/98 in (ES) št. 1506/98 na področju uvoza oljčnega olja in drugih kmetijskih proizvodov iz Turčije, kar zadeva prenesena in izvedbena pooblastila, ki se prenesejo na Komisijo

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Z Uredbo Sveta (ES) št. 2008/97 ⁽²⁾ so bila na Komisijo prenesena pooblastila za sprejetje podrobnih pravil, potrebnih za izvajanje posebnih režimov za uvoz oljčnega olja in drugih kmetijskih proizvodov s poreklom iz Turčije. Obenem so bila Komisiji podeljena tudi pooblastila za sprejetje prilagoditev navedene uredbe, če se posebni režimi, določeni v ustreznem pridružitvenem sporazumu, spremenijo.

(2) Z Uredbo Sveta (ES) št. 779/98 ⁽³⁾ so bila na Komisijo prenesena pooblastila za sprejetje posebnih podrobnih pravil za uporabo uvoznega režima za proizvode iz Priloge I k Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU), ki izvirajo iz Turčije in se lahko uvažajo v Unijo pod pogoji, določenimi v Sklepu št. 1/98 Pridružitvenega sveta ES-Turčija ⁽⁴⁾.

(3) Z Uredbo Sveta (ES) št. 1506/98 ⁽⁵⁾ so bila na Komisijo prenesena pooblastila za preklic opustitvenih ukrepov iz navedene uredbe, ko se odstranijo ovire za preferencialni izvoz iz Unije v Turčijo.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. januarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 17. februarja 2014.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2008/97 z dne 9. oktobra 1997 o določitvi nekaterih pravil za uporabo posebnih režimov za uvoz oljčnega olja in nekaterih drugih kmetijskih proizvodov s poreklom iz Turčije (UL L 284, 16.10.1997, str. 17).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 779/98 z dne 7. aprila 1998 o uvozu kmetijskih proizvodov s poreklom iz Turčije v Skupnost ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 4115/86 in spremembi Uredbe (ES) št. 3010/95 (UL L 113, 15.4.1998, str. 1).

⁽⁴⁾ UL L 86, 20.3.1998, str. 1.

⁽⁵⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1506/98 z dne 13. julija 1998 o določitvi koncesije v obliki tarifne kvote Skupnosti za Turčijo v letu 1998 glede lešnikov in o začasni opustitvi nekaterih koncesij (UL L 200, 16.7.1998, str. 1).

(4) Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe bi bilo treba pooblastila, ki so bila na Komisijo prenesena na podlagi uredb (ES) št. 2008/97, (ES) št. 779/98 in (ES) št. 1506/98, uskladiti s členoma 290 in 291 PDEU.

(5) Da bi dopolnili oziroma spremenili nekatere nebitvene elemente Uredbe (ES) št. 2008/97, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s potrebnimi spremembami uredbe, če se spremenijo sedanji pogoji posebnih režimov, določenih v pridružitvenem sporazumu, zlasti kar zadeva zneske, ali če se sklene nov sporazum. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

(6) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja uredb (ES) št. 2008/97, (ES) št. 779/98 in (ES) št. 1506/98, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾.

(7) Uredbe (ES) št. 2008/97, (ES) št. 779/98 in (ES) št. 1506/98 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 2008/97 se spremeni:

1. člena 7 in 8 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 7

Komisija z izvedbenimi akti sprejme pravila, ki so potrebna za uporabo posebnih uvoznih režimov, določenih v tej uredbi. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 8b(2).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Člen 8

Da bi zagotovili spoštovanje mednarodnih zavez in v primerih, ko se Svet odloči, da bo potrdil spremembe sedanjih pogojev posebnih režimov, kot so določeni v pridružitvenem sporazumu ali sklenil nov sporazum, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 8a glede posledičnih sprememb te uredbe.;

2. vstavita se naslednja člena:

„Člen 8a

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 8 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 9. aprila 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 8 lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 8, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 8b

1. Komisiji pomaga Odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov, ustanovljen s členom 229 Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Ta odbor je odbor v

smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se ta postopek zaključi brez izida, če se v roku za izdajo mnenja za to odloči predsednik odbora ali če to zahteva vsaj četrtina članov odbora.

(*) Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

(**) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“.

Člen 2

Uredba (ES) št. 779/98 se spremeni:

1. člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Komisija z izvedbenimi akti sprejme pravila, potrebna za uporabo uvoznega režima za proizvode s seznama v Prilogi I k Pogodbi o delovanju Evropske unije, ki izvirajo iz Turčije in se uvažajo v Unijo pod pogoji, določenimi v Sklepu št. 1/98 Pridružitvenega sveta ES-Turčija. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 2a(2).“;

2. vstavi se naslednji člen:

„Člen 2a

1. Komisiji pomaga Odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov, ustanovljen s členom 229 Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se ta postopek zaključi brez izida, če se v roku za izdajo mnenja za to odloči predsednik odbora ali če to zahteva vsaj četrtina članov odbora.

(*) Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

(**) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“

Člen 3

Uredba (ES) št. 1506/98 se spremeni:

1. člen 3 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 3

Komisija z izvedbenimi akti ukine opustitvene ukrepe iz člena 2, ko se odstranijo ovire za preferencialni izvoz iz Unije v Turčijo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 3a(2).“;

2. vstavi se naslednji člen:

„Člen 3a

1. Komisiji pomaga Odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov, ustanovljen s členom 229 Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se ta postopek zaključi brez izida, če se v roku za izdajo mnenja za to odloči predsednik odbora ali če to zahteva vsaj četrtina članov odbora.

(*) Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

(**) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“

Člen 4

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 26. februarja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

Izjava Komisije o kodifikaciji

S sprejetjem te uredbe se bodo zadevni akti precej spremenili. Ko bo uredba sprejeta, bo Komisija za izboljšanje berljivosti zadevnih aktov v najkrajšem možnem času, najpozneje pa do 30. septembra 2014, predlagala kodifikacijo aktov.

Izjava Komisije o delegiranih aktih

Komisija v zvezi s to uredbo opozarja na sprejeto zavezo iz odstavka 15 Okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo, da bo Parlamentu zagotavljala celovite informacije in dokumentacijo o svojih srečanjih z nacionalnimi strokovnjaki v okviru priprave delegiranih aktov.

UREDBA (EU) št. 256/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. februarja 2014

o uradnem obveščanju Komisije o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v Evropski uniji, nadomestitvi Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 617/2010 in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 736/96

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 194 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izoblikovanje celovite podobe o razvoju investiranja v energetske infrastrukturo v Uniji je bistvenega pomena za razvoj energetske politike Unije in za Komisijo, da lahko opravlja svoje naloge na področju energetike. Razpoložljivost rednih in najnovejših podatkov in informacij bi Komisiji morala omogočiti, da opravi potrebne primerjave in ocenjevanja ter predlaga primerne ukrepe na podlagi ustreznih številskih podatkov in analiz, zlasti glede prihodnjega ravnovesja med ponudbo in povpraševanjem na področju energetike.
- (2) Razmere na področju energetike v Uniji in zunaj nje so se v zadnjih letih občutno spremenile, zato so postale naložbe v energetske infrastrukturo bistvenega pomena za zagotavljanje oskrbe Unije z energijo, delovanje notranjega trga ter za prehod na nizkoogljični energetski sistem, s katerim je Unija pričela.
- (3) Nove razmere na področju energetike zahtevajo večje investiranje v vse vrste infrastrukture v vseh energetskih sektorjih ter razvoj novih vrst infrastrukture in novih

tehnologij, ki jih bo trg sprejel. Liberalizacija energetskega sektorja in nadaljnja integracija notranjega trga zagotavljata gospodarskim subjektom pomembnejšo vlogo pri investiranju. Hkrati bodo nove zahteve politike, na primer cilji na področju mešanice goriv, spremenile politike držav članic glede nove in/ali posodobljene energetske infrastrukture.

- (4) V tem smislu bi bilo treba investiranju v energetske infrastrukturo v Uniji nameniti večjo pozornost, zlasti zato, da bi se lažje predvidele težave in spodbujale najboljše prakse ter da bi bil prihodnji razvoj energetskega sistema Unije preglednejši.
- (5) Komisija in zlasti njen observatorij za energetski trg bi zato morala imeti na voljo natančne podatke in informacije o investicijskih projektih, vključno s projekti opustitve obratovanja, v najpomembnejših sestavnih delih energetskega sistema Unije.
- (6) Podatki in informacije o predvidljivem razvoju zmogljivosti proizvodnje, prenosa in skladiščenja ter o projektih v različnih energetskih sektorjih koristijo Uniji in so pomembni za prihodnje investicije. Zato je treba Komisiji zagotoviti, da bo uradno obveščena o investicijskih projektih, v katerih se je izgradnja ali opustitev obratovanja že začela ali glede katerih je bila končna odločitev o investicijah že sprejeta.
- (7) V skladu s členoma 41 in 42 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (Pogodba Euratom) morajo podjetja uradno obvestiti Komisijo o svojih investicijskih projektih. Te informacije je treba dopolniti zlasti z rednim poročanjem o izvajanju investicijskih projektov. To dodatno poročanje ne posega v člene 41 do 44 Pogodbe Euratom. Vendar bi se bilo treba, če je le mogoče, izogniti nalaganju dvojnega bremena podjetjem.
- (8) Da bi imela Komisija usklajeno mnenje o prihodnjih razvojnih gibanjih celotnega energetskega sektorja Unije, je potreben harmoniziran poročevalni okvir za investicijske projekte, temelječ na posodobljenih kategorijah uradnih podatkov in informacij, ki jih morajo poslati države članice.

⁽¹⁾ UL C 271, 19.9.2013, str. 153.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 4. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 20. februarja 2014.

- (9) Države članice bi morale v ta namen Komisijo uradno obvestiti o podatkih in informacijah o investicijskih projektih v energetske infrastrukturi, ki se načrtujejo ali potekajo na njihovem ozemlju, povezanih s proizvodnjo, skladiščenjem in transportom nafte, zemeljskega plina, električne energije, vključno z energijo iz obnovljivih virov, premoga in lignita ter soproizvodnjo električne energije in uporabne toplote, proizvodnjo biogoriv ter zajemanjem, transportom in skladiščenjem ogljikovega dioksida. Države članice bi Komisijo morale uradno obvestiti tudi o podatkih in informacijah o investicijskih projektih v zvezi z električnimi in plinskimi povezavami s tretjimi državami. Za zadevna podjetja bi morala veljati obveznost uradnega obveščanja zadevnih držav članic o takih podatkih in informacijah.
- (10) Glede na časovni okvir investicijskih projektov v energetske sektorju bi moralo poročanje vsaki dve leti zadoščati.
- (11) Da bi se izognili nesorazmerno velikim upravnim bremenom in kar najbolj zmanjšali stroške državam članicam in podjetjem, zlasti malim in srednje velikim podjetjem, bi ta uredba državam članicam in podjetjem morala omogočiti, da se izvzamejo iz obveznosti poročanja, pod pogojem, da je Komisija že prejela enakovredne informacije na podlagi pravnih aktov Unije na področju energije, katerih namen je doseči cilje konkurenčnosti energetskih trgov Unije, vzdržnosti energetskega sistema Unije in zanesljive oskrbe Unije z energijo. Zato bi se bilo treba izogniti vsakršnemu podvajanju zahtev po poročanju, določenim v tretjem svežnju ukrepov za notranji trg električne energije in zemeljskega plina. Za zmanjšanje bremena poročanja bi morala Komisija državam članicam nuditi podporo z namenom pojasnitve, v katerih primerih šteje, da podatki ali informacije, o katerih je že bila uradno obveščena na podlagi drugih pravnih aktov, izpolnjujejo zahteve iz te uredbe.
- (12) Da bi Komisija in zlasti njen observatorij za energetske trg zagotovila obdelavo podatkov ter preprostejšo in varno uradno obveščanje o podatkih, bi morala imeti možnost izvesti vse ustrezne ukrepe v ta namen, zlasti uporabiti integrirana orodja in postopke IT, kar bi moralo zagotoviti zaupnost podatkov ali informacij, o katerih je bila Komisija uradno obveščena.
- (13) Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jo izvajajo države članice, ureja Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾, varstvo posamez-
- nikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jo izvaja Komisija, pa ureja Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾. Ta uredba teh določb ne spreminja.
- (14) Države članice ali njihovi pooblašteni subjekti in Komisija bi morali ohraniti zaupnost poslovno občutljivih podatkov ali informacij. Države članice ali njihovi pooblašteni subjekti bi morali takšne podatke in informacije, razen podatkov in informacij v zvezi s projekti čezmejnega prenosa, agregirati na nacionalni ravni, preden jih predložijo Komisiji. Komisija bi morala po potrebi dodatno agregirati te podatke, in sicer tako, da nobenih podrobnosti o posameznih podjetjih ali instalacijah ne bi bilo mogoče razkriti ali jih ugotoviti s sklepanjem.
- (15) Komisija in zlasti njen observatorij za energetske trg bi morala zagotavljati redno in medsektorsko analizo strukturnega razvoja in perspektiv energetskega sistema Unije ter, kadar je primerno, bolj podrobno analizo nekaterih vidikov tega energetskega sistema. Ta analiza bi morala z ugotavljanjem morebitnih infrastrukturnih in investicijskih vrzeli z namenom doseganja ravnovesja med ponudbo in povpraševanjem prispevati zlasti k bolj zanesljivi oskrbi z energijo. Obenem bi ta analiza morala prispevati k razpravi na ravni Unije v zvezi z energetskimi infrastrukturami, zaradi česar bi jo bilo treba posredovati Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, na voljo pa bi morala biti tudi zainteresiranim osebam.
- (16) Medsektorska analiza Komisije ter podatki in informacije, ki jih ta objavi na podlagi te uredbe, bodo lahko koristni za mala in srednje velika podjetja pri njihovem načrtovanju investicij.
- (17) Komisiji lahko pri oblikovanju splošnega razumevanja morebitnih infrastrukturnih vrzeli in s tem povezanih nevarnosti ter pri spodbujanju večje preglednosti prihodnjih razvojnih gibanj pomagajo strokovnjaki iz držav članic ali kateri koli drugi ustrezni strokovnjaki, kar je posebej pomembno za nove udeležence na trgu.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

(18) Ta uredba bi morala nadomestiti Uredbo Sveta (EU, Euratom) št. 617/2010 ⁽¹⁾, ki jo je 6. septembra 2012 razveljavilo Sodišče Evropske unije ⁽²⁾ in čigar učinki se ohranijo do začetka veljavnosti nove uredbe. Razveljavitev Uredbe (EU, Euratom) št. 617/2010 na podlagi sodbe Sodišča bi zato morala začeti učinkovati z začetkom veljavnosti te uredbe. Poleg tega bi morala ta uredba razveljaviti Uredbo Sveta (ES) št. 736/96 ⁽³⁾, ki je bila razveljavljena z razveljavljeno Uredbo (EU, Euratom) št. 617/2010.

(19) Oblika in tehnične podrobnosti uradnega obveščanja Komisije o podatkih in informacijah o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture so določene v Uredbi Komisije (EU, Euratom) št. 833/2010 ⁽⁴⁾. Uredba (EU, Euratom) št. 833/2010 bi se morala uporabljati do njene revizije, ki bo sledila sprejetju te uredbe.

(20) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se te cilje zaradi njihovega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba vzpostavlja skupni okvir za uradno obveščanje Komisije o podatkih in informacijah o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v sektorjih nafte, zemeljskega plina, električne energije – vključno z električno energijo iz obnovljivih virov, premoga in lignita ter sproizvodnjo električne energije in uporabne toplote – pa tudi o investicijskih projektih v zvezi s proizvodnjo biogoriv in zajemanjem, transportom in skladiščenjem ogljikovega dioksida, proizvedenega v navedenih sektorjih.

2. Ta uredba se uporablja za vrste investicijskih projektov, navedene v Prilogi, v katerih se je izgradnja ali opustitev obratovanja že začela ali glede katerih je bila končna odločitev o investicijah že sprejeta.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 617/2010 z dne 24. junija 2010 o obveščanju Komisije o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v Evropski uniji in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 736/96 (UL L 180, 15.7.2010, str. 7).

⁽²⁾ Sodba Sodišča z dne 6. septembra 2012 v zadevi C-490/10 Parlament proti Svetu (2012, ZOdl. I-0000).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 736/96 z dne 22. aprila 1996 o pogojih za dostop do omrežja za čezmejne izmenjave električne energije (UL L 102, 25.4.1996, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EU, Euratom) št. 833/2010 z dne 21. septembra 2010 o izvajanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 617/2010 o obveščanju Komisije o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v Evropski uniji (UL L 248, 22.9.2010, str. 36).

Države članice lahko poleg tega predložijo okvirne podatke ali predhodne informacije o vrstah investicijskih projektov, navedenih v Prilogi, za katere je v roku petih let načrtovan začetek izgradnje, ter o tistih, za katere je v roku treh let načrtovana opustitev obratovanja, vendar pa o njih še ni bila sprejeta končna odločitev o investicijah.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „infrastruktura“ pomeni vsako vrsto instalacij ali del instalacije, povezan s proizvodnjo, prenosom in skladiščenjem, vključno s povezavami med Unijo in tretjimi državami;

2. „investicijski projekti“ pomeni projekte, katerih namen je:

(i) izgradnja nove infrastrukture;

(ii) predelava, posodobitev, povečanje ali zmanjšanje zmogljivosti obstoječe infrastrukture;

(iii) delna ali popolna opustitev obratovanja obstoječe infrastrukture.

3. „končna odločitev o investicijah“ pomeni odločitev na ravni podjetja, da dokončno nameni sredstva za investicijsko fazo projekta;

4. „investicijska faza“ pomeni fazo, med katero poteka izgradnja ali opustitev obratovanja ter nastanejo kapitalski stroški in ki izključuje fazo načrtovanja;

5. „faza načrtovanja“ pomeni fazo, med katero se pripravi načrt izvajanja projekta in ki vključuje, kjer je to ustrezno, oceno izvedljivosti, pripravljalne in tehnične študije, pridobitev dovoljenj in pooblastil ter nastale kapitalne stroške;

6. „investicijski projekti, ki potekajo“ pomeni investicijske projekte, pri katerih se je gradnja že začela in so kapitalni stroški že nastali;

7. „opustitev obratovanja“ pomeni fazo, pri kateri se infrastruktura trajno vzame iz obratovanja;

8. „proizvodnja“ pomeni proizvodnjo električne energije in predelavo goriv, vključno z biogorivi;
9. „prenos“ pomeni transport energetskih virov ali proizvodov ali ogljikovega dioksida po omrežju, zlasti:
- (i) po cevovodih, razen po pridobivalnem cevovodnem omrežju ali po delu cevovodov, ki se uporabljajo predvsem za lokalno distribucijo, ali
  - (ii) po medsebojno povezanih sistemih za najvišje napetosti in visoke napetosti ter po sistemih, ki se ne uporabljajo predvsem za lokalno distribucijo;
10. „zajemanje“ pomeni postopek zajemanja ogljikovega dioksida iz industrijskih instalacij za skladiščenje;
11. „skladiščenje“ pomeni stalno ali začasno shranjevanje energije ali energetskih virov v nadzemni ali podzemni infrastrukturi ali v geoloških skladiščnih lokacijah ali shranjevanje ogljikovega dioksida v podzemnih geoloških formacijah;
12. „podjetja“ pomeni vse fizične ali pravne, zasebne ali javne osebe, ki odločajo o investicijskih projektih ali jih izvajajo;
13. „energetski viri“ pomeni:
- (i) primarne energetske vire, kot so nafta, zemeljski plin ali premog;
  - (ii) pretvorjene energetske vire, kot je električna energija;
  - (iii) energijo iz obnovljivih virov, vključno s hidroelektrično energijo, energijo iz biomase, energijo iz bioplina, vetrno in sončno energijo, energijo plimovanja in valovanja ter geotermalno energijo;
  - (iv) energetske proizvode, kot so proizvodi iz rafinirane nafte in biogoriva;
14. „posebno telo“ pomeni telo, ki je v skladu s katerim koli pravnim aktom Unije na področju energije pooblaščen za pripravo in sprejetje večletnih razvojnih načrtov omrežij in investicijskih načrtov za energetska infrastrukturo za celotno Unijo, kot sta Evropska mreža operaterjev prenosnih sistemov za električno energijo (ENTSO-E) iz člena 4 Uredbe (ES) št. 714/2009 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ in Evropska mreža operaterjev prenosnih sistemov za plin (ENTSO-G) iz člena 4 Uredbe (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾;

15. „agregirani podatki“ pomeni podatke, ki so agregirani na ravni ene ali več držav članic.

Člen 3

Uradno obveščanje o podatkih

1. Ob ohranjanju sorazmernosti bremena zbiranja podatkov in poročanja o njih države članice ali subjekti, ki jih pooblastijo za to nalogo, zbirajo vse podatke in informacije, ki jih zahteva ta uredba od 1. januarja 2015 in od takrat naprej vsaki dve leti.

O podatkih in relevantnih projektnih informacijah, določenih v tej uredbi, uradno obvestijo Komisijo leta 2015, ki je prvo poročevalsko leto in od takrat naprej vsaki dve leti. To uradno obvestilo se predloži v agregirani obliki, razen v primeru podatkov in relevantnih informacij v zvezi s projekti čezmejnega prenosa.

Države članice ali njihovi pooblaščen subjekti uradno obvestijo o agregiranih podatkih in relevantnih projektnih informacijah do 31. julija zadevnega poročevalskega leta.

2. Države članice ali njihovi pooblaščen subjekti so izvzeti iz obveznosti iz odstavka 1, pod pogojem, da je, in kolikor je, to v skladu s pravnimi akti Unije na področju energije ali Pogodbo Euratom:

- (a) zadevna država članica oziroma njen pooblaščen subjekt Komisijo že uradno obvestil(-a) o podatkih oziroma informacijah, ki so enakovredne tistim, ki jih zahteva ta uredba, ter navedel(-a) datum tega uradnega obvestila in zadevni pravni akt, ali
- (b) posebno telo zadolženo za pripravo večletnega investicijskega načrta za energetska infrastrukturo na ravni Unije ter v ta namen zbira podatke in informacije, ki so enakovredni tistim, ki jih zahteva ta uredba. V tem primeru in za namene te uredbe to posebno telo Komisijo uradno obvesti o vseh zadevnih podatkih in informacijah.

Člen 4

Viri podatkov

Zadevna podjetja pred 1. junijem vsakega poročevalskega leta uradno obvestijo države članice, na katerih ozemlju načrtujejo izvajanje investicijskih projektov, oziroma pooblaščen subjekte teh držav članic o podatkih ali informacijah iz člena 3. Podatki ali informacije iz uradnega obvestila odražajo stanje investicijskih projektov z dne 31. marca zadevnega poročevalskega leta.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 714/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do omrežja za čezmejno izmenjavo električne energije in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1228/2003 (UL L 211, 14.8.2009, str. 15).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1775/2005 (UL L 211, 14.8.2009, str. 36).

Vendar se prvi odstavek ne uporablja za podjetja, za katera se zadevna država članica odloči, da bo uporabila druga sredstva pošiljanja podatkov oziroma informacij iz člena 3 Komisiji, pod pogojem, da so predloženi podatki ali informacije primerljivi.

Člen 5

Vsebina uradnega obvestila

1. Glede vrst investicijskih projektov iz Priloge se v uradnem obvestilu iz člena 3, kadar je to primerno, navede:

- (a) obseg zmogljivosti, ki se načrtuje ali gradi;
- (b) vrsta in glavne značilnosti infrastrukture ali zmogljivosti, ki se načrtuje ali gradi, pa tudi lokacija projektov čezmejnega prenosa, če je to ustrezno;
- (c) leto predvidenega začetka obratovanja;
- (d) uporabljena vrsta energetskega vira;
- (e) instalacije, s katerimi se bo mogoče odzivati na krizo pri oskrbi, na primer oprema za povratne tokove ali za prehod na drugo gorivo; in
- (f) oprema sistemov za zajemanje ogljika ali mehanizmi za nadgradnjo sistemov za zajemanje in skladiščenje ogljika.

2. Glede katere koli predlagane opustitve obratovanja zmogljivosti se v uradnem obvestilu iz člena 3 navede:

- (a) lastnosti in zmogljivosti zadevne infrastrukture in
- (b) leto predvidene opustitve obratovanja.

3. V vsakem uradnem obvestilu iz člena 3 se, kadar je to primerno, navede:

- (a) celotni obseg instaliranih zmogljivosti proizvodnje, prenosa in skladiščenja, ki se uporabljajo ob začetku zadevnega poročevalskega leta ali katerih delovanje je prekinjeno za obdobje, daljše od treh let; in
- (b) ustrezne informacije o zamudah in/ali ovirah pri izvajanju investicijskega projekta, kadar so te na voljo državam članicam, njihovim pooblaščenim subjektom ali zadevnemu posebnemu telesu.

Člen 6

Kakovost in javnost podatkov

1. Države članice, njihovi pooblaščenimi subjekti ali, kadar je to primerno, posebna telesa si prizadevajo za zagotovitev kakovosti, relevantnosti, točnosti, jasnosti, pravočasnosti in usklajenosti podatkov in informacij, o katerih uradno obveščajo Komisijo.

Kadar posebna telesa uradno obveščajo o podatkih in informacijah, se tem podatkom in informacijam lahko priložijo ustrezne pripombe držav članic.

2. Komisija lahko objavi agregirane podatke in informacije, ki so ji bili poslani v skladu s to uredbo, zlasti v analizah iz člena 10(3), pod pogojem, da nobenih podrobnosti glede posameznih podjetij in instalacij ni mogoče razkriti ali jih ugotoviti s sklepanjem.

3. Države članice, njihovi pooblaščenimi subjekti oziroma Komisija ohranijo zaupnost poslovno občutljivih podatkov ali informacij, s katerimi razpolagajo.

Člen 7

Izvedbene določbe

Komisija v mejah, določenih s to uredbo, do 10. junija 2014 sprejme določbe, potrebne za izvajanje te uredbe, glede oblike in drugih tehničnih podrobnosti uradnega obveščanja o podatkih in informacijah iz členov 3 in 5. Do takrat se še naprej uporablja Uredba (EU, Euratom) št. 833/2010.

Člen 8

Obdelava podatkov

Komisija je odgovorna za razvijanje, shranjevanje, upravljanje in vzdrževanje virov IT, potrebnih za sprejemanje, shranjevanje in obdelavo podatkov oziroma informacij o energetske infrastrukture, o katerih je bila uradno obveščena v skladu s to uredbo.

Komisija zagotovi tudi, da viri IT iz prvega odstavka zagotavljajo zaupnost podatkov ali informacij, o katerih je bila uradno obveščena v skladu s to uredbo.

Člen 9

Varstvo posameznikov pri obdelavi podatkov

Ta uredba ne posega v pravo Unije in zlasti ne spreminja obveznosti držav članic glede obdelave osebnih podatkov, določenih v Direktivi 95/46/ES, ali obveznosti, ki jih imajo institucije in organi Unije na podlagi Uredbe (ES) št. 45/2001 glede obdelave osebnih podatkov, ki jo izvajajo pri izpolnjevanju svojih nalog.

Člen 10

Spremljanje in poročanje

1. Na podlagi poslanih podatkov in informacij ter, kadar je primerno, katerih koli drugih podatkovnih virov, vključno s podatki, ki jih Komisija kupi, in ob upoštevanju zadevnih analiz, kot so večletni razvojni načrti omrežij za plin in električno energijo, Komisija vsaki dve leti Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru pošlje medsektorsko analizo strukturnega razvoja in razvojnih možnosti energetskega sistema Unije in jo objavi. Namen te analize je zlasti:

- (a) določiti potencialna prihodnja neskladja med povpraševanjem in ponudbo na področju energije, ki so pomembna za energetska politiko Unije, vključno z delovanjem notranjega energetskega trga, pri čemer se posebna pozornost nameni potencialnim prihodnjim pomanjkljivostim in napakam pri infrastrukturi za proizvodnjo in prenos;
- (b) ugotavljati ovire za investicije in spodbujati najboljše prakse za njihovo odstranjanje;
- (c) povečati preglednost za udeležence in morebitne nove udeležence na trgu.

Komisija lahko na podlagi teh podatkov in informacij pripravi tudi kakršno koli posebno analizo, ki je po njenem mnenju potrebna ali primerna.

2. Pri pripravi analiz iz odstavka 1 lahko Komisiji pomagajo strokovnjaki iz držav članic in/ali kateri koli drugi strokovnjaki ter poklicna združenja s posebnim znanjem z zadevnega področja.

Komisija omogoči vsem državam članicam, da predložijo pripombe k osnutku analize.

3. Komisija o analizi razpravlja z zainteresiranimi stranmi, kot so ENTSO-E, ENTSO-G, koordinacijska skupina za plin, koordinacijska skupina za električno energijo in koordinacijska skupina za nafto.

Člen 11

Pregled

Komisija najpozneje do 31. decembra 2016 pregleda izvajanje te uredbe in predstavi poročilo o rezultatih tega pregleda Evrop-

skemu parlamentu in Svetu. Komisija v pregledu med drugim preuči:

- (a) morebitno razširitev področja uporabe te uredbe, tako da bi vključevala:
- (i) pridobivanje plina, nafte in premoga;
  - (ii) terminale za stisnjeni zemeljski plin;
  - (iii) dodatne načine skladiščenja električne energije;
- (b) ali bi bilo treba znižati mejne vrednosti za instalacije za energijo iz obnovljivih virov.

Komisija pri preučevanju teh možnosti upošteva, da je treba zagotoviti ravnovesje med povečanim upravnim bremenom in koristmi pridobivanja dodatnih informacij.

Člen 12

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 736/96 se razveljavi z 9. aprilom 2014.

Člen 13

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 26. februarja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

PRILOGA

INVESTICIJSKI PROJEKTI

1. NAFTA

1.1 Rafiniranje

- destilacijski obrati z zmogljivostjo najmanj 1 milijon ton na leto,
- povečanje destilacijske zmogljivosti na več kot 1 milijon ton na leto,
- obrati za preoblikovanje/razbijanje (reforming/cracking) z zmogljivostjo najmanj 500 ton na dan,
- obrati za razžvepljevanje kurilnega olja/plinskega olja/surovin/drugih naftnih proizvodov.

Kemijski obrati, ki ne proizvajajo kurilnega olja in/ali motornih goriv ali ki jih proizvajajo le kot stranske proizvode, so izključeni.

1.2 Transport

- cevovodi za surovo nafto z zmogljivostjo najmanj 3 milijone metričnih ton na leto ter razširitev ali podaljšanje teh cevovodov, ki so dolgi najmanj 30 kilometrov,
- cevovodi za naftne proizvode z zmogljivostjo najmanj 1,5 milijona ton na leto ter razširitev ali podaljšanje teh cevovodov, ki so dolgi najmanj 30 kilometrov
- cevovodi, ki pomenijo bistvene povezave v nacionalnih ali mednarodnih povezovalnih omrežjih, in cevovodi ter projekti skupnega pomena, opredeljeni v smernicah, določenih na podlagi člena 171 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

Izključeni so cevovodi za vojaške namene in tisti, ki oskrbujejo obrate izven področja uporabe točke 1.1.

1.3 Skladiščenje

- skladiščne instalacije za surovo nafto in naftne proizvode (instalacije z zmogljivostjo 150 000 m³ ali več oziroma, v primeru cistern, z zmogljivostjo najmanj 100 000 m³).

Izključene so cisterne za vojaške namene in tiste, ki oskrbujejo obrate izven področja uporabe točke 1.1.

2. PLIN

2.1 Prenos

- plinovodi za prenos plina, vključno z zemeljskim plinom in bioplinom, ki so del omrežja, ki v glavnem zajema visokotlačne plinovode, vanj pa niso zajeti ne plinovodi, ki so del pridobivalnega plinovodnega omrežja, ne visokotlačni plinovodi, ki se uporabljajo predvsem za lokalno distribucijo zemeljskega plina,
- plinovodi in projekti skupnega interesa, opredeljeni v smernicah, določenih na podlagi člena 171 PDEU.

2.2 Terminali za utekočinjeni zemeljski plin

- terminali za uvoz utekočinjenega zemeljskega plina z zmogljivostjo ponovnega uplinjanja najmanj 1 milijarde m³ letno.

2.3 Skladiščenje

- skladiščne instalacije, povezane s prenosnimi cevovodi iz točke 2.1.

Izključeni so plinovodi, terminali in instalacije za vojaške namene in za oskrbo kemijskih obratov, ki ne proizvajajo energentov ali ki jih proizvajajo le kot stranske proizvode.

3. ELEKTRIČNA ENERGIJA

3.1 Proizvodnja

- termoelektrarne in jedrske elektrarne (generatorji z zmogljivostjo 100 MWe ali več),
- instalacije za proizvodnjo električne energije iz biomase/tekočih biogoriv/odpadkov (z zmogljivostjo 20 MW ali več),
- elektrarne s soproizvodnjo električne energije in uporabne toplote (instalacije z električno zmogljivostjo 20 MW ali več),
- hidroelektrarne (instalacije z zmogljivostjo 30 MW ali več),
- vetrne elektrarne z zmogljivostjo 20 MW ali več,
- instalacije na koncentrirano termično sončno energijo in geotermalno energijo (z zmogljivostjo 20 MW ali več),
- fotonapetostne instalacije (z zmogljivostjo 10 MW ali več).

3.2 Prenos

- prostozračni prenosni vodi, če so bili načrtovani za napetost, ki se običajno uporablja na nacionalni ravni za povezovalne daljnovode, in če so bili načrtovani za napetost 220 kV ali več,
- podzemni in podmorski prenosni kablovodi, če so bili načrtovani za napetost 150 kV ali več,
- projekti skupnega interesa, opredeljeni v smernicah, določenih na podlagi člena 171 PDEU.

4. BIOGORIVO

4.1 Proizvodnja

- instalacije za proizvodnjo ali rafiniranje biogoriv (instalacije z zmogljivostjo najmanj 50 000 ton na leto).

5. OGLJIKOV DIOKSID

5.1 Transport

- cevovodi za ogljikov dioksid, povezani s proizvodnimi instalacijami iz točk 1.1 in 3.1.

5.2 Skladiščenje

- skladiščne instalacije (skladiščne lokacije ali skladiščni kompleksi z zmogljivostjo skladiščenja 100 kt ali več).

Izključene so skladiščne instalacije, namenjene raziskovanju ali tehnološkemu razvoju.

UREDBA (EU) št. 257/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. februarja 2014

o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2368/2002 zaradi vključitve Grenlandije v izvajanje sistema potrjevanja procesa Kimberley

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (ES) št. 2368/2002 ⁽²⁾ določa sistem, ki ga Unija uporablja pri potrjevanju ter uvoznem in izvoznem nadzoru nad surovimi diamanti za namene izvajanja sistema potrjevanja procesa Kimberley.

(2) Grenlandija ni del ozemlja Unije, vendar je vključena v seznam čezmorskih držav in ozemelj, določenih v Prilogi II k Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU). V skladu s členom 198 PDEU je namen pridruževanja čezmorskih držav in ozemelj Uniji spodbujati gospodarski in socialni razvoj čezmorskih držav in ozemelj ter vzpostavljati tesne gospodarske odnose med njimi in Unijo kot celoto.

(3) Sklep Sveta 2014/136/EU ⁽³⁾ določa pravila in postopke, ki Grenlandiji v okviru sodelovanja z Unijo omogočajo

udeležbo v sistemu potrjevanja procesa Kimberley za surove diamante. Tako sodelovanje bi okrepilo gospodarske odnose med Unijo in Grenlandijo na področju industrije diamantov, Grenlandiji pa bi omogočilo izvoz surovih diamantov, opremljenih s potrdilom EU, izdanim za namene sistema potrjevanja, kar naj bi spodbudilo gospodarski razvoj Grenlandije.

(4) Uredbo (ES) št. 2368/2002 bi bilo treba spremeniti, da bi navedeni sklep 2014/136/EU lahko začel veljati in da bi se Grenlandija vključila v sistem potrjevanja.

(5) V skladu s tem bo Grenlandiji prepovedano uvažati surove diamante iz udeleženca, ki ni Unija, ali jih vanj izvažati, če ti surovi diamanti ne bodo opremljeni z veljavnim potrdilom. Spremembe iz te uredbe bodo omogočale izvoz surovih diamantov z Grenlandije v tretje države, če jih bo spremljalo potrdilo EU.

(6) Poleg obstoječega pogoja za potrjevanje, namreč predložitev dokaza, da so bili surovi diamanti v Unijo uvoženi na zakonit način, bi bilo treba uvesti alternativen pogoj za diamante, izkopane in pridobljene na Grenlandiji, ki nikoli prej niso bili izvoženi, namreč predložitev dokaza o tem.

(7) Poleg tega bi bilo treba spremeniti natančen postopek predložitve surovih diamantov pristojnim organom Unije v preverjanje tako, da bi se na Grenlandijo razširilo posebna pravila za tranzit in tako omogočilo sodelovanje Grenlandije v odboru za izvajanje Uredbe (ES) št. 2368/2002 in zagotovilo zastopnost Grenlandije v procesu Kimberley ter sodelovanje z drugimi državami članicami prek Komisije.

(8) Uredbo (ES) št. 2368/2002 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 4. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 20. februarja 2014.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2368/2002 z dne 20. decembra 2002 o izvajanju sistema potrjevanja procesa Kimberley za mednarodno trgovino s surovimi diamanti (UL L 358, 31.12.2002, str. 28).

⁽³⁾ Sklep Sveta 2014/136/EU z dne 20. februarja 2014 o določitvi pravil in postopkov za udeležbo Grenlandije v sistemu potrjevanja procesa Kimberley (glej stran 99 tega Uradnega lista).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 2368/2002 se spremeni:

1. člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Ta uredba vzpostavlja sistem potrjevanja uvoznega in izvoznega nadzora Unije nad surovimi diamanti za namene izvajanja sistema potrjevanja procesa Kimberley.

Za namene sistema potrjevanja se ozemlje Unije in ozemlje Grenlandije upoštevata kakor ena enota brez notranjih meja.

Določbe te uredbe ne posegajo v carinske predpise in nadzor niti jih ne nadomeščajo.“;

2. v členu 3 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„Uvoz surovih diamantov na ozemlje Skupnosti (*) ali Grenlandije je prepovedan, razen če niso izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(*) Pogodba o delovanju Evropske unije je z učinkom od 1. decembra 2009 uvedla določene spremembe glede terminologije, na primer nadomestitev izraza ‚Skupnost‘ z izrazom ‚Unija‘.“;

3. v členu 4 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Posode in ustrezna potrdila se skupaj in takoj predložijo v preveritev pristojnemu organu Skupnosti, bodisi v državi članici, v katero se uvažajo, bodisi v državi članici, v katero so namenjene, glede na navedene oznake v spremnih dokumentih. Posode, namenjene na Grenlandijo, se predložijo v preverjanje enemu izmed pristojnih organov Skupnosti, bodisi v državi članici, v katero se uvažajo, bodisi v eni od držav članic, v kateri ima sedež pristojni organ Skupnosti.“;

4. v členu 8 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Komisija se z udeleženci posvetuje o praktičnih rešitvah, namenjenih pristojnemu organu izvoznega udeleženca, ki potrdi veljavnost potrdila v zvezi s potrjevanjem uvoza na ozemlje Skupnosti ali Grenlandije.“;

5. v členu 11 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„Izvoz surovih diamantov z ozemlja Skupnosti ali Grenlandije je prepovedan, če nista izpolnjena oba naslednja pogoja:“;

6. v členu 12(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) je izvoznik predložil trden dokaz, da:

(i) so bili surovi diamanti, za katere se zahteva potrdilo, uvoženi na zakonit način in v skladu s členom 3; ali

(ii) so bili surovi diamanti, za katere se zahteva potrdilo in ki prej niso bili izvoženi v udeleženca, ki ni Unija, izkopani ali pridobljeni na Grenlandiji.“;

7. člen 18 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 18

Členi 4, 11, 12 in 14 se ne uporabljajo za surove diamante, ki so vneseni na ozemlje Skupnosti ali Grenlandije samo zaradi tranzita in so namenjeni udeležencu zunaj teh dveh ozemelj, pod pogojem, da ne na izvorni posodi, v kateri se prenašajo surovi diamanti, in ne na izvorniku spremnega potrdila, ki ga je izdal pristojni organ udeleženca, ni bilo ugotovljenih posegov ob iznosu na ozemlje Skupnosti ali Grenlandije oziroma ob iznosu s teh ozemelj in da je namen tranzita nedvoumno potrjen na spremnem potrdilu.“;

8. člen 21 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 21

1. Unija, vključno z Grenlandijo, je udeleženec v KP sistemu potrjevanja.

2. Komisija, ki predstavlja Unijo, vključno z Grenlandijo, v KP sistemu potrjevanja, ima za cilj zagotavljanje optimalnega izvajanja KP sistema potrjevanja, zlasti s sodelovanjem z udeleženci. V ta namen Komisija zlasti z udeleženci izmenjuje podatke o mednarodni trgovini s surovimi diamanti ter, kjer je primerno, sodeluje pri nadzoru nad dejavnostmi in pri reševanju morebitnih sporov.“;

9. člen 23 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 23

Odbor, naveden v členu 22, lahko preuči vsa vprašanja v zvezi z uporabo te uredbe. Takšna vprašanja lahko sproži predsednik ali predstavnik države članice ali Grenlandije.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 26. februarja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2014/26/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. februarja 2014

o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic ter izdajanju več ozemeljskih licenc za pravice za glasbena dela za spletno uporabo na notranjem trgu

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti členov 50(1), 53(1) in 62 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktive Unije, ki so bile sprejete na področju avtorske in sorodnih pravic, že zagotavljajo visoko stopnjo varstva imetnikov pravic in s tem okvir, v katerem lahko pride do izkoriščanja vsebine, varovane s temi pravicami. Navedene direktive prispevajo k razvoju in ohranjanju ustvarjalnosti. Na notranjem trgu, na katerem ni izkrivljanja konkurence, varstvo inovacij in intelektualnega ustvarjanja spodbuja tudi naložbe v inovativne storitve in izdelke.

(2) Za razširjanje vsebine, varovane z avtorsko in sorodnimi pravicami, ki vključuje knjige, avdiovizualne produkcije in glasbene posnetke ter povezane storitve, je potrebno licenciranje pravic s strani različnih imetnikov avtorske in sorodnih pravic, kot so avtorji, izvajalci, producenti in založniki. Običajno lahko imetnik pravic izbira med individualnim ali kolektivnim upravljanjem svojih pravic, razen če države članice določijo drugače, v skladu s pravom Unije ter mednarodnimi obveznostmi Unije in njenih držav članic. Upravljanje avtorske in sorodnih pravic vključuje izdajanje licenc uporabnikom, revizijo uporabnikov, spremljanje uporabe pravic, uveljavljanje avtorske in sorodnih pravic, pobiranje prihodkov iz pravic na podlagi izkoriščanja pravic ter razdelitev imet-

nikom pravic dolgovanih zneskov. Organizacije za kolektivno upravljanje pravic imetnikom pravic omogočajo, da prejmejo nadomestilo za uporabo, ki ga sami ne bi mogli nadzirati ali uveljavljati, in sicer tudi na tujih trgih.

(3) Na podlagi člena 167 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) mora Unija pri svojih ukrepih upoštevati kulturno raznolikost ter prispevati k razcvetu kultur držav članic, pri čemer upošteva njihovo nacionalno in regionalno raznolikost ter hkrati postavlja v ospredje skupno kulturno dediščino. Organizacije za kolektivno upravljanje pravic imajo in bi morale še naprej imeti pomembno vlogo pri spodbujanju raznolikosti kulturnega izražanja, tako da najmanjšim in manj priljubljenim repertoarjem omogočajo dostop na trg, in da zagotavljajo socialne, kulturne in izobraževalne storitve v korist imetnikov pravic in javnosti.

(4) Kadar imajo organizacije za kolektivno upravljanje pravic sedež v Uniji, bi morale uživati pravice, ki jih zagotavljajo Pogodbe, ko zastopajo imetnike pravic s stalnim prebivališčem ali sedežem v drugih državah članicah ali izdajajo licence uporabnikom s stalnim prebivališčem ali sedežem v drugih državah članicah.

(5) Nacionalna pravila, ki urejajo delovanje organizacij za kolektivno upravljanje pravic, se med seboj bistveno razlikujejo, zlasti kar zadeva njihovo preglednost in odgovornost do članov in imetnikov pravic. To je pripeljalo do številnih težav zlasti tujih imetnikov pravic, kadar ti želijo uveljavljati svoje pravice, in do slabega finančnega upravljanja pobranih prihodkov. Izkoriščanje avtorske in sorodnih pravic na notranjem trgu je neučinkovito v škodo članov organizacij za kolektivno upravljanje pravic, imetnikov pravic in uporabnikov tudi zaradi težav pri delovanju organizacij za kolektivno upravljanje pravic.

⁽¹⁾ UL C 44, 15.2.2013, str. 104.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 4. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 20. februarja 2014.

- (6) Potreba po izboljšanju delovanja organizacij za kolektivno upravljanje pravic je bila ugotovljena že v Priporočilu Komisije 2005/737/ES ⁽¹⁾. V navedenem priporočilu je določenih več načel, kot so svoboda imetnikov pravic pri izbiri organizacije za kolektivno upravljanje pravic, enaka obravnava kategorij imetnikov pravic in pravična razdelitev licenčnih. Poleg tega so bile organizacije za kolektivno upravljanje pravic pozvane, naj uporabnikom pred začetkom pogajanj zagotovijo zadostne informacije o tarifah in repertoarju. Vključena so tudi priporočila o odgovornosti, zastopanosti imetnikov pravic v organih odločanja kolektivnih organizacij za upravljanje pravic in reševanju sporov. Vendar se priporočila ni povsod enako upoštevalo.
- (7) Da se zagotovijo enakovredni varovalni ukrepi po vsej Uniji, bi morale biti zaradi varstva interesov članov organizacij za kolektivno upravljanje pravic, imetnikov pravic in tretjih oseb zakonodaje držav članic v zvezi z upravljanjem avtorske pravice in izdajanjem večozemeljskih licenc za spletne pravice za glasbena dela usklajene. Zato bi morala ta direktiva imeti za pravno osnovo člen 50(1) PDEU.
- (8) Namen te direktive je zagotoviti usklajevanje nacionalnih pravil v zvezi z dostopom do dejavnosti upravljanja avtorske in sorodnih pravic, ki jih opravljajo organizacije za kolektivno upravljanje pravic, načini njihovega vodenja ter okvirom nadzora nad njimi, in zato bi morala ta direktiva imeti za pravno osnovo tudi člen 53(1) PDEU. Ker gre za sektor, ki zagotavlja storitve po vsej Uniji, bi morala ta direktiva imeti za pravno osnovo člen 62 PDEU.
- (9) Namen te direktive je določiti zahteve za organizacije za kolektivno upravljanje pravic, da se zagotovi visoko raven upravljanja, finančnega poslovanja, preglednosti in poročanja. To pa ne bi smelo preprečiti državam članicam, da za organizacije za kolektivno upravljanje pravic s sedežem na njihovem ozemlju ohranijo ali uvedejo strožje standarde od tistih, določenih v naslovu II te direktive, če so ti strožji standardi skladni s pravom Unije.
- (10) Nič v tej direktivi ne bi smelo preprečiti državi članici, da bi enake ali podobne določbe uporabljala za organizacije za kolektivno upravljanje pravic s sedežem zunaj Unije, ki pa poslujejo v tej državi članici.
- (11) Nič v tej direktivi ne bi smelo preprečiti organizacijam za kolektivno upravljanje pravic, da v skladu s pravili o konkurenci, določenimi v členih 101 in 102 PDEU, sklepajo sporazume o zastopanju z drugimi organizacijami za kolektivno upravljanje pravic na področju upravljanja pravic, da bi olajšale, izboljšale in poenostavile postopke za izdajanje licenc uporabnikom, tudi za izdajanje enotnih računov, pod enakimi, nediskriminatornimi in preglednimi pogoji ter ponudile večozemeljske licence tudi na področjih, ki niso navedena v naslovu III te direktive.
- (12) Ta direktiva se uporablja za vse organizacije za kolektivno upravljanje pravic, razen naslova III, ki se uporablja le za tiste organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki upravljajo pravice avtorjev za glasbena dela za spletno uporabo na večozemeljski osnovi, vendar ne bi smela posegati v določbe držav članic v zvezi z upravljanjem pravic, kot je individualno upravljanje, razširjeni učinki sporazuma med reprezentativno organizacijo za kolektivno upravljanje pravic in uporabnikom, to je razširjene kolektivne licence, obvezno kolektivno upravljanje pravic in pravne domneve za zastopanje ali prenos pravic na organizacije za kolektivno upravljanje pravic.
- (13) Ta direktiva ne vpliva na možnost držav članic, da z zakonom, predpisom ali drugim specifičnim zadevnim mehanizmom določijo pravično nadomestilo imetnikom pravic za izjeme ali omejitve pravice do reproduciranja iz Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ in plačilo imetnikom pravic za odstopanja od izključne pravice glede javnega posojanja iz Direktive 2006/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, ki se uporablja na njihovem ozemlju, ter pogoje za njihovo zbiranje.
- (14) Ta direktiva od organizacij za kolektivno upravljanje pravic ne zahteva, da privzamejo specifično pravno obliko. Te organizacije v praksi poslujejo v različnih pravnih oblikah, kot so združenja, kooperative ali družbe z omejeno odgovornostjo, ki jih imajo pod nadzorom ali v lasti imetniki avtorske in sorodnih pravic ali subjekti, ki zastopajo takšne imetnike pravic. V nekaterih izjemnih primerih pa zaradi pravne oblike organizacije za kolektivno upravljanje pravic element lastništva ali nadzora ni prisoten. Takšne so recimo fundacije, ki nimajo članstva. Vseeno bi se morale določbe te direktive uporabljati tudi za te organizacije. Podobno bi države članice morale sprejeti ustrezne ukrepe, s katerimi bi se preprečilo izogibanje obveznostim iz te direktive z izbiro druge pravne oblike. Priznati bi bilo treba, da so lahko subjekti, ki

⁽¹⁾ Priporočilo Komisije 2005/737/ES z dne 18. maja 2005 o kolektivnem čezmejnem upravljanju avtorskih in sorodnih pravic za zakonite spletne glasbene storitve (UL L 276, 21.10.2005, str. 54).

⁽²⁾ Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, 22.6.2001, str. 10).

⁽³⁾ Direktive 2006/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski pravici, na področju intelektualne lastnine (UL L 376, 27.12.2006, str. 28).

zastopajo imetnike pravic, in ki so člani organizacij za kolektivno upravljanje pravic, tudi druge organizacije za kolektivno upravljanje pravic, združenja imetnikov pravic, zveze ali druge organizacije.

- (15) Imetnikom pravic bi moralo biti na voljo, da upravljanje svojih pravic zaupajo neodvisnim subjektom za upravljanje. Taki neodvisni subjekti za upravljanje so poslovni subjekti, ki se razlikujejo od organizacij za kolektivno upravljanje pravic, med drugim zato, ker jih imetniki pravic nimajo pod nadzorom ali v lasti. V kolikor pa taki neodvisni subjekti za upravljanje izvajajo enake dejavnosti kot organizacije za kolektivno upravljanje pravic, bi morali biti obvezani k dajanju določenih podatkov imetnikom pravic, ki jih zastopajo, organizacijam za kolektivno upravljanje pravic, uporabnikom in javnosti.
- (16) Avdiovizualni producenti, glasbeni producenti in izdajatelji televizijskih programov podeljujejo licence za lastne pravice, v nekaterih primerih hkrati s pravicami, ki so jim jih podelili na primer izvajalci na podlagi individualno izpogajanih sporazumov, in skrbijo za lastne interese. Knjižni, glasbeni in časopisni založniki podeljujejo licence za pravice, ki so jim bile podeljene na podlagi individualno izpogajanih sporazumov, in skrbijo za lastne interese. Zato avdiovizualnih producentov, glasbenih producentov, izdajateljev televizijskih programov in založnikov ne bi smeli obravnavati kot „neodvisne subjekte za upravljanje“. Tudi menedžerjev in agentov avtorjev in izvajalcev, ki delujejo kot posredniki in zastopajo imetnike pravic v njihovih odnosih z organizacijami za kolektivno upravljanje pravic, ne bi smeli obravnavati kot „neodvisne subjekte za upravljanje“, saj ne upravljajo pravic v smislu določanja tarif, izdajanja licenc ali pobiranja denarja od uporabnikov.
- (17) Organizacijam za kolektivno upravljanje pravic bi moralo biti na voljo, da za opravljanje določenih dejavnosti, kot sta izdajanje računov uporabnikom ali razdelitev pripadajočih zneskov imetnikom pravic, določijo podružnice ali druge subjekte pod njihovim nadzorom. V takih primerih bi morale določbe te direktive, ki bi se uporabljale, če bi določeno dejavnost izvajala organizacija za kolektivno upravljanje pravic sama, veljati za dejavnosti podružnic ali drugih subjektov.
- (18) Za zagotovitev, da lahko imetniki avtorske in sorodnih pravic v celoti izkoristijo vse prednosti notranjega trga, kadar se njihove pravice upravljajo kolektivno, in da se prepreči neupravičeno poseganje v njihovo svobodo do uveljavljanja pravic, je treba v statute organizacij za kolektivno upravljanje pravic vključiti ustrezne varovalne ukrepe. Poleg tega organizacije za kolektivno upravljanje pravic pri zagotavljanju svojih storitev upravljanja ne bi smele neposredno ali posredno diskriminirati imetnikov pravic na podlagi njihovega državljanstva, prebivališča ali sedeža.

- (19) Ob upoštevanju svobod, ustanovljenih s PDEU, bi kolektivno upravljanje avtorske in sorodnih pravic moralo obsegati možnost, da imetnik pravice svobodno izbere organizacijo za kolektivno upravljanje pravic, ki bo upravljala njegove pravice, bodisi je ta pravica priobčitev javnosti bodisi pravica reproduciranja, ali pa kategorije pravic, povezane z obliko izkoriščanja, kot so radiodifuzno oddajanje, filmsko predvajanje ali razmnoževanje za spletno distribucijo, vendar pod pogojem, da organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ki jo želi izbrati imetnik pravice, že upravlja takšne pravice ali kategorije pravic.

Pravice, kategorije pravic ali vrste del in druge vsebine, ki jih upravlja organizacija za kolektivno upravljanje pravic, bi morala določiti skupščina članov te organizacije, če te pravice niso določene že v njenem statutu ali predpisane v pravu. Pomembno je, da so pravice in kategorije pravic določene na način, ki ohranja ravnovesje med svobodo imetnikov pravic, da razpolagajo s svojimi deli in drugimi vsebinami, ter sposobnostjo organizacije, da pravice upravlja učinkovito, ob upoštevanju zlasti vrste pravic, ki jih upravlja, in ustvarjalnega sektorja, v katerem deluje. Imetnikom pravic bi moralo biti ob ustreznem upoštevanju tega ravnovesja omogočeno, da enostavno umaknejo takšne pravice ali kategorije pravic iz organizacije za kolektivno upravljanje pravic in te pravice upravljati individualno ter za vse pravice ali kategorije pravic ali njihovih del pooblastijo drugo organizacijo za kolektivno upravljanje pravic ali subjekt ali upravljanje nanj prenesejo, ne glede na državo članico državljanstva, prebivališča oziroma sedeža ali organizacije za kolektivno upravljanje pravic, drugega subjekta ali imetnika pravic. Kadar država članica v skladu s pravom Unije in mednarodnimi obveznostmi Unije in njenih držav članic določi obvezno kolektivno upravljanje pravic, je izbira imetnikov pravic omejena na druge organizacije za kolektivno upravljanje pravic.

Zato bi morale organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki upravljajo različne vrste del ali vsebine, kot so literarna, glasbena ali fotografska dela, imetnikom pravic tudi omogočiti to prilagodljivost v zvezi z upravljanjem različnih vrst del ali druge vsebine. Kar zadeva nekomercialno uporabo, bi morale države članice določiti, da organizacije za kolektivno upravljanje pravic sprejmejo potrebne korake, da lahko njihovi imetniki pravic uveljavljajo pravico do podeljevanja licenc za takšno uporabo. Taki koraki bi morali med drugim vključevati sklep organizacije za kolektivno upravljanje pravic o pogojih za uveljavljanje te pravice ter zagotavljanje informacij njihovim članom o teh pogojih. Organizacije za kolektivno upravljanje pravic bi morale imetnike

pravic obvestiti o tej možnosti izbire in jim omogočiti, da pravice, povezane s to izbiro, čim bolj enostavno uveljavljajo. Imetniki pravic, ki so že pooblastili organizacijo za kolektivno uveljavljanje pravic, se lahko obvestijo prek spletišča organizacije. Zahteva v pooblastilu, da imetniki pravic soglašajo z upravljanjem vsake pravice, kategorije pravic ali vrste del in druge vsebine, imetnikom pravic ne bi smela preprečevati, da predlagane naknadne spremembe tega pooblastila sprejmejo s tihim soglasjem v skladu z zahtevami, določenimi v nacionalnem pravu. Ta direktiva ne izključuje niti pogodbenih določb, v skladu s katerimi ima prekinitev ali umik imetnikov pravic takojšen učinek na licence, podeljene pred takšno prekinitvijo ali umikom, niti pogodbenih določb, v skladu s katerimi takšne licence ostanejo nespremenjene za določeno obdobje po takšni prekinitvi ali umiku, samih po sebi. Takšne določbe pa ne bi smele ovirati uporabe te direktive v celoti. Ta direktiva ne bi smela posegati v možnosti imetnikov pravic, da svoje pravice upravljajo individualno, tudi v primeru nekomercialne uporabe.

pravic, ki jih zastopajo. Zato je pomembno, da se zagotovijo sistemi, ki članom organizacije za kolektivno upravljanje pravic omogočajo uveljavljanje pravic na podlagi njihovega članstva, in sicer prek sodelovanja pri postopku odločanja organizacije. Nekatere organizacije za kolektivno upravljanje pravic imajo različne članske kategorije, ki lahko predstavljajo različne vrste imetnikov pravic, kot so producenti in izvajalci. Zastopanost teh različnih kategorij članov v postopku sprejemanja odločitev bi morala biti poštena in uravnotežena. Pravila o skupščini članov organizacij za kolektivno upravljanje pravic bi bila manj učinkovita, če ne bi bilo določb o tem, kako bi morala skupščina potekati. Zato je treba zagotoviti, da se skupščina sklicuje redno in vsaj enkrat letno ter da najpomembnejše odločitve organizacije za kolektivno upravljanje pravic sprejema skupščina.

- (20) Članstvo v organizacijah za kolektivno upravljanje pravic bi moralo temeljiti na objektivnih, preglednih in nediskriminatorskih merilih, tudi v zvezi z založniki, ki so na podlagi sporazuma o izkoriščanju pravic upravičeni do deleža prihodkov iz pravic, ki jih upravljajo organizacije za kolektivno upravljanje pravic, in do izterjave teh prihodkov od organizacije za kolektivno upravljanje pravic. Ta merila ne bi smela obvezati organizacij za kolektivno upravljanje pravic k sprejemanju članov, če upravljanje njihovih pravic, kategorij pravic ali vrst del ali druge vsebine ne spada med njihove dejavnosti. Evidence, ki jih vodi organizacija za kolektivno upravljanje pravic, bi morala omogočiti, da se identificira in locira člane in imetnike pravic, katerih pravice organizacija zastopa na podlagi pooblastil teh imetnikov pravic.
- (21) Da bi varovali tiste imetnike pravic, katerih pravice neposredno zastopa organizacija za kolektivno upravljanje pravic, vendar ne izpolnjujejo zahtev za članstvo, je primerno zahtevati, da se nekatere določbe te direktive, ki se uporabljajo za člane, uporabljajo tudi za takšne imetnike pravic. Države članice bi morale imeti možnost, da takšnim imetnikom pravic dodelijo tudi pravico do sodelovanja pri sprejemanju odločitev organizacije za kolektivno upravljanje pravic.
- (22) Organizacije za kolektivno upravljanje pravic bi morale delovati v najboljšem kolektivnem interesu imetnikov pravic, ki jih zastopajo. Zato je pomembno, da se zagotovijo sistemi, ki članom organizacije za kolektivno upravljanje pravic omogočajo uveljavljanje pravic na podlagi njihovega članstva, in sicer prek sodelovanja pri postopku odločanja organizacije. Nekatere organizacije za kolektivno upravljanje pravic imajo različne članske kategorije, ki lahko predstavljajo različne vrste imetnikov pravic, kot so producenti in izvajalci. Zastopanost teh različnih kategorij članov v postopku sprejemanja odločitev bi morala biti poštena in uravnotežena. Pravila o skupščini članov organizacij za kolektivno upravljanje pravic bi bila manj učinkovita, če ne bi bilo določb o tem, kako bi morala skupščina potekati. Zato je treba zagotoviti, da se skupščina sklicuje redno in vsaj enkrat letno ter da najpomembnejše odločitve organizacije za kolektivno upravljanje pravic sprejema skupščina.
- (23) Vsem članom organizacij za kolektivno upravljanje pravic bi bilo treba omogočiti sodelovanje in glasovanje na skupščini članov. Uveljavljanje teh pravic bi moralo biti predmet samo poštenih in sorazmernih omejitev. V nekaterih izjemnih primerih so organizacije za kolektivno upravljanje pravic pravno ustanovljene v obliki fundacije in zato nimajo članov. V takšnih primerih pooblastilo skupščine članov izvaja organ, ki mu je zaupana nadzorna funkcija. Kadar imajo organizacije za kolektivno upravljanje pravic subjekte, ki predstavljajo imetnike pravic kot njihove člane, kar se lahko zgodi, kadar je organizacija za kolektivno upravljanje pravic družba z omejeno odgovornostjo, njeni člani pa so združenja imetnikov pravic, bi se lahko države članice odločile, da nekatere ali vse pristojnosti skupščine članov izvaja skupščina teh imetnikov pravic. Skupščina članov bi morala imeti vsaj pooblastilo za opredelitev dejavnosti upravljanja, zlasti glede tega, kako organizacija za kolektivno upravljanje pravic uporablja prihodke iz naslova pravic. To pa ne bi smelo vplivati na možnost držav članic, da določijo strožja pravila za npr. naložbe, združitve ali najem posojil, vključno s prepovedjo katere koli od teh transakcij. Organizacije za kolektivno upravljanje pravic bi morale spodbujati aktivno sodelovanje svojih članov na skupščini. Treba bi bilo olajšati uveljavljanje glasovalnih pravic tako za člane, ki se udeležijo skupščine, kot tudi za člane, ki se je ne. Članom bi moralo biti omogočeno, da poleg uveljavljanja svojih pravic z elektronskimi sredstvi na skupščini članov sodelujejo in glasujejo prek pooblaščenca. V primerih navzkrižja interesov bi bilo treba glasovanje prek pooblaščenca omejiti, obenem pa bi morale države članice določiti omejitve glede pooblaščenca, če to ne vpliva na primerno in uspešno sodelovanje članov pri sprejemanju odločitev. Imenovanje pooblaščenca zlasti prispeva k primernemu in uspešnemu sodelovanju članov pri sprejemanju odločitev in imetnikom pravic omogoča dejansko izbiro organizacije za kolektivno upravljanje pravic ne glede na to, v kateri državi članici ima organizacija sedež.

- (24) Članom bi bilo treba omogočiti sodelovanje pri stalnem spremljanju upravljanja organizacij za kolektivno upravljanje pravic. V ta namen bi morale te organizacije imeti nadzorno funkcijo, ki ustreza njihovi organizacijski strukturi, in bi morale članom omogočiti zastopnost v organu, ki opravlja to funkcijo. Nadzorno funkcijo lahko glede na organizacijsko strukturo organizacije za kolektivno upravljanje pravic izvaja ločen organ, kot je nadzorni svet, ali pa nekateri ali vsi direktorji v upravnem odboru, ki ne upravljajo poslovanja organizacije za kolektivno upravljanje pravic. Zahteva po poštenih in uravnoteženih zastopnosti članov ne bi smela preprečevati organizacijam za kolektivno upravljanje pravic, da izvolijo tretje osebe za opravljanje nadzorne funkcije, vključno z osebami s primernim strokovnim znanjem in imetniki pravic, ki ne izpolnjujejo zahtev za članstvo ali v organizaciji niso zastopani neposredno, temveč preko subjekta, ki je član organizacije za kolektivno upravljanje pravic.
- (25) Za zagotovitev preudarnega upravljanja mora biti vodstvo organizacije za kolektivno upravljanje pravic neodvisno. Vodilni delavci, ki so bodisi izvoljeni kot direktorji bodisi najeti oziroma zaposleni v organizaciji na podlagi pogodbe, bi morali pred zaposlitvijo in kasneje vsako leto prijaviti morebitna navzkrižja njihovih interesov in interesov imetnikov pravic, ki jih predstavlja organizacija za kolektivno upravljanje pravic. Takšne letne izjave bi morale pripraviti tudi osebe, ki izvajajo nadzorno funkcijo. Države članice bi morale imeti možnost, da od organizacije za kolektivno upravljanje pravic zahtevajo, da te izjave dajo na voljo javnosti ali jih posredujejo javnim organom.
- (26) Organizacije za kolektivno upravljanje pravic zbirajo, upravljajo in razdeljujejo prihodek iz naslova izkoriščanja pravic, za katere so jih pooblastili imetniki pravic. Do tega prihodka so končno upravičeni imetniki pravic, ki imajo lahko neposredno pravno razmerje z organizacijo ali ki jih lahko zastopa subjekt, ki je član organizacije za kolektivno upravljanje pravic ali ki so zastopani prek sporazuma o zastopstvu. Zato je pomembno, da organizacija za kolektivno upravljanje pravic zelo skrbno pobira, upravlja in razdeljuje ta prihodek. Točna razporeditev je mogoča le, kadar organizacije za kolektivno upravljanje pravic vodijo ustrezne evidence o članstvu, licencah in uporabi del ter druge vsebine. Ustrezne podatke, ki so potrebni za učinkovito kolektivno upravljanje pravic, bi morali zagotoviti tudi imetniki pravic in uporabniki, preverjale pa bi jih organizacije za kolektivno upravljanje pravic.
- (27) Pobrane zneske, do katerih so upravičeni imetniki pravic, bi bilo treba na računih hraniti ločeno od vseh lastnih sredstev, ki jih ima morebiti organizacija. Brez vpliva na možnost držav članic, da določijo strožja pravila za naložbe, vključno s prepovedjo usmerjanja prihodkov iz pravic v naložbe, bi bilo treba naložbe prihodkov iz pravic izvesti v skladu s splošno naložbeno politiko in politiko obvladovanja tveganj organizacije za kolektivno upravljanje pravic. Za ohranitev visoke ravni varstva pravic imetnikov pravic in zagotovitev, da se vsi prihodki, ki lahko izhajajo iz izkoriščanja takih pravic, zagotovijo v njihovo korist, bi bilo treba naložbe organizacije za kolektivno upravljanje pravic upravljati v skladu z merili, ki jo zavezujejo k preudarnemu ravnanju in hkrati omogočajo njeno odločanje o najvarnejši in najučinkovitejši naložbeni politiki. To bi moralo omogočiti, da organizacija za kolektivno upravljanje pravic izbere razporeditev sredstev, ki ustreza natančni obliki in trajanju kakršne koli izpostavljenosti tveganju katerih koli naloženih prihodkov iz pravic in ne posega neupravičeno v katere koli prihodke iz pravic, do katerih so upravičeni imetniki pravic.
- (28) Ker so imetniki pravic upravičeni do nadomestila za izkoriščanje njihovih pravic, provizije za upravljanje ne smejo preseči utemeljenih provizij za upravljanje pravic, o vsakem odbitku, razen provizij za upravljanje, na primer odbitek za socialne, kulturne ali izobraževalne namene, pa bi morali odločati člani organizacije za kolektivno upravljanje pravic. Organizacije za kolektivno upravljanje pravic bi morale v odnosu do imetnikov pravic delovati pregledno glede na pravila, ki urejajo take odbitke. Enake zahteve bi morale veljati za vsako odločitev, da se bodo prihodki iz pravic uporabili za kolektivno razdeljevanje, kot so štipendije. Imetniki pravic bi morali imeti nediskriminatorni dostop do vseh socialnih, kulturnih ali izobraževalnih storitev, ki se financirajo s takimi odbitki. Ta direktiva ne bi smela vplivati na odbitke v skladu z nacionalnim pravom, kot so odbitki za nudenje socialnih storitev imetnikom pravic s strani organizacij za kolektivno upravljanje pravic, glede kakršnih koli vidikov, ki jih ta direktiva ne ureja, če so ti odbitki v skladu s pravom Unije.
- (29) Razdeljevanje in plačilo zneskov, do katerih so upravičeni posamezni imetniki pravic oziroma posamezne kategorije imetnikov pravic, bi bilo treba izvesti hitro in v skladu s splošno politiko o razdelitvi sredstev zadevne organizacije za kolektivno upravljanje pravic, tudi če to izvaja drug subjekt, ki zastopa imetnike pravic. Samo objektivni razlogi, na katere organizacija za kolektivno upravljanje pravic nima vpliva, lahko upravičijo zamudo pri razdeljevanju in plačilu zneskov, do katerih so upravičeni imetniki pravic. Zato okoliščine, kot je naložba prihodkov iz pravic brez možnosti predčasnega dviga sredstev ne bi smeli biti upravičeni razlogi za takšno zamudo. Primerno je državam članicam prepustiti odločitve o pravilih za pravočasno razdeljevanje in učinkovito iskanje ter identifikacijo imetnikov pravic, če obstajajo takšni objektivni razlogi. Poleg tega je treba od organizacij za kolektivno upravljanje pravic za zagotovitev ustrezne in učinkovite razdelitve zneskov, do katerih so upravičeni imetniki pravic, brez poseganja v možnost držav članic, da določijo strožja pravila, zahtevati, da sprejmejo skrbne in razumne ukrepe v dobri veri, s katerimi se identificirajo in locirajo ustrezni imetniki pravic.

Primerno je tudi, da bi člani organizacije za kolektivno upravljanje pravic, kolikor je to mogoče, v skladu z nacionalnim pravom, odločili o uporabi kakršnih koli zneskov, ki jih ni mogoče razdeliti v primerih, ko imetnikov pravic, ki so upravičeni do teh zneskov, ni mogoče identificirati ali locirati.

(30) Organizacije za kolektivno upravljanje pravic bi lahko upravljale pravice in pobirale prihodke iz naslova njihovega izkoriščanja na podlagi sporazumov o zastopanju z drugimi organizacijami. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic zaradi varstva pravic članov drugih kolektivnih organizacij za upravljanje pravic ne bi smela razlikovati med pravicami, ki jih upravlja na podlagi sporazumov o zastopanju, in pravicami, ki jih upravlja neposredno v imenu svojih imetnikov pravic. Prav tako se organizaciji za kolektivno upravljanje pravic ne bi smeli dovoliti odbitki od prihodkov iz pravic pobranih v imenu druge organizacije za kolektivno upravljanje pravic, razen provizij za upravljanje, brez izrecnega soglasja te druge organizacije. Primerno je od organizacij za kolektivno upravljanje pravic tudi zahtevati, da izvajajo razdeljevanje in plačilo zneskov drugim organizacijam na podlagi takšnih sporazumov o zastopanju istočasno z razdeljevanjem in plačilom zneskov svojim lastnim članom in imetnikom pravic nečlanom, ki jih zastopajo. Poleg tega bi bilo treba zahtevati od organizacije prejemnice, da tudi sama nemudoma razdeli zneske, do katerih so upravičeni imetniki pravic, ki jih zastopa.

(31) Pošteni in nediskriminatorni poslovni pogoji licenciranja so zlasti pomembni za zagotovitev, da lahko uporabniki pridobijo licence za dela in druge vsebine, ki jih upravlja organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ter da imetniki pravic prejmejo ustrezno nadomestilo. Organizacije za kolektivno upravljanje pravic in uporabniki bi zato morali pogajanja v zvezi z licenciranjem voditi v dobri veri in uporabljati tarife, ki bi morale biti določene na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril. Primerno je zahtevati, da je višina licenčnin ali nadomestil, ki jih določijo organizacije za kolektivno upravljanje pravic, razumna, med drugim glede na ekonomsko vrednost uporabe pravic v danih okoliščinah. Končno bi morale organizacije za kolektivno upravljanje pravic brez nepotrebnega odlašanja odgovoriti na zahteve uporabnikov za pridobitev licenc.

(32) V digitalnem okolju morajo organizacije za kolektivno upravljanje pravic svoj repertoar redno licencirati za popolnoma nove oblike izkoriščanja in poslovne modele. V takšnih primerih in za zagotovitev okolja, ki omogoča razvoj takšnih licenc, brez poseganja v uporabo pravih konkurenčnega prava, bi bila potrebna prilagodljivost organizacij za kolektivno upravljanje pravic, da lahko

čim hitreje zagotovijo individualizirane licence za inovativne spletne storitve brez tveganja, da bi pogoji za te licence lahko pomenili precedens za določanje pogojev za druge licence.

(33) Da bi zagotovili, da lahko organizacije za kolektivno upravljanje pravic izpolnijo obveznosti iz te direktive, bi morali uporabniki tem organizacijam dati na voljo ustrezne podatke o uporabi pravic, ki jih zastopajo organizacije za kolektivno upravljanje pravic. Ta obveznost ne bi smela veljati za fizične osebe, ki delujejo zunaj okvira svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti, za katere potemtakem ne velja opredelitev uporabnika, kot je določena v tej direktivi. Poleg tega bi bilo treba informacije, ki jih potrebujejo organizacije za kolektivno upravljanje pravic, omejiti na razumne, potrebne in dosegljive uporabnikom, da bi takim organizacijam omogočili opravljanje njihovih nalog, upoštevajoč posebni položaj malih in srednjih podjetij. To obveznost bi lahko vključili v sporazum med organizacijo za kolektivno upravljanje pravic in uporabnikom; taka vključitev ne izključuje pravic do informacij, ki so določene z nacionalnim pravom. Za zagotavljanje informacij s strani uporabnikov bi morali veljati roki, ki organizacijam za kolektivno upravljanje pravic omogočajo upoštevanje rokov za razdeljevanje zneskov, do katerih so upravičeni imetniki pravic. Ta direktiva ne bi smela posegati v možnost držav članic, da zahtevajo, da organizacije za kolektivno upravljanje pravic s sedežem na svojem ozemlju izdajajo skupne račune.

(34) Za okrepitev zaupanja imetnikov pravic, uporabnikov in drugih organizacij za kolektivno upravljanje pravic v storitve upravljanja pravic, ki jih zagotavljajo organizacije za kolektivno upravljanje pravic, bi morala vsaka organizacija za kolektivno upravljanje pravic izpolnjevati posebne zahteve glede preglednosti. Vsaka organizacija za kolektivno upravljanje pravic ali njen član, ki je subjekt, odgovoren za razdeljevanje ali plačilo zneskov, do katerih so upravičeni imetniki pravic, bi zato moral posameznim imetnikom pravic vsaj enkrat letno zagotoviti določene informacije, kot na primer zneske, ki se jim razdelijo ali plačajo, in odbitke. Prav zato bi bilo treba od organizacij za kolektivno upravljanje pravic zahtevati, da drugim organizacijam za kolektivno upravljanje pravic, katerih pravice upravljajo na podlagi sporazumov o zastopanju, zagotovijo zadostne informacije, vključno s finančnimi informacijami.

(35) Za zagotovitev, da imajo imetniki pravic, druge organizacije za kolektivno upravljanje pravic in uporabniki dostop do informacij o obsegu dejavnosti organizacije in o delih ali drugi vsebini, ki jo zastopa, bi morala organizacija za kolektivno upravljanje pravic v odgovor na ustrezno utemeljeno zahtevo zagotoviti tudi tovrstne informacije. Odločanje o tem, če in v kakšni meri se lahko za izvajanje te storitve zaračuna razumno provizijo, bi bilo treba prepustiti nacionalnemu pravu. Vsaka organizacija za kolektivno upravljanje pravic bi morala tudi objaviti podatke o svoji strukturi in načinu izvajanja

svojih dejavnosti, vključno predvsem s svojimi statuti in splošno politiko glede provizij za upravljanje, odbitkov in tarif.

To stanje je v popolnem nasprotju s hitro naraščajočim povpraševanjem s strani potrošnikov po dostopu do digitalne vsebine in povezanih inovativnih storitvah, vključno preko nacionalnih meja.

- (36) Za zagotovitev, da lahko imetniki pravic spremljajo in primerjajo zadevno delovanje organizacij za kolektivno upravljanje pravic, bi morale take organizacije objavljati letno poročilo o preglednosti, ki vsebuje primerljive revidirane finančne informacije o njihovih dejavnostih. Organizacije za kolektivno upravljanje pravic bi morale kot del letnega poročila o preglednosti objaviti tudi posebno letno poročilo o uporabi zneskov, namenjenih za socialne, kulturne in izobraževalne storitve. Ta direktiva ne bi smela preprečiti organizaciji za kolektivno upravljanje pravic, da objavi informacije, ki jih zahteva letno poročilo o preglednosti, v enem samem dokumentu, recimo kot del svojih letnih računovodskih izkazov, ali v ločenih poročilih.
- (37) Ponudniki spletnih storitev, pri katerih se uporabljajo glasbena dela, kot so glasbene storitve, ki potrošnikom omogočajo prenos ali pretočno predvajanje glasbe, in tudi druge storitve, ki zagotavljajo dostop do filmov ali iger, pri katerih je glasba pomemben element, morajo najprej pridobiti pravico do uporabe takih del. V skladu z Direktivo 2001/29/ES se za vsako pravico pri spletnem izkoriščanju glasbenih del zahteva pridobitev licence. Kar zadeva avtorje, so te pravice izključna pravica do reproduciranja in izključna pravica do priobčitve glasbenih del javnosti, ki vključuje pravico do dajanja na voljo javnosti. Te pravice lahko upravljajo posamezni imetniki pravic, kot so avtorji ali glasbeni založniki, ali organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki imetnikom pravic zagotavljajo storitve kolektivnega upravljanja. Različne organizacije za kolektivno upravljanje pravic lahko upravljajo pravici avtorjev do reproduciranja in do priobčitve javnosti. Poleg tega ima lahko v nekaterih primerih pravice za isto delo več imetnikov pravic, ki lahko za izdajanje licenc za svoj delež pravic za zadevno delo pooblastijo različne organizacije. Vsak uporabnik, ki želi zagotavljati spletno storitev, pri kateri potrošnikom ponuja širok izbor glasbenih del, bi moral združiti pravice za dela različnih imetnikov pravic in organizacij za kolektivno upravljanje pravic.
- (38) Čeprav internet ne pozna meja, je spletni trg za glasbene storitve v Uniji še vedno razdrobljen, digitalni enotni trg pa še ni popolnoma vzpostavljen. Zapletenost in zahtevnost, povezani s kolektivnim upravljanjem pravic v Evropi, sta v več primerih povzročili razdrobljenost evropskega digitalnega trga za spletne glasbene storitve.
- (39) V Priporočilu 2005/737/ES se je spodbujalo novo regulativno okolje, ki bolj ustreza upravljanju avtorske in sorodnih pravic na ravni Unije za zagotavljanje zakonitih spletnih glasbenih storitev. Priznalo se je, da v času spletnega izkoriščanja glasbenih del komercialni uporabniki potrebujejo politiko izdajanja licenc, ki ustreza splošni razširjenosti spletnega okolja in se uporablja za več ozemelj. Vendar priporočilo ni zadostovalo za spodbujitev razširjenega večozemeljskega licenciranja za spletne pravice za glasbena dela ali za obravnavo posebnih potreb večozemeljskega licenciranja.
- (40) V spletnem glasbenem sektorju, v katerem kolektivno upravljanje pravic avtorjev na ozemeljski ravni ostaja norma, je bistveno, da se v vse bolj čezmejnem okviru ustvarijo pogoji za najučinkovitejše prakse licenciranja organizacij za kolektivno upravljanje pravic. Zato je ustrezno, da se zagotovi vrsta pravil, ki določajo osnovne pogoje za zagotavljanje večozemeljskega licenciranja za pravice avtorjev za glasbena dela za spletno uporabo, ključno z besedili pesmi, s strani organizacij za kolektivno upravljanje pravic. Enaka pravila bi morala veljati za takšno licenciranje vseh glasbenih del, vključno z glasbenimi deli, vključenimi v avdiovizualna dela. Vendar spletne storitve, ki omogočajo le dostop do glasbenih del v obliki grafične izdaje glasbenega dela, ne bi smele biti zajete. Določbe te direktive bi morale zagotoviti potrebno minimalno kakovost čezmejnih storitev, ki jih opravljajo organizacije za kolektivno upravljanje pravic, zlasti kar zadeva preglednost zastopane repertoarja in natančnost finančnih tokov, povezanih z uporabo pravic. Oblikovati bi morale tudi okvir za lažje prostovoljno združevanje glasbenega repertoarja in pravic, s tem pa zmanjšanje števila licenc, ki jih uporabnik potrebuje za izvajanje večozemeljske storitve, ki vključujejo več repertoarjev. Te določbe bi morale organizaciji za kolektivno upravljanje pravic omogočiti, da drugo organizacijo zaprosi za zastopanje njenega repertoarja na večozemeljski osnovi, če sama ne more ali ne želi izpolniti zahtev. Zaprošena organizacija bi morala imeti obveznost, da sprejme pooblastilo organizacije prosilke, pod pogojem, da že združuje repertoarje in ponuja ali izdaja večozemeljske licence. Razvoj zakonitih spletnih glasbenih storitev v Uniji bi moral prispevati tudi k boju proti spletnim kršitvam avtorske pravice.

- (41) Razpoložljivost točnih in celovitih informacij o glasbenih delih, imetnikih pravic in pravicah, za zastopanje katerih je posamezna organizacija za kolektivno upravljanje pravic pooblaščen na zadevnem ozemlju, je zlasti pomembna za učinkovit in pregleden postopek licenciranja, nadaljnjo obdelavo poročil o uporabnikih in s tem povezanega izdajanja računov ponudnikom storitev ter razporeditev zneskov upravičencem. Zato bi morale biti organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki izdajajo večozemeljske licence za glasbena dela, sposobne takšne podrobne podatke obdelati hitro in natančno. To zahteva uporabo zbirke podatkov o lastništvu pravic, licenciranih na večozemeljski osnovi, ki vsebuje podatke, ki omogočajo identifikacijo del, pravic, imetnikov pravic, za zastopanje katerih je pooblaščen organizacija za kolektivno upravljanje pravic, in ozemelj, ki jih zajema pooblastilo. Vse spremembe teh informacij bi bilo treba upoštevati brez nepotrebne odlašanja, zbirke podatkov pa bi bilo treba nenehno posodabljeni. Te zbirke podatkov bi morale prispevati tudi k povezovanju informacij o delih z informacijami o fonogramih ali morebitnih drugih posnetkih, v katerih je bilo delo uporabljeno. Pomembno je tudi, da se potencialnim uporabnikom in imetnikom pravic ter organizacijam za kolektivno upravljanje pravic zagotovi dostop do informacij, ki jih potrebujejo za identifikacijo repertoarja, ki ga te organizacije zastopajo. Organizacije za kolektivno upravljanje pravic bi lahko sprejele ukrepe za zaščito verodostojnosti in celovitosti podatkov, nadzor nad njihovo ponovno uporabo ali varstvo poslovno občutljivih informacij.
- (42) Za zagotovitev čim večje točnosti podatkov o glasbenem repertoarju, ki jih obdelujejo, bi bilo treba od organizacij za kolektivno upravljanje pravic, ki izdajajo večozemeljske licence za glasbena dela, zahtevati, da svoje zbirke podatkov po potrebi stalno in brez odlašanja posodabljujejo. Vzpostaviti bi morale enostavno dostopne postopke, da bi jih lahko ponudniki spletnih storitev ter imetniki pravic in druge organizacije za kolektivno upravljanje pravic obveščali o morebitnih netočnostih, ki bi jih zbirke podatkov organizacij lahko vsebovale v zvezi z deli v njihovi lasti ali pod njihovim nadzorom, vključno s pravicami – delno ali v celoti – in ozemlji, za katere so pooblastili zadevno organizacijo za kolektivno upravljanje pravic, vendar brez ogrožanja verodostojnosti in celovitosti podatkov, s katerimi razpolaga organizacija za kolektivno upravljanje pravic. Ker Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ vsakemu posamezniku, na katerega se osebni podatki nanašajo, zagotavlja pravico do popravkov, izbrisa ali blokiranja netočnih ali nepopolnih podatkov, bi morala tudi ta direktiva zagotoviti, da se brez nepotrebne odlašanja popravijo netočne informacije o imetnikih pravic ali drugih organizacijah za kolektivno upravljanje pravic v primeru večozemeljskih licenc. Prav tako bi morale imeti organizacije za kolektivno upravljanje pravic možnosti, da elektronsko obdelajo registracijo del in pooblastila za upravljanje pravic. Ker je avtomatizacija informacij
- pomembna za hitro in učinkovito obdelavo podatkov, bi morale organizacije za kolektivno upravljanje pravic omogočiti uporabo elektronskih sredstev za strukturirano sporočanje teh informacij s strani imetnikov pravic. Organizacije za kolektivno upravljanje pravic bi morale v največji možni meri zagotoviti, da takšna elektronska sredstva upoštevajo ustrezne prostovoljne industrijske standarde ali prakse, razvite na mednarodni ravni ali ravni Unije.
- (43) Industrijski standardi za uporabo na glasbenem področju, poročanje o prodaji in izdajanje računov so bistveni za učinkovitejšo izmenjavo podatkov med organizacijami za kolektivno upravljanje pravic in uporabniki. Pri spremljanju uporabe licenc bi bilo treba spoštovati temeljne pravice, vključno s pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja ter pravico do varstva osebnih podatkov. Za zagotovitev, da se s to večjo učinkovitostjo dosežeta hitrejša finančno obravnavanje in s tem hitrejša zagotovitev plačil imetnikom pravic, organizacije za kolektivno upravljanje pravic ne bi smele odlašati pri izdajanju računov ponudnikom storitev in razdeljevanju zneskov, do katerih so upravičeni imetniki pravic. Da bi bila ta zahteva učinkovita, morajo uporabniki organizacijam za kolektivno upravljanje pravic zagotoviti točna in pravočasna poročila o uporabi del. Od organizacij za kolektivno upravljanje pravic se ne bi smelo zahtevati, da sprejemajo poročila uporabnikov v lastniških formatih, kadar so na voljo industrijski standardi v splošni uporabi. Organizacijam za kolektivno upravljanje pravic ne bi smeli preprečiti oddajanja storitev v zvezi z izdajanjem večozemeljskih licenc za spletne pravice za glasbena dela, v zunanje izvajanje. Souporaba ali združevanje zmogljivosti zalednega poslovanja bi morale organizacijam za kolektivno upravljanje pravic pomagati izboljšati storitve upravljanja in racionalizirati naložbe v orodja za upravljanje podatkov.
- (44) Z združevanjem različnih glasbenih repertoarjev za namene večozemeljskega licenciranja se pospešuje postopek licenciranja, pri čemer se z zagotavljanjem dostopa do vseh repertoarjev trgu za večozemeljsko licenciranje krepi kulturna raznolikost in prispeva k zmanjšanju števila transakcij, ki jih mora izvesti spletni ponudnik storitev, da lahko ponudi storitve. To združevanje repertoarjev bi moralo pospešiti razvoj novih spletnih storitev in tudi omogočiti zmanjšanje stroškov transakcij, ki se prenesejo na potrošnike. Zato bi bilo treba organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki večozemeljskih licenc za svoj glasbeni repertoar ne želijo ali ne morejo izdajati neposredno, spodbujati, naj za upravljanje svojega repertoarja na nediskriminatorni osnovi prostovoljno pooblastijo druge organizacije za kolektivno upravljanje pravic. Izključnost sporazumov o večozemeljskih licencah bi omejevala izbiro uporabnikom, ki želijo

(¹) Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

pridobiti večozemeljske licence, in tudi izbiro organizacijam za kolektivno upravljanje pravic, ki želijo uporabljati storitve upravljanja svojega repertoarja na več ozemljih. Zato bi bilo treba vse sporazume o zastopanju med organizacijami za kolektivno upravljanje pravic za zagotavljanje večozemeljskega licenciranja skleniti na neizključni podlagi.

- (45) Za člane organizacij za kolektivno upravljanje pravic je zlasti pomembna preglednost pogojev, pod katerimi organizacije za kolektivno upravljanje pravic upravljajo spletne pravice. Organizacije za kolektivno upravljanje pravic bi zato morale svojim članom zagotoviti zadostne informacije o glavnih pogojih vsakršnega sporazuma, s katerim katero koli drugo organizacijo za kolektivno upravljanje pravic pooblašajo za zastopanje spletnih glasbenih pravic teh članov za namene večozemeljskega licenciranja.
- (46) Prav tako je pomembno, da se od vseh drugih organizacij za kolektivno upravljanje pravic, ki ponujajo ali izdajajo večozemeljske licence, zahteva, da sprejmejo zastopanje repertoarja katere koli druge organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki sama neposredno tega ne izvaja. Za zagotovitev, da ta zahteva ni nesorazmerna in da ne presega tistega, kar je potrebno, bi morala zahteva, da zaprosena organizacija za kolektivno upravljanje pravic sprejme zastopanje, veljati le, če je prošnja omejena na spletno pravico ali kategorije spletnih pravic, ki jih sama zastopa. Poleg tega bi morala ta zahteva veljati le za organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki združujejo repertoar, in ne bi smela biti razširjena na organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki večozemeljske licence zagotavljajo le za svoj repertoar. Prav tako ne bi smela veljati za organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki le združujejo pravice za ista dela, da lahko glede takšnih del licence izdajajo skupno za pravico do reproduciranja in pravico do priobčitve javnosti. Za varstvo interesov imetnikov pravic organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki je pooblastiteljica, in za zagotovitev, da lahko manjši in manj znani repertoarji v državah članicah dostopajo na notranji trg pod enakopravnimi pogoji, je pomembno, da se repertoar organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki je pooblastiteljica, upravlja pod enakimi pogoji kot repertoar pooblaščenice organizacije za kolektivno upravljanje pravic in da je vključen v ponudbe, ki jih pooblaščenica organizacija za kolektivno upravljanje pravic naslovi na ponudnike spletnih storitev. Provizija za upravljanje, ki jo zaračuna pooblaščenica organizacija za kolektivno upravljanje pravic, bi morala tej organizaciji omogočiti povrnitev sredstev za potrebne in razumne naložbe. Noben sporazum, s katerim organizacija za kolektivno upravljanje pravic drugo organizacijo ali organizacije pooblašča za izdajanje večozemeljskih licenc za lasten glasbeni repertoar za spletno uporabo, prvi organizaciji za kolektivno upravljanje pravic ne bi smel preprečevati, da še naprej izdaja licence, ki so omejene na ozemlje države članice, v kateri ima navedena organizacija sedež, za lasten repertoar in kateri koli drug repertoar, za zastopanje katerega je pooblaščenica na tem ozemlju.
- (47) Cilji in učinkovitost pravil o izdajanju večozemeljskih licenc s strani organizacij za kolektivno upravljanje pravic

bi bili pomembno ogroženi, če imetniki pravic ne bi mogli uveljavljati takšnih pravic glede večozemeljskih licenc, kadar organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ki so jo pooblastili za svoje pravice, ni izdajala ali ponujala večozemeljskih licenc ali ni želela za to pooblastiti druge organizacije za kolektivno upravljanje pravic. Zato bi bilo v takšnih okoliščinah pomembno, da lahko imetniki pravic uveljavljajo pravico, da sami ali prek druge stranke ali strank izdajajo večozemeljske licence, za katere zaprosijo ponudniki spletnih storitev, tako da iz prvotne organizacije za kolektivno upravljanje pravic umaknejo svoje pravice v meri, ki je potrebna za večozemeljsko licenciranje za spletno uporabo, vendar te iste pravice ohranijo v prvotni organizaciji za kolektivno upravljanje pravic za namene enoozemeljskega licenciranja.

- (48) RTV organizacije licenco za lastna oddajanja televizijskih in radijskih programov, ki vključujejo glasbena dela, običajno pridobijo pri lokalni organizaciji za kolektivno upravljanje pravic. Ta licenca je pogosto omejena na dejavnosti razširjanja televizijskih in radijskih programov. Licenca za spletne pravice za glasbena dela bi bila potrebna za omogočanje dostopa do takšnih televizijskih in radijskih programov prek spleta. Za lažje izdajanje licenc za spletne pravice za glasbena dela za namene istočasnega prenosa in prenosa z zamikom zadevnih televizijskih in radijskih programov na spletu je treba določiti odstopanje od pravil, ki bi sicer veljala za večozemeljsko licenciranje spletnih pravic za glasbena dela. Takšno odstopanje bi bilo treba omejiti na tisto, kar je potrebno, da se omogoči dostop do televizijskih ali radijskih programov prek spleta, in na material, ki je jasno in podrejeno povezan s prvotnim oddajanjem, produciranim za namene, kot je dopolnjevanje, predogled ali pregled zadevnega televizijskega ali radijskega programa. To odstopanje ne bi smelo povzročiti izkrivljanja konkurence z drugimi storitvami, ki potrošnikom zagotavljajo dostop do posameznih glasbenih ali avdiovizualnih del prek spleta, ali omejevalnih ravnanj, kot je razdelitev trga ali potrošnikov, kar bi bilo v nasprotju s členom 101 ali 102 PDEU.
- (49) Zagotoviti je treba učinkovito izvrševanje določb nacionalnega prava, sprejetih na podlagi te direktive. Organizacije za kolektivno upravljanje pravic bi morale svojim članom zagotoviti posebne postopke za obravnavanje pritožb. Ti postopki bi morali biti na voljo tudi drugim imetnikom pravic, ki jih organizacija za kolektivno upravljanje pravic neposredno zastopa, in drugim organizacijam za kolektivno upravljanje pravic, v imenu katerih organizacija za kolektivno upravljanje pravic upravlja pravice na podlagi sporazuma o zastopanju. Poleg tega bi lahko države članice določile, da se spori med organizacijami za kolektivno upravljanje pravic, njihovimi člani, imetniki pravic ali uporabniki, ki izhajajo iz uporabe te direktive, obravnavajo v hitrem, neodvisnem in nepristranskem postopku za alternativno reševanje sporov. Zlasti učinkovitost pravil o izdajanju večozemeljskih licenc za spletne pravice za glasbena dela bi lahko bila manjša, če sporov med organizacijami za kolektivno upravljanje pravic in drugimi strankami ne bi reševali hitro in učinkovito. Zato je ustrezno, da se brez poseganja v pravico do sprožitve postopka pred sodiščem

- zagotovi možnost enostavno dostopnega, učinkovitega in nepristranskega izvensodnega postopka za reševanje sporov, kot sta mediacija ali arbitraž, med organizacijami za kolektivno upravljanje pravic, ki izdajajo večozemeljske licence, na eni strani in ponudniki spletnih glasbenih storitev, imetniki pravic ali drugimi organizacijami za kolektivno upravljanje pravic na drugi strani. Ta direktiva ne določa podrobnosti o tem, kako organizirati takšno alternativno reševanje sporov, niti ne določa, kateri organ naj bi to izvajal, če je zagotovljena neodvisnost, nepristranskost in učinkovitost tega organa. Ustrezno je tudi zagotoviti, da imajo države članice neodvisne, nepristranske in učinkovite postopke za reševanje sporov, ki jih izvajajo organi z izkušnjami in znanjem s področja prava o intelektualni lastnini ali sodišča, ki so primerna za reševanje gospodarskih sporov med organizacijami za kolektivno upravljanje pravic in uporabniki glede obstoječih ali predlaganih pogojev licenciranja ter ali glede kršitev pogodb.
- (50) Države članice bi morale vzpostaviti ustrezne postopke, s katerimi bo mogoče spremljati skladnost organizacij za kolektivno upravljanje pravic s to direktivo. Za to direktivo ni primerno omejevati izbiri držav članic glede pristojnih organov niti glede predhodnega ali naknadnega nadzora organizacij za kolektivno upravljanje pravic, vendar bi bilo treba zagotoviti, da so taki organi sposobni učinkovito in pravočasno obravnavati vse pomisleke, ki lahko nastanejo pri izvajanju te direktive. Državam članicam ne bi smela biti naložena obveznost ustanovitve novih pristojnih organov. Poleg tega bi morale biti možno, da člani organizacij za kolektivno upravljanje pravic, imetniki pravic, uporabniki, kolektivne organizacije za upravljanje pravic in druge zainteresirane strani pristojne organe obvestijo o dejavnostih ali razmerah, ki po njihovem mnenju pomenijo kršitev zakona s strani organizacij za kolektivno upravljanje pravic ter tudi uporabnikov. Države članice bi morale zagotoviti, da lahko pristojni organi uvedejo sankcije in ukrepe v primeru neizpolnjevanja določb nacionalne zakonodaje za izvajanje te direktive. Ta direktiva ne določa podrobnosti o vrstah sankcij ali ukrepov, če so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni. Takšne sankcije ali ukrepi lahko vključujejo ukaz za razrešitev direktorjev, ki so ravnali malomarno, inšpekcijski pregled prostorov organizacije za kolektivno upravljanje pravic ali umik dovoljenja za delovanje organizacije v primerih, kjer je bilo izdano takšno dovoljenje. Ta direktiva bi morala ostati nevtralna glede ureditev sistemov predhodnega izdajanja dovoljenj in nadzora nad njimi, ki obstajajo v državah članicah, vključno z zahtevo po reprezentativnosti organizacije za kolektivno upravljanje pravic, če so ti sistemi skladni s pravom Unije in če ne ovirajo uporabe te direktive v celoti.
- (51) Za zagotovitev izpolnjevanja zahtev za večozemeljsko licenciranje bi bilo treba sprejeti posebne določbe o spremljanju njihovega izvajanja. Zato bi morali pristojni organi držav članic in Komisija med seboj sodelovati. Države članice bi si morale zajemno pomagati z izmenjavo informacij med pristojnimi organi zavoljo lažjega nadzora organizacij za kolektivno upravljanje pravic.
- (52) Pomembno je, da organizacije za kolektivno upravljanje pravic spoštujejo pravico do zasebnega in družinskega življenja ter pravico do varstva osebnih podatkov vsakega imetnika pravic, člana, uporabnika in drugega posameznika, katerega osebne podatke obdelujejo. Direktiva 95/46/ES ureja obdelavo osebnih podatkov, ki se izvaja v državah članicah v okviru navedene direktive in pod nadzorom pristojnih organov držav članic, zlasti javnih neodvisnih organov, ki jih imenujejo države članice. Imetnikom pravic bi bilo treba zagotoviti ustrezne informacije o obdelavi njihovih podatkov, prejemnikih teh podatkov, časovnih omejitvah glede hrambe takšnih podatkov v kateri koli zbirki podatkov ter načinu uveljavljanja pravic imetnikov pravic do dostopa, popravka ali izbrisa podatkov v skladu s Direktivo 95/46/ES. Zlasti bi bilo treba kot osebni podatek v smislu navedene direktive obravnavati edinstvene identifikatorje, s katerimi je osebo mogoče posredno identificirati.
- (53) Določbe o izvršilnih ukrepih ne bi smele posegati v pristojnosti nacionalnih neodvisnih javnih organov, ki jih ustanovijo države članice v skladu s Direktivo 95/46/ES za spremljanje spoštovanja nacionalnih predpisov, sprejetih za izvajanje navedene direktive.
- (54) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina). Določbe v tej direktivi glede reševanja sporov strankam ne bi smele odvzeti pravice do sprožitve postopka pred sodiščem, ki jo zagotavlja Listina.

- (55) Ker ciljev te direktive, in sicer izboljšanja možnosti članov organizacij za kolektivno upravljanje pravic za izvajanje nadzora nad dejavnostmi teh organizacij, zagotovitve zadostne preglednosti s strani organizacij za kolektivno upravljanje pravic in izboljšanje večozemeljskega licenciranja za pravice avtorjev za spletno uporabo glasbenih del, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (56) Določbe te direktive ne posegajo v uporabo konkurenčnih pravil ali katerega koli drugega ustreznega prava na drugih področjih, vključno z zaupnostjo, poslovnimi skrivnostmi, zasebnostjo, dostopom do dokumentov, pogodbenim pravom ter mednarodnim zasebnim pravom v zvezi s kolizijo zakonov in spori o pristojnosti sodišč, svobodo združevanja delavcev in delodajalcev ter njihovo pravico, da se organizirajo.
- (57) Države članice so se v skladu s skupno politično deklaracijo držav članic in Komisije z dne 28. septembra 2011 o obrazložitvenih dokumentih ⁽¹⁾ zavezale, da bodo v utemeljenih primerih k obvestilu o svojih ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, ki bodo pojasnjevali razmerje med sestavnimi deli direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. V zvezi s to direktivo zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov upravičeno.
- (58) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ki je svoje mnenje podal 9. oktobra 2012 –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa zahteve, potrebne za zagotovitev pravega izvajanja upravljanja avtorske in sorodnih pravic s strani organizacij za kolektivno upravljanje pravic. Poleg tega določa zahteve za večozemeljsko licenciranje s strani organizacij za kolektivno upravljanje pravic za pravice avtorjev za glasbena dela za spletno uporabo.

⁽¹⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

Člen 2

Področje uporabe

- Naslovi I, II, IV in V, razen členov 34(2) in 38, se uporabljajo za vse organizacije za kolektivno upravljanje pravic s sedežem v Uniji.
- Naslov III ter člena 34(2) in 38 se uporabljajo za tiste organizacije za kolektivno upravljanje pravic s sedežem v Uniji, ki upravljajo pravice avtorjev glasbenih del za spletno uporabo na večozemeljski osnovi.
- Ustrezne določbe te direktive se uporabljajo za subjekte, ki so v celoti ali delno v neposredni ali posredni lasti ali pod nadzorom organizacije za kolektivno upravljanje pravic, pod pogojem, da taki subjekti opravljajo dejavnost, za katero bi, če bi jo izvajala organizacija za kolektivno upravljanje pravic, veljale določbe te direktive.
- Člen 16(1), člena 18 in 20, točke (a), (b), (c), (e), (f) in (g) člena 21(1) ter člena 36 in 42 se uporabljajo za vse neodvisne subjekte za upravljanje s sedežem v Uniji.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- „organizacija za kolektivno upravljanje pravic“ pomeni vsako organizacijo, ki je z zakonom ali z dodelitvijo, licenco ali katerim koli drugim pogodbenim dogovorom pooblaščen za upravljanje avtorske ali sorodnih pravic v imenu več kot enega imetnika pravic in v skupno korist teh imetnikov pravic, pri čemer je to njen edini ali glavni namen, in ki izpolnjuje eno ali obe naslednji merili:
  - je v lasti ali pod nadzorom svojih članov;
  - je organizirana na nepridobitni osnovi;
- „neodvisni subjekt za upravljanje“ pomeni vsako organizacijo, ki je z zakonom ali z dodelitvijo, licenco ali katerim koli drugim pogodbenim dogovorom pooblaščen za upravljanje avtorske ali sorodnih pravic v imenu več kot enega imetnika pravic in v skupno korist teh imetnikov pravic, pri čemer je to njen edini ali glavni namen, in ki:
  - ni v celoti ali deloma v neposredni ali posredni lasti ali pod nadzorom imetnikov pravic in
  - je organizirana na pridobitni osnovi;
- „imetnik pravic“ pomeni vsako osebo ali subjekt, razen organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki je imetnik avtorske ali sorodnih pravic ali ki je na podlagi sporazuma o izkoriščanju pravic ali zakona upravičena do deleža prihodka iz pravic;

- (d) „član“ pomeni imetnika pravic ali subjekt, ki zastopa imetnike pravic, vključno z drugimi organizacijami za kolektivno upravljanje pravic in združenji imetnikov pravic, ki izpolnjujejo zahteve organizacije za kolektivno upravljanje pravic glede članstva in so včlanjeni v tako organizacijo;
- (e) „statut“ pomeni akt o ustanovitvi, statut, pravila ali dokumentov o ustanovitvi organizacije za kolektivno upravljanje pravic;
- (f) „skupščina članov“ pomeni organ organizacije za kolektivno upravljanje pravic, v katerem člani sodelujejo in uveljavljajo svoje glasovalne pravice, ne glede na pravno obliko organizacije;
- (g) „direktor“ pomeni:
- (i) kadar nacionalno pravo ali statut organizacije za kolektivno upravljanje pravic določata enotirni sistem upravljanja, vsakega člana upravnega odbora;
- (ii) kadar nacionalno pravo ali statut organizacije za kolektivno upravljanje pravic določata dvotirni sistem upravljanja, vsakega člana uprave ali nadzornega sveta;
- (h) „prihodek iz pravic“ pomeni prihodek, ki ga prejme organizacija za kolektivno upravljanje pravic v imenu imetnikov pravic, v zvezi z izključno pravico, pravico do plačila ali pravico do nadomestila;
- (i) „provizije za upravljanje“ pomenijo znesek, ki ga organizacija za kolektivno upravljanje pravic zaračuna, odbije ali kompenzira od prihodka iz pravic ali kakršnega koli prihodka iz naložb prihodka iz pravic za kritje stroškov upravljanja avtorske ali sorodnih pravic;
- (j) „sporazum o zastopanju“ pomeni vsak sporazum med organizacijami za kolektivno upravljanje pravic, v skladu s katerim ena organizacija za kolektivno upravljanje pravic drugo pooblasti za upravljanje pravic, ki jih zastopa, vključno s sporazumom, sklenjenim v skladu s členoma 29 in 30;
- (k) „uporabnik“ pomeni vsako osebo ali subjekt, ki opravlja dejanja, za katera je treba pridobiti pooblastilo imetnikov pravic oziroma v zvezi s katerimi je treba zagotoviti plačilo ali nadomestilo imetnikom pravic, ter ne deluje v vlogi potrošnika;
- (l) „repertoar“ pomeni dela, na katerih pravice upravlja organizacija za kolektivno upravljanje pravic;
- (m) „večozemeljska licenca“ pomeni licenco, ki zajema ozemlje več kot ene države članice;

- (n) „spletne pravice za glasbena dela“ pomenijo katere koli pravice avtorjev za glasbena dela iz členov 2 in 3 Direktive 2001/29/ES, ki so potrebne za zagotavljanje spletnih storitev;

NASLOV II

ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO UPRAVLJANJE PRAVIC

POGLAVJE 1

Zastopanje imetnikov pravic ter članstvo in organizacija organizacij za kolektivno upravljanje pravic

Člen 4

Splošna načela

Države članice zagotovijo, da organizacije za kolektivno upravljanje pravic delujejo v najboljšem interesu imetnikov pravic, katerih pravice zastopajo in da jim ne nalagajo nobenih obveznosti, ki niso objektivno potrebne za varstvo njihovih pravic in interesov ali za dejansko upravljanje njihovih pravic.

Člen 5

Pravice imetnikov pravic

1. Države članice zagotovijo, da imajo imetniki pravic pravice, kot so določene v odstavkih 2 do 8, in da so te pravice določene v statutu ali pogojih članstva organizacije za kolektivno upravljanje pravic.

2. Imetniki pravic imajo pravico, da organizacijo za kolektivno upravljanje pravic po lastni izbiri pooblastijo za upravljanje pravic, kategorij pravic ali vrst del in druge vsebine po lastni izbiri ter za ozemlja po lastni izbiri, ne glede na državo članico državljanstva, prebivališča ali sedeža organizacije za kolektivno upravljanje pravic ali imetnika pravic. Če organizacija za kolektivno upravljanje pravic nima objektivnih utemeljenih razlogov za zavrnitev upravljanja, je obvezana k upravljanju takšnih pravic, kategorij pravic ali vrst del in druge vsebine, če upravljanje takšnih pravic spada med njene dejavnosti.

3. Imetniki pravic imajo pravico dodeliti licence za tako nekomercialno rabo katerih koli pravic, kategorij pravic ali vrst del in druge vsebine, kot jo sami izberejo.

4. Imetniki pravic imajo pravico, da prekinejo pooblastilo za upravljanje pravic, kategorij pravic ali vrst del in druge vsebine, ki so ga podelili organizaciji za kolektivno upravljanje pravic ali da iz organizacije za kolektivno upravljanje pravic umaknejo katere koli pravice, kategorije pravic ali vrste del in druge vsebine po lastni izbiri, kot so določene v skladu z odstavkom 2, za ozemlja po njihovi izbiri, pri čemer organizacijo obvestijo v razumnem roku, ki ne presega šest mesecev. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic se lahko odloči, da bo ta prekinitve ali umik začel veljati šele na koncu poslovnega leta.

5. Če je imetnik pravic upravičen do zneskov za dejanja izkoriščanja, ki so se zgodila pred začetkom veljavnosti prekinitve pooblastila ali umika pravic, ali na podlagi licence, podeljene pred začetkom veljavnosti te prekinitve ali umika, imetnik pravic obdrži svoje pravice v skladu s členi 12, 13, 18, 20, 28 in 33.

6. Organizacije za kolektivno upravljanje pravic ne omejujejo uveljavljanja pravic iz odstavkov 4 in 5 z zahtevo, da se kot pogoj za izvrševanje teh pravic upravljanja pravic ali kategorij pravic ali vrst del in druge vsebine, ki so predmet prekinitve ali umika, pooblasti druga organizacija za kolektivno upravljanje pravic.

7. V primerih, da imetnik pravic pooblasti organizacijo za kolektivno upravljanje pravic, da upravlja z njegovimi pravicami, da soglasje za vsako posamezno pravico, kategorijo pravic ali vrsto del in drugo vsebino, za upravljanje katere pooblasti organizacijo za kolektivno upravljanje pravic. Vsako takšno soglasje se predloži v pisni obliki.

8. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic imetnike pravic obvesti o njihovih pravicah v skladu z odstavki 1 do 7 ter o vseh pogojih, vezanih na pravico, določeno v odstavku 3, preden pridobi njihovo soglasje za upravljanje kakršne koli pravice, kategorije pravic ali vrste del in druge vsebine.

Organizacija za kolektivno upravljanje pravic do 10. oktobra 2016 obvesti tiste imetnike pravic, ki so jo že pooblastili, o njihovih pravicah v skladu z odstavki 1 do 7 ter o vseh pogojih, vezanih na pravico, določeno v odstavku 3.

Člen 6

Pravila članstva v organizacijah za kolektivno upravljanje pravic

1. Države članice zagotovijo, da organizacije za kolektivno upravljanje pravic izpolnjujejo pravila, določena v odstavkih 2 do 5.

2. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic sprejme imetnike pravic in subjekte, ki jih zastopajo, vključno z drugimi organizacijami za kolektivno upravljanje pravic in združenji imetnikov pravic, za člane, če ti izpolnjujejo zahteve glede članstva, ki temeljijo na objektivnih, preglednih in nediskriminatorskih merilih. Ta merila za članstvo so navedena v statutu ali pogojih članstva organizacije za kolektivno upravljanje pravic in so javno dostopna. V primeru, da organizacija za kolektivno

upravljanje pravic zavrne prošnjo za članstvo, imetniku pravice poda jasno obrazložitev o svoji odločitvi.

3. Statut organizacije za kolektivno upravljanje pravic predvideva primerne in učinkovite mehanizme za sodelovanje članov organizacije pri njenem postopku sprejemanja odločitev. Zastopanost različnih kategorij članov v postopku sprejemanja odločitev je poštena in uravnotežena.

4. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic svojim članom omogoči, da z njo komunicirajo v elektronski obliki, vključno za namene izvajanja pravic članov.

5. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic vodi evidenco svojih članov in to evidenco redno posodablja.

Člen 7

Pravice imetnikov pravic, ki niso člani organizacije za kolektivno upravljanje pravic

1. Države članice zagotovijo, da organizacije za kolektivno upravljanje pravic izpolnjujejo pravila, določena v členih 6(4), 20, 29(2) in 33, glede imetnikov pravic, ki imajo z njimi neposredno pravno razmerje na podlagi zakona ali dodelitve, licence ali katerega koli drugega pogodbenega dogovora, vendar niso njihovi člani.

2. Države članice lahko določijo, da za imetnike pravic iz odstavka 1 veljajo druge določbe te direktive.

Člen 8

Skupščina članov organizacije za kolektivno upravljanje pravic

1. Države članice zagotovijo, da je skupščina članov organizirana v skladu s pravili, določenimi v odstavkih 2 do 10.

2. Skupščina članov se skliče vsaj enkrat letno.

3. Skupščina članov odobri vse spremembe statuta in pogojev članstva organizacije za kolektivno upravljanje pravic, kadar teh pogojev ne ureja statut.

4. Skupščina članov odloča glede imenovanja ali razrešitve direktorjev, spremlja njihovo splošno uspešnost ter odobri njihovo plačilo in druge ugodnosti, kot so denarne in nedenarne ugodnosti, priznanje pokojnine in pokojninskih pravic, pravice do drugih priznanj in pravice do odpravnine.

V organizaciji za kolektivno upravljanje pravic z dvotirnim sistemom upravljanja skupščina članov ne sprejema odločitev glede imenovanja ali razrešitve članov uprave niti ne odobri njihovih plač oziroma drugih ugodnosti, kadar se pristojnost za sprejemanje takih odločitev prenese na nadzorni svet.

5. Skupščina članov v skladu z določbami iz poglavja 2 naslova II sprejema odločitve o vsaj naslednjih vprašanjih:

- (a) splošni politiki o razdelitvi zneskov, do katerih so upravičeni imetniki pravic;
- (b) splošni politiki uporabe nerazdeljivih zneskov;
- (c) splošni naložbeni politiki glede prihodka iz pravic in vseh prihodkov iz naložb prihodka iz pravic;
- (d) splošni politiki o odbitkih od prihodka iz pravic in vseh prihodkov iz naložb prihodka iz pravic;
- (e) uporabi nerazdeljivih zneskov;
- (f) politiki obvladovanja tveganj;
- (g) odobritvi katerih koli pridobitev, prodaje ali hipotek na nepremičnine;
- (h) odobritvi združitve in povezav, ustanovitvi podružnic, pridobitvi drugih subjektov, deležev ali pravic v drugih subjektih;
- (i) odobritvi najemanja posojil, dodeljevanja posojil ali zagotavljanja zavarovanja za posojila.

6. Skupščina članov lahko pristojnosti, našete v točkah (f), (g), (h) in (i) odstavka 5 s sklepom ali določbo v statutu prenese na organ, ki opravlja nadzorno funkcijo.

7. Za namene točk (a) do (d) odstavka 5 lahko države članice od skupščine članov zahtevajo, da določijo podrobnejše pogoje za uporabo prihodka iz pravic in prihodkov iz naložb prihodka iz pravic.

8. Skupščina članov nadzira dejavnosti organizacije za kolektivno upravljanje pravic vsaj tako, da odloča o imenovanju in odstitvi revizorja ter odobri letno poročilo o preglednosti iz člena 22.

Države članice lahko dovolijo alternativne sisteme ali načine imenovanja in odstitve revizorja, če so ti sistemi ali načini

oblikovani tako, da zagotavljajo neodvisnost revizorja od oseb, ki upravljaajo posle organizacije za kolektivno upravljanje pravic.

9. Vsi člani organizacije za kolektivno upravljanje pravic imajo pravico do sodelovanja in pravico do glasovanja na skupščini članov. Vendar lahko države članice dovolijo omejitev pravice članov organizacije za kolektivno upravljanje pravic do sodelovanja in uveljavljanja glasovalnih pravic na skupščini članov, ki temelji na enem ali na obeh naslednjih merilih:

- (a) trajanje članstva;
- (b) prejeti zneski ali zneski, do katerih so upravičeni člani;

pod pogojem, da so ta merila določena in uveljavljena na pošten in sorazmeren način.

Merila, določena v točkah (a) in (b) prvega pododstavka, se navedejo v statutu ali pogojih članstva organizacije za kolektivno upravljanje pravic in so javno dostopna v skladu s členi 19 in 21.

10. Vsak član organizacije za kolektivno upravljanje pravic ima pravico, da katero koli drugo osebo ali subjekt pooblasti, da v njegovem imenu sodeluje in glasuje na skupščini članov, če takšno pooblastilo ne povzroči navzkrižja interesov, kot na primer kadar član pooblasti drugega člana, ki ne pripada isti kategoriji imetnikov pravic v okviru organizacije za kolektivno upravljanje pravic.

Vendar lahko države članice določijo omejitve glede imenovanja pooblaščenecv in uveljavljanja glasovalnih pravic članov, ki jih predstavljajo, če takšne omejitve ne vplivajo na primerno in uspešno sodelovanje članov pri sprejemanju odločitev v organizaciji za kolektivno upravljanje pravic.

Vsako pooblastilo velja za eno samo skupščino članov. Pooblaščenec ima na skupščini članov enake pravice, kot bi jih imel član, ki ga je pooblastil. Pooblaščenec glasuje v skladu z navodili, ki jih izda član, ki ga je pooblastil.

11. Države članice se lahko odločijo, da pristojnosti skupščine članov lahko izvaja skupščina delegatov, ki jo vsaj vsaka štiri leta izvolijo člani organizacije za kolektivno upravljanje pravic, pod pogojem, da:

- (a) se zagotovi primerna in uspešna udeležba članov pri sprejemanju odločitev v organizaciji za kolektivno upravljanje pravic, ter
- (b) je zastopanost različnih kategorij članov v skupščini delegatov poštena in uravnotežena.

Pravila, določena v odstavkih 2 do 10, se smiselno uporabljajo za skupščino delegatov.

12. Države članice se lahko odločijo, da v primeru, ko organizacija za kolektivno upravljanje pravic zaradi svoje pravne oblike nima skupščine članov, pristojnosti te skupščine izvaja organ, ki opravlja nadzorno funkcijo. Pravila, določena v odstavkih 2 do 5, 7 in 8, se smiselno uporabljajo za takšen organ, ki opravlja nadzorno funkcijo.

13. Kadar ima organizacija za kolektivno upravljanje pravic člane, ki so subjekti, ki zastopajo imetnike pravic, lahko države članice odločijo, da lahko vse ali nekatere pristojnosti skupščine članov izvaja skupščina teh imetnikov pravic. Pravila, določena v odstavkih 2 do 10, se smiselno uporabljajo za skupščino imetnikov pravic.

Člen 9

Nadzorna funkcija

1. Države članice zagotovijo, da ima vsaka organizacija za kolektivno upravljanje pravic nadzorno funkcijo za stalno spremljanje dejavnosti in izvajanje nalog s strani oseb, ki upravljajo poslovanje te organizacije.
2. Različne kategorije članov organizacije za kolektivno upravljanje pravic so v organu, ki opravlja nadzorno funkcijo, zastopane pravično in uravnoteženo.
3. Vsaka oseba, ki opravlja nadzorno funkcijo, vsako leto skupščini članov poda individualno izjavo o navzkrižju interesov, ki vsebuje informacije iz drugega pododstavka člena 10(2).
4. Organ, ki opravlja nadzorno funkcijo, se redno sestaja in je pristojen vsaj za:
- (a) izvajanje pristojnosti, ki jih je nanj prenesla skupščina članov, tudi v skladu s členom 8(4) in (6);
- (b) spremljanje dejavnosti in opravljanja nalog oseb iz člena 10, vključno z izvajanjem odločitev skupščine članov in še posebej splošnih politik, navedenih v točkah (a) do (d) člena 8(5).
5. Organ, ki opravlja nadzorno funkcijo, skupščini članov vsaj enkrat letno poroča o izvrševanju svojih pooblastil.

Člen 10

Obveznosti oseb, ki upravljajo posle organizacije za kolektivno upravljanje pravic

1. Države članice zagotovijo, da vsaka organizacija za kolektivno upravljanje pravic sprejme vse ukrepe, potrebne da osebe, ki upravljajo njene posle, to počnejo skrbno, preudarno in primerno, pri čemer se uporabljajo zanesljivi upravni in računovodski postopki ter mehanizmi notranjega nadzora.

2. Države članice zagotovijo, da organizacije za kolektivno upravljanje pravic oblikujejo in izvajajo postopke tako, da se izognejo nasprotju interesov, kadar pa se jim ni mogoče izogniti, da oblikujejo in izvajajo postopke za opredelitev, upravljanje, spremljanje in razkritje dejanskih ali morebitnih nasprotij interesov na tak način, da se prepreči njihov negativni učinek na kolektivne interese imetnikov pravic, ki jih organizacija zastopa.

Postopki iz prvega pododstavka vključujejo letno individualno izjavo vsake od oseb iz odstavka 1 skupščini članov, ki vsebuje informacije o:

- (a) vseh interesih v organizaciji za kolektivno upravljanje pravic;
- (b) vsakem plačilu, ki so ga v preteklem finančnem letu prejeli od organizacije za kolektivno upravljanje pravic, vključno v obliki pokojninskih skladov, ugodnosti v naravi in drugimi vrstami prednosti;
- (c) vseh zneskih, ki so jih v preteklem finančnem letu kot imetniki pravic prejeli od organizacije za kolektivno upravljanje pravic;
- (d) izjavi glede katerega koli dejanskega ali morebitnega nasprotja med njihovimi kakršnimi koli osebnimi interesi in interesi organizacije za kolektivno upravljanje pravic ali med njihovimi kakršnimi koli obveznostmi do organizacije za kolektivno upravljanje pravic in dolžnostmi do katere koli druge pravne ali fizične osebe.

POGLAVJE 2

Upravljanje prihodkov iz pravic

Člen 11

Zbiranje in uporaba prihodkov iz pravic

1. Države članice zagotovijo, da organizacije za kolektivno upravljanje pravic izpolnjujejo pravila, določena v odstavkih 2 do 5.

2. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic skrbno zbira in upravlja prihodke iz pravic.

3. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic v svojih računih ločeno vodi:

(a) prihodke iz pravic in kakršne koli prihodke iz naložb prihodkov iz pravic, ter

(b) morebitna lastna sredstva in prihodke od takih sredstev od provizij za upravljanje ali od drugih dejavnosti.

4. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic prihodkov iz pravic ali kakršnega koli prihodka iz naložb prihodkov iz pravic ni dovoljeno uporabiti za druge namene kakor za razdelitev imetnikom pravic, razen kadar je dovoljeno, da jih odbije ali kompenzira provizije za njihovo upravljanje v skladu z odločitvijo, sprejeto v skladu s točko (d) člena 8(5), ali uporabi prihodke iz pravic ali prihodke iz naložb prihodkov iz pravic v skladu z odločitvijo, sprejeto v skladu s členom 8(5).

5. Kadar organizacija za kolektivno upravljanje pravic prihodke iz pravic ali kakršen koli prihodek iz naložb prihodkov iz pravic uporabi za naložbe, to stori v najboljšem interesu imetnikov pravic, katerih pravice zastopa, pri tem pa upošteva splošno naložbeno politiko in politiko obvladovanja tveganja iz točk (c) in (f) člena 8(5) in naslednja pravila:

(a) kadar obstaja kakršno koli morebitno nasprotje interesov, organizacija za kolektivno upravljanje pravic zagotovi, da je naložba opravljena zgolj v interesu teh imetnikov pravic;

(b) sredstva se vložijo tako, da se zagotovijo varnost, kakovost, likvidnost in donosnost portfelja kot celote;

(c) sredstva so ustrezno raznolika, da se preprečita preveliko zanašanje na kakršno koli določeno sredstvo in kopičenje tveganj v portfelju kot celoti.

Člen 12

Odbitki

1. Države članice zagotovijo, da kadar imetnik pravic organizaciji za kolektivno upravljanje pravic dovoli, da upravlja njegove pravice, mora organizacija za kolektivno upravljanje pravic imetniku pravic zagotoviti informacije o provizijah za upravljanje in drugih odbitkih od prihodkov iz pravic in od kakršnega koli prihodka iz naložb prihodkov iz pravic, preden pridobi njegovo soglasje za upravljanje njegovih pravic.

2. Odbitki so razumni glede na storitve, ki jih organizacija za kolektivno upravljanje pravic zagotavlja imetnikom pravic – po potrebi vključno s storitvami iz odstavka 4 – in določeni na podlagi objektivnih meril.

3. Provizije za upravljanje ne presegajo upravičenih in dokumentiranih stroškov, ki jih je imela organizacija za kolektivno upravljanje pravic z upravljanjem avtorske in sorodnih pravic.

Države članice zagotovijo, da zahteve, ki veljajo za uporabo in preglednost uporabe zneskov, ki so bili odbiti ali kompenzirani za provizije za upravljanje, veljajo tudi za vse druge odbitke zaradi stroškov upravljanja avtorske ali sorodnih pravic.

4. Kadar organizacija za kolektivno upravljanje pravic zagotavlja socialne, kulturne ali izobraževalne storitve, ki se financirajo z odbitki od prihodkov iz pravic, ali iz kakršnega koli prihodka iz naložb prihodkov iz pravic, take storitve zagotavlja na podlagi poštenih meril, zlasti v zvezi z dostopom do in obsegom teh storitev.

Člen 13

Razdelitev zneskov, do katerih so upravičeni imetniki pravic

1. Brez poseganja v člen 15(3) in člen 28 države članice zagotovijo, da vsaka organizacija za kolektivno upravljanje pravic redno, skrbno in natančno razdeljuje in plačuje zneske, do katerih so upravičeni imetniki pravic v skladu s splošno politiko o razdeljevanju iz točke (a) člena 8(5).

Države članice zagotovijo tudi, da organizacije za kolektivno upravljanje pravic ali njihovi člani, ki so subjekti, ki zastopajo imetnike pravic, razdelitev in plačila teh zneskov izvedejo čim prej, najpozneje pa devet mesecev po koncu poslovnega leta, v katerem so bili prihodki pobrani, razen če obstajajo objektivni razlogi, povezani zlasti s poročanjem uporabnikov, identifikacijo pravic, imetniki pravic ali usklajevanjem informacij o delih in drugi vsebini z imetniki pravic, ki preprečujejo, da bi organizacije za kolektivno upravljanje pravic ali, kadar je ustrezno, njihovi člani, ta rok spoštovali.

2. Kadar zneskov, do katerih so upravičeni imetniki pravic, ni mogoče razdeliti v roku iz odstavka 1, ker ustreznih imetnikov pravic ni možno identificirati ali locirati in se izjema od tega roka ne uporabi, se ti zneski hranijo ločeno na računih organizacije za kolektivno upravljanje pravic.

3. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic sprejme vse potrebne ukrepe v skladu z odstavkom 1 za identificiranje in lociranje imetnikov pravic. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic da na razpolago, najpozneje tri mesece po poteku roka iz odstavka 1, informacije o delih in drugi vsebini, za katere enega ali več imetnikov pravic ni bilo mogoče identificirati ali locirati:

(a) imetnikom pravic, ki jih zastopa, subjektom, ki zastopajo imetnike pravic, kadar so ti subjekti člani organizacij za kolektivno upravljanje pravic, in

(b) vsem organizacijam za kolektivno upravljanje pravic, s katerimi je sklenila sporazum o zastopanju.

Informacije iz prvega pododstavka vključujejo, kadar je na voljo, naslednje:

- (a) naslov dela ali druge vsebine;
- (b) ime imetnika pravic;
- (c) ime založnika ali producenta ter
- (d) katero koli drugo informacijo, ki je na voljo in ki bi lahko prispeva k identifikaciji imetnika pravic.

Organizacija za kolektivno upravljanje pravic preveri tudi evidenco iz člena 6(5) in druge evidence, ki so na voljo. Če zgoraj navedeni ukrepi ne dajo rezultatov, organizacija za kolektivno upravljanje pravic to informacijo da na voljo javnosti najpozneje eno leto po izteku trimesečnega obdobja.

4. Kadar zneskov, do katerih so upravičeni imetniki pravic, ni mogoče razdeliti, se po treh letih od konca poslovnega leta, v katerem so bili pobrani prihodki iz pravic, in pod pogojem, da je organizacija za kolektivno upravljanje pravic sprejela vse potrebne ukrepe za identifikacijo in lociranje imetnikov pravic iz odstavka 3, šteje, da so ti zneski nerazdeljivi.

5. Skupščina članov organizacije za kolektivno upravljanje pravic odloči o tem, kako se bodo porabili nerazdeljivi zneski, v skladu s točko (b) člena 8(5), brez poseganja v pravico imetnikov pravice, da te zneske zahtevajo od organizacije za kolektivno upravljanje pravic v skladu s predpisi držav članic o zastaranju zahtevkov.

6. Države članice lahko omejijo ali določijo dovoljeno uporabo nerazdeljivih zneskov med drugim tako, da zagotovijo, da se takšni zneski uporabijo ločeno in neodvisno za financiranje socialnih, kulturnih in izobraževalnih dejavnosti, ki bi bile v korist imetnikov pravic.

POGLAVJE 3

Upravljanje pravic v imenu drugih organizacij za kolektivno upravljanje pravic

Člen 14

Pravice, ki se upravljajo na podlagi sporazumov o zastopanju

Države članice zagotovijo, da organizacija za kolektivno upravljanje pravic ne postavlja v slabši položaj nobenih imetnikov pravic, katerih pravice upravlja v okviru sporazuma o zastopanju, zlasti v zvezi z veljavnimi tarifami, provizijami za upra-

vljanje ter pogoji za pobiranje prihodkov iz pravic in razdelitev zneskov, do katerih so upravičeni imetniki pravic.

Člen 15

Odbitki in plačila v sporazumih o zastopanju

1. Države članice zagotovijo, da organizacija za kolektivno upravljanje pravic razen provizij za upravljanje ne uporablja nobenih odbitkov za prihodke iz pravic, ki izhajajo iz pravic, ki jih upravlja na podlagi sporazuma o zastopanju, in za kakršne koli prihodke, ki izhajajo iz naložb prihodkov iz teh pravic, razen če druga organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ki je stranka sporazuma o zastopanju, izrecno ne pristane na takšne odbitke.

2. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic redno, skrbno, in natančno razdeljuje in plačuje zneske, do katerih so upravičene druge organizacije za kolektivno upravljanje pravic.

3. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic to razdelitev in plačila drugim organizacijam za kolektivno upravljanje pravic izvede čim hitreje in najpozneje devet mesecev po koncu poslovnega leta, v katerem so bili prihodki iz pravic pobrani, razen če obstajajo objektivni razlogi, povezani zlasti s poročanjem uporabnikov, identifikacijo pravic, imetniki pravic ali usklajevanjem informacij o delih in drugi vsebini z imetniki pravic, ki preprečujejo, da bi organizacije za kolektivno upravljanje pravic ta rok spoštovale.

Druga organizacija za kolektivno upravljanje pravic ali, kadar ima člane, ki so subjekti, ki zastopajo imetnike pravic, ti člani, to razdelitev in plačila imetnikom pravic izvedejo čim prej, najpozneje pa šest mesecev po prejemu teh zneskov, razen če obstajajo objektivni razlogi, povezani zlasti s poročanjem uporabnikov, identifikacijo pravic, imetniki pravic ali usklajevanjem informacij o delih in drugi vsebini z imetniki pravic, ki preprečujejo, da bi organizacije za kolektivno upravljanje pravic ali, kadar je ustrezno, njihovi člani, ta rok spoštovali.

POGLAVJE 4

Odnosi z uporabniki

Člen 16

Licenciranje

1. Države članice zagotovijo, da organizacije za kolektivno upravljanje pravic in uporabniki vodijo pogajanja v zvezi z licenciranjem pravic v dobri veri. Organizacije za kolektivno upravljanje in uporabniki si med seboj zagotovijo vse potrebne informacije.

2. Pogoji za izdajanje licenc temeljijo na objektivnih in nediskriminativnih merilih. Organizacijam za kolektivno upravljanje pravic ni treba uporabiti licenčnih pogojev, dogovorjenih z uporabnikom, kot precedens za druge spletne storitve, kadar uporabnik zagotavlja novo vrsto spletnih storitev, ki so javnosti v Uniji na voljo manj kot tri leta.

Imetniki pravic za uporabo njihovih pravic prejmejo ustrezno plačilo. Tarife za izključne pravice in pravice do plačila so zmerne med drugim glede na ekonomsko vrednost uporabe pravic, s katerimi se trguje, ob upoštevanju narave in obsega uporabe dela in druge vsebine ter v zvezi z ekonomsko vrednostjo storitev, ki jih zagotavlja organizacija za kolektivno upravljanje pravic. Organizacije za kolektivno upravljanje pravic zadevne uporabnike seznanijo z merili, uporabljenimi za določitev teh tarif.

3. Organizacije za kolektivno upravljanje pravic brez nepotrebnega odlašanja odgovorijo na zahteve uporabnikov in med drugim navedejo informacije, ki jih organizacija za kolektivno upravljanje pravic potrebuje, da ponudi licenco.

Po prejemu vseh potrebnih informacij organizacija za kolektivno upravljanje pravic nemudoma bodisi ponudi licenco ali uporabniku da utemeljeno izjavo o tem, zakaj ne namerava izdati licence za določeno storitev.

4. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic uporabnikom omogoči, da z njo komunicirajo v elektronski obliki, vključno, kadar je ustrezno, za namene poročanja o uporabi licence.

Člen 17

Obveznosti uporabnikov

Države članice sprejmejo določbe, s katerimi zagotovijo, da uporabniki v dogovorjenem ali vnaprej določenem času in dogovorjeni ali vnaprej določeni obliki organizacijam za kolektivno upravljanje pravic zagotovijo take informacije o uporabi pravic, ki jih zastopa organizacija za kolektivno upravljanje pravic, kot so potrebne za pobiranje prihodkov iz pravic in za razdeljevanje in plačilo zneskov, do katerih so upravičeni imetniki pravic. Pri odločanju o obliki zagotavljanja takih informacij organizacije za kolektivno upravljanje pravic in uporabniki karseda upoštevajo prostovoljna merila panoge.

POGLAVJE 5

Preglednost in poročanje

Člen 18

Obveščanje imetnikov pravic o upravljanju njihovih pravic

1. Brez poseganja v odstavku 2 tega člena ter člena 19 in člena 28(2) države članice zagotovijo, da organizacija za kolektivno

upravljanje pravic vsakemu imetniku pravic, ki mu je dodelila prihodke iz pravic ali nakazala plačilo, najmanj enkrat na leto v obdobju, na katero se nanašajo informacije, da na voljo vsaj naslednje informacije:

- (a) vse kontaktne podatke, za katere je imetnik pravic pooblastil organizacijo za kolektivno upravljanje pravic, da jih uporabi za identificiranje in lociranje imetnika pravice;
- (b) prihodke iz pravic, dodeljene imetniku pravic;
- (c) zneske, ki jih je imetniku pravic plačala organizacija za kolektivno upravljanje pravic na kategorijo upravljanih pravic in vrsto uporabe;
- (d) obdobje, v katerem so se uporabljale pravice, zaradi česar so bili imetniku pravic dodeljeni in plačani zneski, razen če objektivni razlogi, povezani s poročanjem uporabnikov, preprečujejo, da bi organizacije za kolektivno upravljanje pravic zagotovile te informacije;
- (e) odbitke v zvezi s provizijami za upravljanje;
- (f) odbitke za vse namene, razen v zvezi s provizijami za upravljanje, vključno s tistimi, ki se zahtevajo po nacionalnem pravu za zagotavljanje katerih koli socialnih, kulturnih ali izobraževalnih storitev;
- (g) vse prihodke iz pravic, dodeljenih imetniku pravic in ki za katero koli obdobje niso bili poravnani.

2. Kadar organizacija za kolektivno upravljanje pravic dodeljuje prihodke iz pravic in so njeni člani subjekti, odgovorni za razdelitev prihodkov iz pravic imetnikom pravic, organizacija za kolektivno upravljanje pravic informacije, navedene v odstavku 1, zagotovi tem subjektom, če teh informacij nimajo. Države članice zagotovijo, da subjekti vsakemu imetniku pravic, ki so mu dodelili prihodke iz pravic ali opravili plačilo v obdobju, na katerega se nanašajo informacije, navedene v odstavku 1, najmanj enkrat na leto zagotovijo vsaj te informacije.

Člen 19

Obveščanje drugih organizacij za kolektivno upravljanje pravic o upravljanju pravic na podlagi sporazumov o zastopanju

Države članice zagotovijo, da organizacija za kolektivno upravljanje pravic organizacijam za kolektivno upravljanje pravic, v imenu katere upravlja pravice na podlagi sporazuma o zastopanju, najmanj enkrat na leto in v elektronski obliki, za obdobje, na katerega se informacije nanašajo, da na voljo vsaj naslednje informacije:

- (a) dodeljene prihodke iz pravic, zneske, ki jih je plačala organizacija za kolektivno upravljanje pravic na kategorijo upravljanjih pravic in vrsto uporabe, za pravice, ki jih upravlja na podlagi sporazuma o zastopanju, in vse dodeljene prihodke iz pravic, ki za katero koli obdobje niso bili poravnani;
- (b) odbitke v zvezi s provizijami za upravljanje;
- (c) odbitke za kateri koli namen, razen v zvezi s provizijami za upravljanje iz člena 15;
- (d) informacije o izdanih licencah ali licencah, katerih izdaja je bila zavrnjena, v zvezi z deli in drugimi vsebinami, ki ga zajema sporazum o zastopanju;
- (e) sklepe, ki jih je sprejela skupščina članov, če so ti sklepi pomembni za upravljanje pravic po sporazumu o zastopanju.
- (d) seznam oseb iz člena 10;
- (e) svojo splošno politiko razdelitve zneskov, do katerih so upravičeni imetniki pravic;
- (f) svojo splošno politiko provizij za upravljanje;
- (g) svojo splošno politiko odbitkov, razen v zvezi s provizijami za upravljanje, od prihodkov iz pravic in o dohodku, ki izhaja iz naložb prihodkov iz pravic, vključno z odbitki za namene socialnih, kulturnih in izobraževalnih storitev;
- (h) seznam sporazumov o zastopanju, ki jih je sklenila, in imena organizacij za kolektivno upravljanje pravic, s katerimi je sklenila te sporazume o zastopanju;
- (i) splošno politiko uporabe nerazdeljivih zneskov;
- (j) razpoložljive postopke za obravnavanje pritožb in reševanje sporov v skladu s členi 33, 34 in 35.

Člen 20

Obveščanje imetnikov pravic, drugih organizacij za kolektivno upravljanje pravic in uporabnikov na zahtevo

Brez poseganja v člen 25 države članice zagotovijo, da organizacija za kolektivno upravljanje pravic v odgovor na ustrezno utemeljeno zahtevo da na razpolago, brez nepotrebnega odlaganja in z elektronskimi sredstvi, kateri koli organizaciji za kolektivno upravljanje pravic, v imenu katere upravlja pravice na podlagi sporazuma o zastopanju, ali kateremu koli imetniku pravic ali uporabniku, vsaj naslednje informacije:

- (a) dela in druge vsebine, ki jih zastopa, pravice, s katerimi upravlja neposredno ali na podlagi sporazumov o zastopanju, ter ozemlja, ki jih pokriva, ali
- (b) kadar zaradi obsega dejavnosti organizacije za kolektivno upravljanje pravic takšnih del ali druge vsebine ni mogoče opredeliti, vrste del ali druge vsebine, ki jih zastopa, pravice, ki jih upravlja, in ozemlja, ki jih pokriva.

Člen 21

Razkritje informacij javnosti

1. Države članice zagotovijo, da organizacija za kolektivno upravljanje pravic objavi vsaj naslednje informacije:

- (a) svoj statut;
- (b) svoje pogoje članstva in pogoje glede prekinitve pooblastila za upravljanje pravic, če ti niso vključeni v statut;
- (c) standardne licenčne pogodbe in standardne veljavne tarife, vključno s popusti;

2. Organizacije za kolektivno upravljanje pravic na svoji spletni strani objavijo in posodablajo informacije iz odstavka 1. Te informacije so na tej spletni strani stalno na voljo javnosti.

Člen 22

Letno poročilo o preglednosti

1. Države članice zagotovijo, da organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ne glede na njeno pravno obliko po nacionalnem pravu, za vsako poslovno leto najpozneje v osmih mesecih od konca tega poslovnega leta pripravi in objavi letno poročilo o preglednosti, vključno s posebnim poročilom iz odstavka 3.

Organizacija za kolektivno upravljanje pravic na svoji spletni strani objavi letno poročilo o preglednosti, ki je na tej spletni strani na voljo javnosti vsaj pet let.

2. Letno poročilo o preglednosti vsebuje vsaj informacije iz Priloge.

3. Posebno poročilo obravnava uporabo zneskov, odbitih za namene socialnih, kulturnih in izobraževalnih storitev, in vsebuje vsaj informacije iz točke 3 Priloge.

4. Računovodske informacije, vključene v letnem poročilu o preglednosti revidira ena ali več oseb, ki so zakonsko pooblašene za revidiranje izkazov v skladu z Direktivo 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87).

Revizorsko poročilo, vključno z morebitnimi kvalifikacijami, se v celoti objavi v letnem poročilu o preglednosti.

Za namene tega odstavka računovodske informacije zajemajo finančna poročila iz točke 1(a) Priloge in vse morebitne finančne informacije iz točk (g) in (h) točke 1 ter točke 2 Priloge.

NASLOV III

IZDAJANJE VEČOZEMELJSKIH LICENC ZA SPLETNE PRAVICE ZA GLASBENA DELA S STRANI ORGANIZACIJ ZA KOLEKTIVNO UPRAVLJANJE PRAVIC

Člen 23

Izdajanje večozemeljskih licenc na notranjem trgu

Države članice zagotovijo, da organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki imajo sedež na njihovem ozemlju, pri izdajanju večozemeljskih licenc za spletne pravice za glasbena dela izpolnjujejo zahteve iz tega naslova.

Člen 24

Zmogljivost za obdelavo večozemeljskih licenc

1. Države članice zagotovijo, da ima organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ki izdaja večozemeljske licence za spletne pravice za glasbena dela, zadostno zmogljivost za učinkovito in pregledno elektronsko obdelavo podatkov, potrebnih za upravljanje s temi licencami, vključno za namene opredelitve repertoarja in spremljanja njegove uporabe, zaračunavanje uporabnikom, pobiranje prihodkov iz pravic in razporejanje zneskov, do katerih so upravičeni imetniki pravic.

2. Za namene odstavka 1 organizacija za kolektivno upravljanje pravic izpolnjuje vsaj naslednje pogoje:

- (a) sposobna je natančno identificirati v celoti ali delno glasbena dela, za katerih zastopanje je pooblaščen organizacija za kolektivno upravljanje pravic;
- (b) sposobna je natančno identificirati v celoti ali delno za vsako ustrezno ozemlje pravice in njihove imetnike, za vsako glasbeno delo ali njegov del, za katerega zastopanje je pooblaščen organizacija za kolektivno upravljanje pravic;
- (c) uporablja enotne identifikatorje za identificiranje imetnikov pravic in glasbenih del, pri čemer upošteva, kolikor je to mogoče, prostovoljne industrijske standarde in prakse, oblikovane na mednarodni ravni ali ravni Unije;
- (d) uporablja ustrezna sredstva za pravočasno in učinkovito identifikacijo ter reševanje neskladja v podatkih drugih organizacij za kolektivno upravljanje pravic, ki izdajajo večozemeljske licence za spletne pravice za glasbena dela.

Člen 25

Preglednost informacij o večozemeljskih repertoarjih

1. Države članice zagotovijo, da organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ki izdaja večozemeljske licence za spletne pravice za glasbena dela, ponudnikom spletnih glasbenih storitev, imetnikom pravic, katerih pravice zastopa, in drugim organizacijam za kolektivno upravljanje pravic v odgovor na ustrezno utemeljeno zahtevo zagotovi posodobljene informacije v elektronski obliki, ki omogočajo identifikacijo spletnega glasbenega repertoarja, ki ga zastopa. To vključuje:

- (a) glasbena dela, katere zastopa;
- (b) pravice, katere zastopa v celoti ali delno, in
- (c) ozemlja, ki jih pokriva.

2. Organizacije za kolektivno upravljanje pravic lahko po potrebi sprejmejo razumne ukrepe za zaščito točnosti in celovitosti podatkov, nadzor nad njihovo ponovno uporabo in varovanje poslovno občutljivih informacij.

Člen 26

Točnost informacij o večozemeljskih repertoarjih

1. Države članice zagotovijo, da organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ki izdaja večozemeljske licence za spletne pravice za glasbena dela, ima na voljo postopke, na podlagi katerih lahko imetniki pravic, druge organizacije za kolektivno upravljanje pravic in ponudniki spletnih storitev zahtevajo popravek podatkov iz seznama pogojev na podlagi člena 24(2) ali informacij na podlagi člena 25, kadar takšni imetniki pravic, organizacije za kolektivno upravljanje pravic in ponudniki spletnih storitev na podlagi utemeljenih dokazov menijo, da so podatki ali informacije v zvezi z njihovimi spletnimi pravicami za glasbena dela netočni. Če so zahteve zadovoljivo utemeljene, organizacija za kolektivno upravljanje pravic zagotovi, da se podatki ali informacije nemudoma popravijo.

2. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic imetnikom pravic, katerih glasbena dela so vključena v njen glasbeni repertoar, in imetnikom pravic, ki so ji upravljanje svojih spletnih pravic na glasbenih delih zaupali v skladu s členom 31, omogoči, da ji informacije o njihovih glasbenih delih, pravicah v navedenih delih in ozemljih, glede katerih imetniki pravic pooblastijo organizacijo, posredujejo v elektronski obliki. Pri tem organizacija za kolektivno upravljanje pravic in imetniki pravic upoštevajo, kolikor je to mogoče, prostovoljne industrijske standarde ali prakse v zvezi z izmenjavo podatkov, oblikovane na mednarodni ravni ali ravni Unije, pri čemer se imetnikom pravic omogoči, da v celoti ali delno podrobno opredelijo glasbeno delo, spletne pravice in ozemlja, glede katerih pooblastijo organizacijo.

3. Kadar organizacija za kolektivno upravljanje pravic pooblasti drugo organizacijo za kolektivno upravljanje pravic za izdajanje večozemeljskih licenc za spletne pravice za glasbena dela v skladu s členoma 29 in 30, pooblaščen organizacija za kolektivno upravljanje pravic prav tako uporabi odstavek 2 tega člena v zvezi z imetniki pravic, katerih glasbena dela so vključena v repertoar organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki je izdala pooblastilo, razen v primeru, ko se organizaciji za kolektivno upravljanje pravic dogovorita drugače.

Člen 27

Natančno in pravočasno poročanje ter zaračunavanje

1. Države članice zagotovijo, da organizacija za kolektivno upravljanje pravic spremlja uporabo spletnih pravic za glasbena dela, ki jih v celoti ali delno zastopa, s strani ponudnikov spletnih storitev, ki jim je izdala večozemeljsko licenco za navedene pravice.

2. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic ponudnikom spletnih storitev omogoči, da poročila o dejanski uporabi spletnih pravic za glasbena dela predložijo v elektronski obliki, ponudniki spletnih storitev pa o dejanski uporabi teh del natančno poročajo. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic omogoči uporabo vsaj ene metode poročanja, pri kateri se upoštevajo prostovoljni industrijski standardi ali prakse, oblikovane na mednarodni ravni ali ravni Unije, za elektronsko izmenjavo teh podatkov. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic lahko zavrne poročilo ponudnika spletnih storitev v lastniškem formatu, če organizacija omogoča poročanje, pri katerem se uporabi industrijski standard za elektronsko izmenjavo podatkov.

3. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic ponudniku spletnih storitev izda račun v elektronski obliki. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic omogoči uporabo vsaj enega formata, pri katerem se upoštevajo prostovoljni industrijski standardi ali prakse, oblikovane na mednarodni ravni ali ravni Unije. Na računu so opredeljena dela in pravice, ki so v celoti ali delno licencirani na podlagi podatkov iz seznama pogojev na podlagi člena 24(2), ter ustrezne dejanske uporabe, kolikor je to mogoče, na podlagi informacij, ki jih predloži ponudnik spletnih storitev, in formata, ki se je uporabil za predložitev teh informacij. Ponudnik spletnih storitev računa ne more zavrniti zaradi njegove oblike, če organizacija za kolektivno upravljanje pravic uporablja industrijski standard.

4. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic po prejemu poročila o dejanski uporabi spletnih pravic za glasbena dela ponudniku spletnih storitev nemudoma izda točen račun, razen kadar to ni možno zaradi razlogov na strani ponudnika spletnih storitev.

5. V organizaciji za kolektivno upravljanje pravic so na voljo ustrezni postopki, ki ponudniku spletnih storitev omogočajo, da izpodbija točnost računa, tudi kadar ponudnik spletnih storitev prejme račune od ene ali več organizacij za kolektivno upravljanje pravic za iste spletne pravice za isto glasbeno delo.

Člen 28

Točno in pravočasno plačilo imetnikom pravic

1. Brez poseganja v odstavek 3 države članice zagotovijo, da organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ki izdaja večozemeljske licence za spletne pravice za glasbena dela, po prejemu poročila o dejanski uporabi dela nemudoma razdeli zneske, do katerih so upravičeni imetniki pravic in ki izhajajo iz zadevnih licenc, razen kadar to ni možno zaradi razlogov na strani ponudnika spletnih storitev.

2. Brez poseganja v odstavek 3 organizacija za kolektivno upravljanje pravic imetnikom pravic z vsakim plačilom, ki ga opravi po odstavku 1, zagotovi vsaj naslednje informacije:

(a) obdobje, v katerem so se uporabljale pravice, zaradi česar so imetniki pravic upravičeni do plačila, in ozemlja, na katerih so se uporabljale;

(b) zneske, ki jih je organizacija za kolektivno upravljanje pravic pobrala in razdelila, ter odbitke, ki jih je izvedla, za vsako spletno pravico za vsako glasbeno delo, za katere so imetniki pravic delno ali v celoti pooblastili organizacijo za kolektivno upravljanje pravic, da jih zastopa;

(c) zneske, ki jih je organizacija za kolektivno upravljanje pravic pobrala za imetnike pravic, odbitke, ki jih je izvedla, in zneske, ki jih je razdelila, v zvezi z vsakim ponudnikom spletnih storitev.

3. Kadar organizacija za kolektivno upravljanje pravic pooblasti drugo kolektivno organizacijo za upravljanje pravic za izdajanje večozemeljskih licenc za spletne pravice za glasbena dela v skladu s členom 29 in 30, pooblaščen organizacija za kolektivno upravljanje pravic natančno in brez nepotrebnega odlašanja razdeli zneske iz odstavka 1 in predloži informacije iz odstavka 2 organizaciji za kolektivno upravljanje pravic, ki je izdala pooblastilo. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ki je izdala pooblastilo, je odgovorna za nadaljnjo razdelitev teh zneskov in za posredovanje teh informacij imetnikom pravic, razen če se organizaciji za kolektivno upravljanje pravic dogovorita drugače.

Člen 29

Sporazumi med organizacijami za kolektivno upravljanje pravic o izdajanju večozemeljskih licenc

1. Države članice zagotovijo, da je kateri koli sporazum o zastopanju, ki ga skleneta organizaciji za kolektivno upravljanje pravic in s katerim ena organizacija za kolektivno upravljanje pravic drugo pooblasti za izdajanje večozemeljskih licenc za spletne pravice za glasbena dela iz lastnega glasbenega repertoarja, neizključen. Pooblaščen organizacija za kolektivno upravljanje pravic te spletne pravice upravlja nediskriminatorno.

2. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ki je izdala pooblastilo, obvesti svoje člane o glavnih pogojih sporazuma, vključno z njegovim trajanjem in stroški storitev, ki jih opravlja pooblaščen organizacija za kolektivno upravljanje pravic.

3. Pooblaščen organizacija za kolektivno upravljanje pravic obvesti organizacijo za kolektivno upravljanje pravic, ki je izdala pooblastilo, o glavnih pogojih, pod katerimi se izdajo licence za njene spletne pravice, vključno z naravo izkoriščanja, vsemi določbami, ki se nanašajo ali vplivajo na licenčnine, trajanjem licence, obračunskimi obdobji in zajetimi ozemlji.

Člen 30

Obveznost zastopanja druge organizacije za kolektivno upravljanje pravic pri izdajanju večozemeljskih licenc

1. Države članice zagotovijo, da kadar organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ki ne izdaja ali ponuja izdaje večozemeljskih licenc za spletne pravice za glasbena dela iz lastnega glasbenega repertoarja, drugo organizacijo za kolektivno upravljanje pravic zaprosi, da z njo sklene sporazum o zastopanju teh pravic, mora zaprosena organizacija za kolektivno upravljanje pravic tak predlog sprejeti, če sama že izdaja ali ponuja izdajo večozemeljskih licenc za enako kategorijo spletnih pravic za glasbena dela iz repertoarja ene ali več drugih organizacij za kolektivno upravljanje pravic.

2. Zaprosena organizacija za kolektivno upravljanje pravic organizaciji za kolektivno upravljanje pravic, ki je zaprosila za sporazum odgovori pisno in brez nepotrebnega odlašanja.

3. Brez poseganja v odstavka 5 in 6 zaprosena organizacija za kolektivno upravljanje pravic upravlja zastopani repertoar organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki je zaprosila za sporazum, pod istimi pogoji, kot jih uporablja za upravljanje lastnega repertoarja.

4. Zaprosena organizacija za kolektivno upravljanje pravic vključi zastopani repertoar organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki je zaprosila za sporazum, v vse ponudbe, ki jih naslovi na ponudnike spletnih storitev.

5. Provizija za upravljanje za storitev, ki jo opravlja zaprosena organizacija za kolektivno upravljanje pravic za organizacijo, ki je zaprosila za sporazum, ne presega razumnih stroškov, ki jih je imela zaprosena organizacija za kolektivno upravljanje pravic.

6. Organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ki je zaprosila za sporazum, zaproseni organizaciji za kolektivno upravljanje pravic da na voljo informacije v zvezi z lastnim glasbenim repertoarjem, ki so potrebne za zagotovitev večozemeljskih licenc za spletne pravice za glasbena dela. Kadar so informacije nezadostne ali predložene v obliki, ki zaproseni organizaciji za kolektivno upravljanje pravic ne omogoča izpolnjevanja zahtev iz tega naslova, lahko zaprosena organizacija za kolektivno upravljanje pravic zaračuna razumne stroške, ki

nastanejo pri izpolnjevanju teh zahtev, ali izključi dela, za katera so bile predložene nezadostne informacije ali informacije, ki jih ni mogoče uporabiti.

Člen 31

Dostop do izdajanja večozemeljskih licenc

Če organizacija za kolektivno upravljanje pravic do 10. aprila 2017 ne izdaja ali ponuja izdaje večozemeljskih licenc za spletne pravice za glasbena dela ali drugi organizaciji za kolektivno upravljanje pravic ne dovoli zastopanja teh pravic za tak namen, države članice zagotovijo, da lahko imetniki pravic, ki so to organizacijo za kolektivno upravljanje pravic pooblastili za zastopanje njihovih spletnih pravic za glasbena dela, iz te organizacije za kolektivno upravljanje pravic umaknejo spletne pravice za glasbena dela za namene izdaje večozemeljskih licenc v zvezi z vsemi ozemlji, ne da bi zaradi tega morali umakniti spletne pravice za glasbena dela za namene izdaje enoozemeljske licence, da bi tako sami izdali večozemeljske licence za svoje spletne pravice za glasbena dela ali da bi to storili prek drugega subjekta, ki bi ga sami pooblastili, ali prek organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ki izpolnjuje določbe iz tega naslova.

Člen 32

Odstopanja na področju spletnih glasbenih pravic za radijske in televizijske programe

Zahteve iz tega naslova se ne uporabljajo za organizacije za kolektivno upravljanje pravic, ko na podlagi prostovoljnega združevanja zahtevanih pravic in v skladu s pravili o konkurenci iz členov 101 in 102 PDEU izdajo večozemeljsko licenco za spletne pravice za glasbena dela, za katero zaprosi izdajatelj programa, da lahko svoje radijske ali televizijske programe sporoči in da na voljo javnosti istočasno s prvotnim oddajanjem, pred njim ali po njem, in tudi kakršen koli spletni material, vključno s predogledi, ki ga ustvari izdajatelj programa ali se ustvari zanj in je pomožen prvotnemu oddajanju radijskega ali televizijskega programa.

NASLOV IV

IZVRŠILNI UKREPI

Člen 33

Pritožbeni postopki

1. Države članice zagotovijo, da organizacije za kolektivno upravljanje pravic svojim članom in organizacijam za kolektivno upravljanje pravic, v imenu katerih upravlja pravice na podlagi sporazuma o zastopanju, zagotovijo dostop do učinkovitih in pravočasnih postopkov za obravnavanje pritožb in reševanje sporov, zlasti v zvezi s pooblastilom za upravljanje pravic ter prekinitvijo ali umikom pravic, pogoji članstva, pobiranjem zneskov, do katerih so upravičeni imetniki pravic, odbitki in razdelitvijo.

2. Organizacije za kolektivno upravljanje pravic na pritožbe članov ali organizacij za kolektivno upravljanje pravic, v imenu katerih upravljajo pravice na podlagi sporazuma o zastopanju, odgovorijo v pisni obliki. Kadar organizacija za kolektivno upravljanje pravic pritožbo zavrne, za to navede razloge.

Člen 34

Postopki za alternativno reševanje sporov

1. Države članice lahko določijo, da se za spore med organizacijami za kolektivno upravljanje pravic, člani organizacij za kolektivno upravljanje pravic, imetniki pravic ali uporabniki v zvezi z določbami nacionalnega prava, sprejetimi na podlagi zahtev iz te direktive, uporabi hiter, neodvisen in nepristranski postopek za alternativno reševanje sporov.

2. Države članice za namene naslova III zagotovijo, da se lahko za naslednje spore v zvezi z organizacijo za kolektivno upravljanje pravic, s sedežem na njihovem ozemlju, ki izdaja ali ponuja izdajanje večozemeljskih licenc za spletne pravice za glasbena dela, uporabi neodvisen in nepristranski postopek za alternativno reševanje sporov:

- (a) spore z dejanskim ali morebitnim ponudnikom spletnih storitev o uporabi členov 16, 25, 26 in 27;
- (b) spore z enim ali več imetniki pravic o uporabi členov 25, 26, 27, 28, 29, 30 in 31;
- (c) spore z drugo organizacijo za kolektivno upravljanje pravic o uporabi členov 25, 26, 27, 28, 29 in 30.

Člen 35

Reševanje sporov

1. Države članice zagotovijo, da se spori med organizacijami za kolektivno upravljanje pravic in uporabniki, zlasti o obstoječih ter predlaganih pogojih za izdajo licenc ter kršitvi pogodbe lahko predložijo sodišču ter, kadar je primerno, drugemu neodvisnemu in nepristranskemu organu za reševanje sporov, kadar ima ta organ izkušnje in znanja s področja prava intelektualne lastnine.

2. Člena 33 in 34 ter odstavek 1 tega člena ne posegajo v pravico strank, da uveljavljajo in branijo svoje pravice z vložitvijo tožbe pred sodiščem.

Člen 36

Skladnost

1. Države članice zagotovijo, da skladnost organizacij za kolektivno upravljanje pravic, ki imajo sedež na njihovem ozemlju, z določbami nacionalnega prava, sprejetimi na podlagi zahtev iz te direktive, spremljajo organi, imenovani v ta namen.

2. Države članice zagotovijo, da so članom organizacij za kolektivno upravljanje pravic, imetnikom pravic, uporabnikom, organizacijam za kolektivno upravljanje pravic in drugim zainteresiranim stranem na voljo postopki, s katerimi se pristojni organi obvestijo o dejavnostih ali razmerah, ki po njihovem mnenju pomenijo kršitev določb nacionalnega prava, sprejetih na podlagi zahtev, določenih v tej direktivi.

3. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, imenovani v ta namen, lahko odredijo ustrezne sankcije in sprejmejo ustrezne ukrepe v primeru neusklajenosti z nacionalnimi določbami, sprejetimi za izvajanje te direktive. Te sankcije in ukrepi so učinkoviti, sorazmerni in odvrtačilni.

Države članice Komisijo o pristojnih organih iz tega člena ter členov 37 in 38 obvestijo do 10. aprila 2016. Komisija informacije, prejete v zvezi s tem, objavi.

Člen 37

Izmenjava informacij med pristojnimi organi

1. Za olajšanje spremljanja uporabe te direktive, vsaka država članica zagotovi, da na zahtevo po informacijah, ki jo prejme od pristojnega organa druge države članice, imenovanega v ta namen, o zadevah, pomembnih za uporabo te direktive, zlasti v zvezi z dejavnostmi organizacij za kolektivno upravljanje pravic, ustanovljenih na ozemlju zaprosene države članice, pristojni organ, imenovan v ta namen, odgovori brez nepotrebnega odlašanja, pod pogojem, da je taka zahteva ustrezno utemeljena.

2. Kadar pristojni organ meni, da organizacija za kolektivno upravljanje pravic, ki je ustanovljena v drugi državi članici, vendar ki deluje znotraj njegovega ozemlja, ni usklajena z določbami nacionalnega prava države članice, v kateri je ta organizacija za kolektivno upravljanje pravic ustanovljena, ki so bile sprejete na podlagi zahtev iz te direktive, lahko vse ustrezne informacije posreduje pristojnemu organu države članice, v kateri je organizacija za kolektivno upravljanje pravic ustanovljena, in lahko, kadar je ustrezno, od tega organa zahteva, da sprejme ustrezne ukrepe, ki so v njegovi pristojnosti. Zaprošeni pristojni organ poda obrazložen odgovor v treh mesecih.

3. Pristojni organ, ki poda tako zahtevo, lahko zadeve iz odstavka 2 posreduje tudi skupini strokovnjakov, ustanovljeni v skladu s členom 41.

Člen 38

Sodelovanje za razvoj večozemeljskega licenciranja

1. Komisija spodbuja redno izmenjavo informacij med pristojnimi organi držav članic, imenovanimi v ta namen, ter med temi organi in Komisijo o razmerah in razvoju v zvezi z večozemeljskim licenciranjem.

2. Komisija se s predstavniki imetnikov pravic, organizacijami za kolektivno upravljanje pravic, uporabniki, potrošniki in drugimi zainteresiranimi stranmi redno posvetuje o njihovih izkušnjah z uporabo določb iz naslova III te direktive. Komisija pristojnim organom zagotovi vse ustrezne informacije, ki izhajajo iz teh posvetovanj, v okviru izmenjave informacij, določenih v odstavku 1.

3. Države članice zagotovijo, da njihovi pristojni organi do 10. oktobra 2017 predložijo Komisiji poročilo o razmerah in razvoju v zvezi z večozemeljskim licenciranjem na njihovem ozemlju. Poročilo vključuje zlasti informacije o razpoložljivosti večozemeljskih licenc v zadevni državi članici, o skladnosti organizacij za kolektivno upravljanje pravic z določbami nacionalnega prava, sprejetimi za izvajanje naslova III te direktive, skupaj z oceno razvoja izdajanja večozemeljskih licenc spletnih pravic za glasbena dela s strani uporabnikov, potrošnikov, imetnikov pravic in drugih zainteresiranih strani.

4. Na podlagi poročil, prejetih na podlagi odstavka 3, in informacij, zbranih na podlagi odstavkov 1 in 2, Komisija oceni uporabo naslova III te direktive. Če je potrebno in kadar je ustrezno na podlagi posebnega poročila, preuči nadaljnje ukrepe za odpravo vseh opredeljenih težav. Ta ocena vključuje zlasti:

- (a) število organizacij za kolektivno upravljanje pravic, ki izpolnjujejo zahteve iz naslova III;
- (b) uporabo členov 29 in 30, vključno s številom sporazumov o zastopanju, ki jih organizacije za kolektivno upravljanje pravic sklenejo na podlagi navedenih členov;
- (c) delež repertoarja v državah članicah, ki je na voljo za izdajanje licenc na večozemeljski podlagi.

NASLOV V

POROČANJE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 39

Uradno obveščanje o organizacijah za kolektivno upravljanje pravic

Države članice na podlagi informacij, ki so jim na voljo, Komisiji do 10. aprila 2016 predložijo seznam organizacij za kolektivno upravljanje pravic, ustanovljenih na njihovem ozemlju.

Države članice Komisijo brez nepotrebnega odlašanja obvestijo o vsaki spremembi tega seznama.

Komisija te informacije objavi in jih posodablja.

Člen 40

Poročilo

Komisija do 10. aprila 2021 oceni uporabo te direktive ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te direktive. To poročilo vključuje oceno o vplivu te direktive na razvoj čezmejnih storitev, na kulturno raznolikost, na odnose med organizacijami za kolektivno upravljanje pravic in uporabniki ter na delovanje organizacij za kolektivno upravljanje pravic, ustanovljenih zunaj Unije, v Uniji, ter o morebitni potrebi po pregledu. Poročilu Komisije se po potrebi priloži zakonodajni predlog.

Člen 41

Skupina strokovnjakov

Ustanovi se skupina strokovnjakov. Sestavljajo jo predstavniki pristojnih organov držav članic. Skupini strokovnjakov predseduje predstavnik Komisije, sestane pa se na pobudo predsedujočega oziroma na zahtevo delegacije države članice. Skupina ima naslednje naloge:

- (a) preučiti učinek prenosa te direktive na delovanje organizacij za kolektivno upravljanje pravic in neodvisnih subjektov za upravljanje na notranjem trgu in opozoriti na morebitne težave;
- (b) organizirati posvete o vseh vprašanih, ki izhajajo iz uporabe te direktive;
- (c) olajšati izmenjavo informacij o pomembnem razvoju zakonodaje in sodne prakse, pa tudi o pomembnem gospodarskem, socialnem, kulturnem in tehnološkem razvoju, zlasti digitalnega trga del in druge vsebine.

Člen 42

Varstvo osebnih podatkov

Za obdelavo osebnih podatkov, ki se opravlja v okviru te direktive, se uporablja Direktiva 95/46/ES.

Člen 43

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 10. aprila 2016. O tem nemudoma obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih določbah sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja nanje določijo države članice same.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

*Člen 44***Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

*Člen 45***Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 26. februarja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

PRILOGA

1. Informacije iz člena 22(2), ki morajo biti vključene v letno poročilo o preglednosti, so:
  - (a) finančna poročila, ki vključujejo bilanco stanja ali izkaz sredstev in obveznosti, izkaz prihodkov in izdatkov za zadevno poslovno leto ter izkaz finančnega izida;
  - (b) poročilo o dejavnostih v poslovnem letu;
  - (c) informacije o zavrnitvi izdaje licence v skladu s členom 16(3);
  - (d) opis pravne strukture in strukture upravljanja organizacije za kolektivno upravljanje pravic;
  - (e) informacije o vseh subjektih, ki so neposredno ali posredno v lasti ali jih neposredno ali posredno, v celoti ali delno nadzorujejo organizacije za kolektivno upravljanje pravic;
  - (f) informacije o skupnem znesku nadomestila, ki je bil v predhodnem letu izplačan osebam iz členov 9(3) in 10, in o drugih ugodnostih, ki so jim bile odobrene;
  - (g) finančne informacije iz točke 2 te priloge;
  - (h) posebno poročilo o uporabi kakršnih koli zneskov, odbitih za namene socialnih, kulturnih in izobraževalnih storitev, ki vsebuje informacije iz točke 3 te priloge.
2. Finančne informacije, ki morajo biti vključene v letno poročilo o preglednosti, so:
  - (a) finančne informacije o prihodkih iz pravic na kategorijo upravljanih pravic in vrsto uporabe (npr. oddajanje, spletno, javno izvajanje), vključno z informacijami o prihodkih iz naložb prihodka iz pravic in o uporabi tega prihodka (ali je razdeljen imetnikom pravic, drugim organizacijam za kolektivno upravljanje pravic ali uporabljen drugače);
  - (b) finančne informacije o stroških upravljanja pravic in drugih storitev, ki jih organizacija za kolektivno upravljanje zagotavlja imetnikom pravic, skupaj z izčrpnim opisom vsaj naslednjih elementov:
    - (i) vseh operativnih in finančnih stroškov, razčlenjenih glede na kategorijo upravljanih pravic, in kadar so stroški posredni in se jih ne more pripisati eni ali več kategorijam pravic obrazložitve metode, uporabljene za razporeditev takih posrednih stroškov;
    - (ii) operativnih in finančnih stroškov, razčlenjenih glede na kategorijo upravljanih pravic in kadar so stroški posredni in se jih ne more pripisati eni ali več kategorijam pravic obrazložitve metode, uporabljene za razporeditev takih posrednih stroškov, ki se nanašajo le na upravljanje pravic, vključno s provizijami za upravljanje, ki se jih odbije ali kompenzira od prihodka iz pravic ali kakršnega koli prihodka iz naložb prihodka iz pravic v skladu s členom 11(4) in členom 12(1), (2) in (3);
    - (iii) operativnih in finančnih stroškov, ki ne zajemajo storitev za upravljanje pravic, vendar vključno s socialnimi, kulturnimi in izobraževalnimi storitvami;
    - (iv) sredstev, ki se uporabljajo za kritje stroškov;
    - (v) odbitkov od prihodkov iz pravic, razčlenjenih glede na kategorijo upravljanih pravic in vrsto uporabe ter namen odbitka, kot so stroški v zvezi z upravljanjem pravic ali socialnimi, kulturnimi ali izobraževalnimi storitvami;
    - (vi) odstotkov, ki jih stroški pravic upravljanja in drugih storitev, ki jih organizacija za kolektivno upravljanje zagotavlja imetnikom pravic, predstavljajo v primerjavi s prihodki iz pravic v zadevnem poslovnem letu na kategorijo upravljanih pravic, in kjer so stroški posredni in se jih ne more pripisati eni ali več kategorijam pravic, obrazložitve metode, uporabljene za dodelitev takih posrednih stroškov;
  - (c) finančne informacije o zneskih, do katerih so upravičeni imetniki pravic, skupaj z izčrpnim opisom vsaj naslednjih elementov:
    - (i) skupnega zneska, dodeljenega imetnikom pravic ter razčlenjenega glede na kategorijo upravljanih pravic in vrsto uporabe;
    - (ii) skupnega zneska, plačanega imetnikom pravic ter razčlenjenega glede na kategorijo upravljanih pravic in vrsto uporabe;
    - (iii) pogostosti plačil z razčlenitvijo glede na kategorijo upravljanih pravic in vrsto uporabe;

- (iv) skupnega prejetega zneska, ki pa še ni bil dodeljen imetnikom pravic ter je razčlenjen glede na kategorijo upravljanih pravic in vrsto uporabe, pri čemer se navede poslovno leto, v katerem so bili ti zneski pobrani;
  - (v) skupnega dodeljenega zneska, ki pa še ni bil razdeljen imetnikom pravic ter je razčlenjen glede na kategorijo upravljanih pravic in vrsto uporabe, pri čemer se navede poslovno leto, v katerem so bili ti zneski pobrani;
  - (vi) razlogov za zamudo, kadar organizacija za kolektivno upravljanje ni izvedla razdelitve in plačil v roku iz člena 13(1);
  - (vii) vseh nerazdeljenih zneskov ter obrazložitev uporabe teh zneskov;
- (d) informacije o odnosih z drugimi organizacijami za kolektivno upravljanje pravic, skupaj z opisom vsaj naslednjih elementov:
- (i) zneskov, prejetih od drugih organizacij za kolektivno upravljanje pravic, in zneskov, plačanim drugim organizacijam za kolektivno upravljanje pravic, razčlenjenih glede na kategorijo pravic, vrsto uporabe in organizacijo;
  - (ii) provizij za upravljanje in drugih odbitkov od prihodka iz pravic, ki ga prejmejo druge organizacije za kolektivno upravljanje pravic, razčlenjenih glede na kategorijo pravic, vrsto uporabe in organizacijo;
  - (iii) provizij za upravljanje in drugih odbitkov v zvezi z zneski, ki so jih plačale druge organizacije za kolektivno upravljanje pravic in so razčlenjeni glede na kategorijo pravic in organizacijo;
  - (iv) zneskov, razdeljenih neposredno imetnikom pravic, ki izhajajo iz drugih organizacij za kolektivno upravljanje pravic, ter razčlenjenega glede na kategorijo pravic in organizacijo.
3. Informacije, ki jih je treba zagotoviti v posebnem poročilu iz člena 22(3), so:
- (a) zneski, ki so bili v poslovnem letu odbiti za namene socialnih, kulturnih in izobraževalnih storitev, razčlenjeni glede na vrsto namena in za vsak namen glede na kategorijo upravljanih pravic in vrsto uporabe;
  - (b) razlaga uporabe teh zneskov, razčlenjenih glede na vrsto namena, vključno s stroški za upravljanje zneskov, odbitih za financiranje socialnih, kulturnih in izobraževalnih storitev, in ločenimi zneski, uporabljenimi za socialne, kulturne in izobraževalne storitve.
-

SKLEPI

SKLEP SVETA št. 136/2014/EU

z dne 20. februarja 2014

o določitvi pravil in postopkov, ki omogočajo udeležbo Grenlandije v sistemu potrjevanja procesa Kimberley

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 203 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropska unija je udeleženec v sistemu potrjevanja procesa Kimberley za mednarodno trgovino s surovimi diamanti (v nadaljnjem besedilu: KP sistem potrjevanja). Kot udeleženec mora zagotavljati, da vsako pošiljko surovih diamantov, ki se uvozi na ozemlje Unije ali se z njega izvozi, spremlja potrdilo.
- (2) Uredba Sveta (ES) št. 2368/2002 ⁽²⁾ določa sistem, ki ga Unija uporablja pri potrjevanju ter uvoznem in izvoznem nadzoru nad surovimi diamanti za namene izvajanja KP sistema potrjevanja.
- (3) Grenlandija ni del ozemlja Unije, vendar je vključena v seznam čezmorskih držav in ozemelj, kakor so določeni v Prilogi II k Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU). V skladu s členom 198 PDEU je namen pridruženja čezmorskih držav in ozemelj k Uniji spodbujanje gospodarskega in socialnega razvoja čezmorskih držav in ozemelj ter vzpostavitev tesnih gospodarskih odnosov med njimi in Unijo kot celoto.
- (4) Danska in Grenlandija sta zahtevali, da se Grenlandiji v okviru njenega sodelovanja z Unijo omogoči udeležba v KP sistemu potrjevanja za mednarodno trgovino s surovimi diamanti. Tako sodelovanje bi okrepilo gospodarske odnose med Unijo in Grenlandijo na področju industrije diamantov, Grenlandiji pa bi omogočila izvoz surovih

diamantov, opremljenih s potrdilom EU, izdanim za namene sistema potrjevanja, kar naj bi spodbudilo gospodarski razvoj Grenlandije.

- (5) Trgovino s surovimi diamanti na Grenlandiji bi bilo zato treba izvajati v skladu s pravili Unije o izvajanju KP sistema potrjevanja za mednarodno trgovino s surovimi diamanti. V skladu s tem se bo z Uredbo (EU) št. 257/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ za namene sistema potrjevanja področje uporabe Uredbe (ES) št. 2368/2002 razširilo na ozemlje Grenlandije.
- (6) Grenlandija bi smela izvažati surove diamante v druge udeležence v KP sistemu potrjevanja le, ko bi pristojni organ Unije, naveden v Prilogi III k Uredbi (ES) št. 2368/2002, zanje izdal potrdilo. Uvoz surovih diamantov na Grenlandijo bi prav tako morali preverjati organi Unije.
- (7) Da bi Grenlandiji omogočili mednarodno trgovino s surovimi diamanti v skladu s pravili na področju trgovine znotraj Unije, se mora Grenlandija zavezati, da bo v svoje nacionalno pravo prenesla ustrezne določbe Uredbe (ES) št. 2368/2002, da bi s tem omogočila uporabo tega sklepa –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Ta sklep določa splošna pravila in pogoje za udeležbo Grenlandije v sistemu potrjevanja ter uvoznega in izvoznega nadzora nad surovimi diamanti, kakor so določeni v Uredbi (ES) št. 2368/2002. Zato ta sklep določa pravila in postopke za uporabo sistema potrjevanja procesa Kimberley (v nadaljnjem besedilu: KP sistem potrjevanja) za surove diamante, uvožene na Grenlandijo ali izvožene z nje, bodisi v Unijo bodisi v druge udeležence v KP sistemu potrjevanja.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 4. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2368/2002 z dne 20. decembra 2002 o izvajanju sistema potrjevanja procesa Kimberley za mednarodno trgovino s surovimi diamanti (UL L 358, 31.12.2002, str. 28).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 257/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2368/2002 zaradi vključitve Grenlandije v izvajanje sistema potrjevanja procesa Kimberley (glej stran 69 tega Uradnega lista).

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tem sklepu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „udeleženec“ pomeni „udeleženec“, kot je določeno v točki (c) člena 2 Uredbe (ES) št. 2368/2002;
- (b) „pristojni organ Unije“, pomeni „pristojni organ Skupnosti“, kot je določeno v točki (f) člena 2 Uredbe (ES) št. 2368/2002;
- (c) „potrdilo EU“ pomeni „potrdilo Skupnosti“, kot je določeno v točki (g) člena 2 Uredbe (ES) št. 2368/2002.

Člen 3

Splošna pravila

1. Grenlandija zagotovi, da se Uredba (ES) št. 2368/2002, kar zadeva pogoje in formalnosti za uvoz in izvoz surovih diamantov, njihov tranzit preko Unije od in do udeleženca, ki ni Unija, udeležbo Unije, vključno z Grenlandijo, v KP sistemu potrjevanja ter obveznosti glede primerne skrbnosti, preprečevanja izogibanja, izmenjave informacij in zagotavljanja spoštovanja teh določb, prenese v zakonodajo, ki se uporablja za Grenlandijo.
2. Grenlandija določi organe, pristojne za izvajanje ustreznih določb Uredbe (ES) št. 2368/2002 na njenem ozemlju, ter Komisiji sporoči njihova imena in kontaktne podatke.

Člen 4

Uvoz surovih diamantov, izkopanih ali pridobljenih na Grenlandiji, v Unijo

1. Surovi diamanti, izkopani ali pridobljeni na Grenlandiji, se lahko v Unijo uvozijo le, če:
  - (a) jih spremlja potrdilo iz odstavka 2;
  - (b) so shranjeni v posodah, zavarovanih pred posegi, pečati, nameščeni pri izvozu, pa niso pretrgani;
  - (c) v potrdilu iz odstavka 2 je jasno opredeljena pošiljka, na katero se nanaša;
  - (d) surovi diamanti niso bili predhodno izvoženi v udeleženca, ki ni Unija.

2. Da bi omogočil uvoz surovih diamantov, izkopanih ali pridobljenih na Grenlandiji, v Unijo, pristojni organ za Grenlandijo, naveden v Prilogi II (v nadaljnjem besedilu: organ Grenlandije), na zahtevo izda potrdilo, ki je v skladu z zahtevami iz Priloge I.

3. Organ Grenlandije potrdilo izroči kandidatu in v knjigovodske namene tri leta hrani izvod potrdila.

4. Sprejem carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 2913/92⁽¹⁾ za surove diamante iz odstavka 1 tega člena nadzira pristojni organ Unije, naveden v Prilogi III k Uredbi (ES) št. 2368/2002, pri čemer preveri potrdilo, izdano v skladu z odstavkom 2 tega člena. V ta namen so zabojniki s surovimi diamanti, izkopanimi ali pridobljeni na Grenlandiji, pri uvozu v Unijo nemudoma predloženi v preverjanje ustreznemu organu Unije.

5. Če pristojni organ Unije ugotovi, da so pogoji iz odstavka 1 izpolnjeni, to potrdi na izvorniku potrdila ter uvozniku izda overjeno in pred ponarejanjem varno kopijo tega potrdila. Ta postopek potrditve se opravi v desetih delovnih dnevih po predložitvi potrdila;

6. Država članica, ki uvaža surove diamante z Grenlandije, zagotovi, da se ti predložijo ustreznemu pristojnemu organu Unije. Izvoznik je odgovoren za pravilno potovanje surovih diamantov in za stroške v zvezi s tem.

7. V primeru dvomov o pristnosti ali pravilnosti potrdila, izdanega v skladu z odstavkom 2, in v primerih kjer so potrebna dodatna navodila, carinski organi vzpostavijo stik z organom Grenlandije.

8. Pristojni organ Unije vsaj tri leta hrani izvornike potrdil iz odstavka 2, ki so predložena v preverjanje. Komisiji oziroma osebam ali subjektom, ki jih določi Komisija, omogoči dostop do teh izvornikov potrdil, zlasti zaradi pojasnil v zvezi z vprašanji, ki se pojavijo v okviru KP sistema potrjevanja.

Člen 5

Naknadni uvoz surovih diamantov, izkopanih ali pridobljenih na Grenlandiji, v Unijo

Ne glede na člen 4 se surovi diamanti, izkopani ali pridobljeni na Grenlandiji, lahko uvozijo v Unijo, če:

- (a) so bili predhodno zakonito ponovno izvoženi iz Unije na Grenlandijo;
- (b) jih spremlja overjena in pred ponarejanjem varna kopija izvirnega potrdila iz člena 4(2), ki jo potrdi pristojni organ Unije v skladu s členom 4(5);

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, 19.10.1992, str. 1).

- (c) so shranjeni v posodah, zavarovanih pred posegi, pečati, nameščeni pri izvozu, pa niso pretrgani;
- (d) je v potrdilu iz točke (b) jasno opredeljena pošiljka, na katero se nanaša;
- (e) surovi diamanti niso bili predhodno izvoženi v udeleženca, ki ni Unija.

Člen 6

Drug uvoz surovih diamantov z Grenlandije v Unijo

Ne glede na člena 4 in 5 se surovi diamanti z Grenlandije lahko uvozijo v Unijo, če:

- (a) so bili predhodno zakonito izvoženi iz Unije na Grenlandijo;
- (b) jih spremlja potrdilo iz točke (b) člena 9;
- (c) so shranjeni v posodah, zavarovanih pred posegi, pečati, nameščeni pri izvozu, pa niso pretrgani;
- (d) je v potrdilu iz točke (b) člena 9 jasno opredeljena pošiljka, na katero se nanaša.

Člen 7

Izvoz surovih diamantov z Grenlandije v druge udeležence

1. Surovi diamanti se lahko izvozijo z Grenlandije v udeleženca, ki ni Unija, le če:

- (a) so bili predhodno zakonito uvoženi z Grenlandije v Unijo v skladu s členom 4(1) ali členoma 5 ali 6;
- (b) so bili ob uvozu v Unijo predloženi pristojnemu organu Unije v preveritev;
- (c) jih spremlja ustrezno potrdilo EU, ki ga je izdal in potrdil pristojni organ Unije;
- (d) so shranjeni v posodah, zavarovanih pred posegi, ki so zapečateni v skladu s členom 12 Uredbe (ES) št. 2368/2002.

2. Pristojni organ Unije, ki so mu surovi diamanti, ki se uvažajo z Grenlandije v Unijo, predloženi v preveritev, izda potrdilo EU izvozniku teh diamantov v skladu s členom 12 Uredbe (ES) št. 2368/2002.

3. Država članica, ki uvažava surove diamante z Grenlandije, zagotovi, da se ti predložijo ustreznemu pristojnemu organu Unije.

4. Izvoznik je odgovoren za pravilno potovanje surovih diamantov in za stroške v zvezi s tem.

Člen 8

Ponovni izvoz surovih diamantov, izkopanih ali pridobljenih na Grenlandiji, iz Unije na Grenlandijo

Surovi diamanti, izkopani ali pridobljeni na Grenlandiji, se lahko ponovno izvozijo iz Unije na Grenlandijo, če:

- (a) so bili predhodno zakonito uvoženi z Grenlandije v Evropsko unijo v skladu s členom 4(1) ali členoma 5 ali 6;
- (b) jih spremlja overjena in pred ponarejanjem varna kopija potrdila iz člena 4(2), ki jo potrdi pristojni organ Unije v skladu s členom 4(5);
- (c) so shranjeni v posodah, zavarovanih pred posegi, pečati, nameščeni pri izvozu, pa niso pretrgani;
- (d) je v potrdilu iz točke (b) jasno opredeljena pošiljka, na katero se nanaša,
- (e) surovi diamanti niso bili predhodno izvoženi v udeleženca, ki ni Unija.

Člen 9

Drug uvoz surovih diamantov iz drugih udeležencev na Grenlandijo

Ne glede na člen 8 se surovi diamanti lahko izvozijo iz Unije na Grenlandijo, če:

- (a) so bili predhodno zakonito uvoženi v Unijo iz udeleženca, ki ni Unija, v skladu s poglavjem II Uredbe (ES) št. 2368/2002;
- (b) jih spremlja overjena in pred ponarejanjem varna kopija potrjenega potrdila iz točke (a) člena 5(1) Uredbe (ES) št. 2368/2002;
- (c) so shranjeni v posodah, zavarovanih pred posegi, pečati, nameščeni pri izvozu, pa niso pretrgani;
- (d) je v potrdilu iz točke (b) jasno opredeljena pošiljka, na katero se nanaša.

Člen 10

Poročanje

1. Pristojni organ Grenlandije Komisiji predloži mesečno poročilo o vseh potrdilih, izdanih na podlagi člena 4(2).

2. Za vsako potrdilo to poročilo vsebuje vsaj naslednje podatke:

- (a) enotno serijsko številko potrdila;
- (b) ime pristojnega organa, ki je izdal potrdilo, kakor je naveden v Prilogi II;
- (c) datum izdaje;
- (d) datum poteka veljavnosti;
- (e) državo porekla;
- (f) oznako(-e) harmoniziranega sistema poimenovanj in šifrskih oznak blaga;
- (g) težo v karatih;
- (h) (ocenjeno) vrednost.

Člen 11

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od dneva, ko Grenlandija uradno obvesti Komisijo, da je v svoje nacionalno pravo prenesla ustrezne določbe Uredbe (ES) št. 2368/2002, da bi se omogočila vključitev Grenlandije v KP sistem potrjevanja.

V Bruslju, 20. februarja 2014

Za Svet
Predsednik
K. HATZIDAKIS

PRILOGA I

Potrdilo iz členov 4, 5, 8 in 10

Potrdilo iz členov 4, 5, 8 in 10 vsebuje vsaj naslednje podatke:

- (a) enotno serijsko številko;
  - (b) datum izdaje;
  - (c) datum poteka veljavnosti;
  - (d) ime, podpis in žig organa, ki je izdal potrdilo, kakor je naveden v Prilogi II;
  - (e) državo porekla (Grenlandija);
  - (f) oznako(-e) harmoniziranega sistema poimenovanj in šifrskih oznak blaga;
  - (g) težo v karatih;
  - (h) (ocenjeno) vrednost;
  - (i) identifikacijo izvoznika in prejemnika.
-

*PRILOGA II***Pristojni organ za Grenlandijo iz člena 3(2) ter členov 4 in 10**

Bureau of Minerals and Petroleum (Urad za minerale in nafto)

Imaneq 1A 201, P.O. Box 930, 3900 Nuuk, Grenlandija

Telefon: + 299 346800, faks + 299 324302 – elektronski naslov: bmp@nanoq.gl

---

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Več informacij o Evropski uniji najdete na spletišču <http://europa.eu>.

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL